

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были поданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все примечания, комментарии и другие записи, существующие в оригинальном издании, как наименование о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

Sbornik za narodni umotvorenija i narodopis

Bulgaria.

Ministerstvo na
narodnata ...

064.972
B933560
v. 10

СБОРНИКЪ

ЗА

НАРОДНИ УМОТВОРЕНИЯ, НАУКА И КНИЖВИНА

ИЗДАВА

МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНОТО ПРОСВѢЩЕНИЕ.

КНИГА X.

СОФИЯ
ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА
1894.

064.972
B933 s b0
v. 10

СБОРНИКЪТЪ

ЗА

НАРОДНИ УМОТВОРЕНИЯ, НАУКА И КНИЖНИНА

ИЗДАВА

МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНОТО ПРОСВЕЩЕНИЕ.

КНИГА X.

Възрастна книга на науката и книжнина

.....

СОФИЯ

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА

1894.

А. К.

064.972

B933 sfo

v. 10

474096

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE

Съдържание.

Стр.

Предговоръ	VII--XI
----------------------	---------

I. Наученъ отдѣлъ.

М. Драгомановъ. Забѣлки върху славянскитѣ религиозно-етически легенди	3
Н. А. Начовъ. Тиквешки рѣкописъ	69
Д-ръ Н. Бобчевъ. Изображението въ българската народна епика	194
Е. Маханъ. Нашитѣ напѣви	221
Д-ръ В. Балджиевъ. Студия върху нашето персонално съпружествено право	236
Д. Матовъ. Бѣлки върху българската народна словесностъ. I.	268
Е. Шанкаревъ. По народната медицина и нейната номенклатура въ Македония	324
Йорданъ Ивановъ. Критични бѣлки по фонетиката на къстендилския говоръ	345
Манолъ Ивановъ. За спрежението въ новобългарския езикъ	362
В. Н. Златарски. Писмата на цариградския патриархъ Николай Мистика до българския царъ Симеона	372
Каролина Суходолска. Българитѣ въ неиздаденитѣ мемуари на Чайка Чайковски (Садък-паша)	429
* * * Патуване по долините на Струма, Места и Бръгалица	469
А. Шоповъ и Г. Стрѣзовъ. Кодексъ на Охридската патриаршия	536
Ст. П. Джансѣзовъ. Турски документи за нашата история	580
Материи за историята на българското възраждане	590
Наблюдения отъ метеорологическата станция при Софийската Държавна Гимназия.	

II. Книжовенъ отдѣлъ.

К р и т и к а.

Д-ръ Л. Милетицъ. Два труда по историята на българския езикъ. I. D-г А. Kalina, Studija nad historiją języka bułgarskiego, Kraków 1891. II. П. А. Лавровъ, Обзоръ звуковыхъ и формальныхъ особенностей болгарскаго языка, Москва 1893	3
Д. Матовъ. 1. Dr Miklosich, Die slavischen, magyarschen und rumunischen Elemente im türkischen Sprachschatz. Wien 1889. 2. Gustav Meyer, Türkische Studien. I. Die griechischen und romanischen Bestandtheile im Wortschatze des Osmanisch-Türkischen. Wien 1893.	63
— Н. О. Сумцовъ, Современная малорусская этнографія. Часть I-ая (съ портретомъ А. А. Потебни). Издание редакциі журнага „Кіевская Старина.“ Кіевъ 1893.	68
— 1. Ст. С. Бобчевъ. Нѣколко думи за българското обичайно право отъ — (съ прибавка: началото отъ Сборника на бълг. юридически обичаи). Пловдивъ 1893. 2. Въпросникъ за издирване българскитѣ правни обичаи издава Министерството на Народното Просвѣщение. София 1893.	70

Д. Матовъ. 1. Стојан Новаковић, Српска Краљевска Академија и неговање језика српског. Посланица Академији наука философских од —. Прочитана на свечаном скупу Академије, држаном 10 Септембра 1888 у славу Вука Стеф. Караџића. Београд 1888. 2. Id., Предлог Српској Краљевској Академији учињен априла 1893 да се отпочне купљење грађе за академијски Српски Речник, и да се за тај посао установи у Академији Лексикографски Одсек. Земун 1893 . . .	Стр. 73
--	------------

III. Народни умотворення.

I.

1. Пјесни периодически и религиозни.

а) Коледни обичаи, пјесни и благослови.

Отъ Добричко, записалъ Маринъ Вайковъ	3
„ Сѣрско, доставилъ Ст. Верковичъ	9

б) Религиозни пјесни.

Отъ Елена, доставилъ д-ръ Н. Бобчевъ	19
„ Царибродско, записалъ Цано Сталийски	24
„ Враца, „ „ „	26
„ Самоковъ, записалъ Д. Икимовъ	26

2. Пјесни изъ личниа животъ.

Отъ Бургазко, записалъ Ст. С. Русевъ	27
„ Елена, доставилъ д-ръ Н. Бобчевъ	32
„ Велесъ, записалъ Т. Ецовъ	33
„ Пиротско, записалъ К. В. Друмевъ	45

3. Пјесни изъ челядниа животъ.

Свадбарски обичаи и пјесни.

Отъ Перущица, записалъ Спасъ Гължбовъ	48
---	----

4. Пјесни изъ обществениа животъ.

Отъ Елена, доставилъ д-ръ Н. Бобчевъ	70
--	----

5. Пјесни изъ политическиа животъ.

Отъ Елена, доставилъ д-ръ Н. Бобчевъ	72
„ Самоковско, записалъ Хр. Марковъ	80
„ Софийско, записалъ Д. В. Стойковъ (Вукадиновъ)	84
„ Сѣрско, доставилъ Ст. Верковичъ	86

6. Народни пјесни съ мелодии.

Отъ Дунвичко, записалъ Д. Вълчевъ, нотиралъ П. Петевъ	95
„ Търновско, „ „ „ „ „ „	106

Хороводни.

Отъ Дунничко, записалъ Д. Вълчевъ, нотиралъ П. Петевъ	107
„ Провадия, „ „ „ „ „ „	112

II.

Стр.

1. Тълкувания на природни явления, разни народни вѣрвания и прокобавания.

Отъ Прилѣпъ, записалъ М. К. Цѣпенковъ	113
„ Щипъ, записалъ П. А. Чачаровъ	121
„ Софийско, записалъ В. Л. Вълчиновъ	125

2. Баяния, врачувания и лѣкувания.

Отъ Търновско, записалъ Ц. Гинчевъ	128
--	-----

3. Приказки за зли духове и др.

Отъ Прилѣпъ, записалъ М. К. Цѣпенковъ	132
„ Щипъ, записалъ А. Костенцевъ	137
„ Дупничка, Джумая записалъ Георги Я. Вирчевъ	141
„ Софийско, записалъ Д. Стойковъ (Вукадиновъ)	143

4. Приказки за черковни лица и явления.

Отъ Щипъ, записалъ А. Костенцевъ	145
„ Самоковско, записалъ Д. Икимовъ	147
„ Пловдивско, записалъ Ст. Настевъ	148
„ Ловечъ, записалъ Хр. Трифоновъ	149

5. Приказки изъ челядния и общественъ животъ.

Отъ Щипъ, записалъ А. Костенцевъ	149
„ Брѣзничко, записалъ Д. Матовъ	151
„ Самоковъ, „ Д. Икимовъ	152

6. Прѣдания за лица и мѣста.

Отъ Старо-Загорско, записалъ Д. Драгиевъ	153
--	-----

7. Басни (аполови).

Отъ Царибродско, записалъ К. В. Друмевъ	155
„ Самоковъ, записалъ Д. Икимовъ	157
„ Прилѣпъ, записалъ М. К. Цѣпенковъ	159

8. Приказки фантастически и смѣшни.

Отъ Брѣзничко, записалъ Ст. Ватювъ	161
„ Дупничко, записалъ Д. Вълчевъ	162
„ Прилѣпъ, записалъ М. К. Цѣпенковъ	165

9. Пословици.

Отъ Дупничко, записалъ Д. Вълчевъ	171
---	-----

10. Гатанки.

Отъ Велесъ, записалъ Т. Г. Ецовъ	196
--	-----

11. Клетви и благословия.

Отъ Дупничко, записалъ Д. Вълчевъ	198
---	-----

VI

12. Дѣтиски залъгалки, игри и др.		Стр.
Отъ Прилѣпъ, записалъ М. К. Цѣпенковъ		203
13. Народни обичаи.		
Изъ Сѣверна България, събралъ Ив. Г. Георгиевъ		208
14. Материялъ за български рѣчникъ.		
Отъ с. Конопчиче (Чирпанско), записалъ П. К. Гъбиовъ		211
Отъ Видинско, Царибродско и др., записалъ Цано Сталийски		215
Изъ Западна България, записалъ Д. Мариновъ		217
Списъкъ на книгитѣ, получени въ редакцията		233
Поправки на по-важнитѣ забѣлѣжени погрѣшки		237
Съдържание на първитѣ два отдѣла въ книги I—X отъ Сборника		I—VII
Изображение на два женски типа: изъ с. Арабаджиево (Старо-Загорско) и с. Чирентъ (Вратчанско). Една женска носия отъ с. Крапецъ (Самоковско).		

Кодексъ на Охридската патриаршия. *)

Съобщаватъ А. Шоповъ и Г. Стръзовъ.

ΠΡΑΞΙΣ ιδ!

† Πᾶσα δόσις καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον κατὰ τὸν θεόσοφον καὶ πρῶτον τὸν Ἱεροσολύμων Ἱεράρχην ἄγιον Ἀπόστολον Ἰάκωβον, ἀνωθεν εἶναι καταβαῖνον πιστεύοντες παρὰ τοῦ τῶν φώτων πατρὸς. πᾶσαν ἀρχὴν τε καὶ ἐξουσίαν τοῦ Πρωτοκορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου ἐκ θεοῦ εἶναι θεολογήσαντος, ἀποστολικοῖς κανόσιν ἐπόμενοι Συνοδικοῖς τε καὶ Πατρικοῖς θεσπίσασιν ἀκολουθοῦντες καὶ στοιχοῦντες, ὡς ὁ τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις παραδίδωκεν, οὔτε θεσπέσιοι καὶ ἄγιοι πατέρες ἡμῶν παρέλαβον. Ἡ τε καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ ἐκκλησία, ἥ ὑπὸ τῶν τεσσάρων τῆς οἰκουμένης Πατριαρχικῶν θρόνων ὑφουμένη καὶ κορυφουμένη, ἐνὶ κανόνι, μὲν συμφωνία καὶ τάξει διευθυνομένη καταρτίζεται. Τοιουτοτρόπως καὶ ἡμεῖς οἱ τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν, ἐλέει θεοῦ εὐρισκόμενοι ἀπαξάπαντες ἀρχιερεῖς, μητροπολίται, ἐπίσκοποι. ἅπας τε ὁ τιμώτατος κλήρος τοῦ ἱεροῦ καταλόγου, ὅτε κοσμικῆς πολιτείας καὶ τάξεως, πάσης Βουλγαρίας, Σερβίας καὶ τῶν ἐξῆς, ὁ λοιπὸς τοῦ κυρίου χριστόνυμος λαός, συνελθόντες τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου πνεύματος ζωαρχικοῦ καὶ τελεταρχικοῦ θεοῦ πνεύματος, περὶ νομίμου καὶ προσηκούσης διοικήσεως τῆς καθ' ἡμᾶς ταύτης μεγάλης ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς συνδιασκεψάμενοι καὶ παρὰ κανόνας αὐτὴν θεωρήσαντες δίχα κυβερνήσεως, τὴν ἄλλως παρεωραμένην, κατὰ τὸν δέκατον τῆς ἁγίας δ'! τετάρτης καὶ οἰκουμένης ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης συνόδου κανόνα, τὸν θεσπίζοντα, τοῦ μὴ δύο θρόνους, ἢ καὶ ἐπαρχίας ἓνα ἀρχιερέα κατακρατεῖν, καὶ τὸν τοιοῦτον ὑπεύθυνον εἶναι καὶ ὑπὸ καθάρσει. Ἐπειδὴ καὶ ὁ πρωαρχιεπισκοπεύσας ἡμῶν Κ. Ζωσιμᾶς, μετατεθεὶς ἐκ τῆς τοῦ Σισανίου ἐπαρχίας εἰς τὸν τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν ὑπερκειμένην καὶ ὑπέρτιμον Πατριαρχικὴν καθέδραν, ἀμφω παρὰ κανόνας διοικῶν κατεκράτει, κατεπαρθεὶς τε, ἀγερῶχος καὶ ἀνεξετάστως. τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος κατεφρόνει, κακογνώμοσι χρώμενος συμβούλοις ὑπέραν τοῦ μέτρου παραλόγως ἐνδιακτύμενος, πλείστων ὑπερφηάνων καὶ ἀνειπύητων σκιρτημάτων καὶ λειθανόντων ἐγκλημάτων ὑπονοηθέντων, ἀπέβλητον ἔχομεν κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς κανόνας καὶ νόμους, τὸν τοιοῦτον τοῦ ὑψηλοτάτου τούτου θρόνου. Καὶ δὴ ὁμογνωμόνως συναινοῦντες, καὶ φροντίδα ποιησάμενοι τοῦ εὑρεῖν τὸν ἄξιον τῆς αὐτῆς ἀρχιεπισκοπῆς προστάτην τε καὶ ἀρχιποίμενα, ἔνδον ἐν τῷ ναῷ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας, τῆς Κυρίας θεοτόκου, τῆς Περιβλέπτου Δεσποίνης ἡμῶν, ψήφους κανονικᾶς ποιησάμενοι, ἐθέμεθα πρῶτον τὸν θεοφιλέστατον πρῶην Χερσονήσου τῆς Κρήτης κύριον κύρ. Ραφαήλ, δεῦτερον τὸν δσιώτατον καθηγούμενον τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ κύριον Ἰωσήφ, καὶ τρίτον τὸν δσιώτατον καθηγούμενον τῆς κυρίας θεοτόκου Σικρεβμπάντου, κύριον Μασαήλ. Ἐξ ὧν, συγκρίναντες, εὐρέθη βέλτιστος ὁ πρῶτος, ὡς ἐνάρετος, ἱκανός, θεοσεβής τε καὶ δόκιμος, καὶ ἄξιος εἰς τὸ μετατεθῆναι εἰς τὸν τῆς

*) Продолжение отъ кн. VI стр. 225.

Кодексъ на Охридската патриаршия.

Съобщаватъ А. Шоповъ и Г. Стръзовъ.

ПРОТОКОЛЪ XIV.

Като вѣрваме, че споредъ богомждрия и първъ Иерусалимски свещеноначалникъ, светия апостолъ Яковъ „сѣки даръ е отъ горѣ,“ и слиза отъ бащата на свѣтлината, сѣка държава и властъ произлиза отъ Бога, споредъ главата на апостолитѣ, светия Петъръ; слѣдваме апостолскитѣ канони, синодалнитѣ и на светитѣ отци разпоредби, както самиятъ Исусъ Христосъ, началникъ на нашето спасение, ги прѣдаде на светитѣ си ученици и апостоли, а отъ тѣхъ пакъ светитѣ отци ни ги прѣдадохъ. Вселенската и апостолска Църква, която се възвишава отъ четиритѣ вселенски патриаршески прѣстола, отъ тѣхъ се образува, както се управлява по едно правило, едно съгласие и редъ. Така и ние отъ Първа Юстиниана и, съ божия милость, владици, митрополити, епископи, цѣлото духовенство отъ свещения каталогъ, и мирскитѣ чинъ и редъ по вся България, Сърбия и пр. и останалитѣ Христовъ народъ, събрахме се, като призовахме божествения и животворенъ свети Духъ, за законно и прилично управление на великата тази църква и архиепископия, рассѣдихме и намѣрихме я безъ управителъ, споредъ прѣдвидения въ десети канонъ отъ вселенския четвърти Халкидонски съборъ, който гласи: „единъ владика два прѣстола или двѣ епархии да не държи; онзи, който прави това да е отговоренъ и да се сваля.“ Бившиятъ ни началникъ г-нъ Зосима се прѣмѣсти отъ своята Сисаниска епархия и се възскачи на най-високия прѣстолъ на Охридската Юстиниана и вся България, но при сичко това, продължаваше, въпрѣки кононитѣ, да държи и да управлява и двѣтѣ. Освѣнтуй, той се възгордѣ и надменно прѣзираше братството въ Христа. Слѣдвайки лошавитѣ си свѣтници, минжъ сѣка мѣрка и извърши много явни и тайни прѣстѣпления. Поради тѣзи причини, споредъ божественитѣ и свещенни правила и закони, считаме го за низложенъ отъ високия този прѣстолъ. Подиръ това се събрахме едногласно и еднодушно да се загрижимъ, за да намѣримъ неговия наслѣдникъ, и влѣзохме вътрѣ въ храма Св. София, Св. Богородица нашата владичица, поставихме законни гласове. Първо, турихме боголюбимия бивши на полуострова Критъ г-на г-на Рафаила; второ, негово прѣподобие егумена на Спасителя Исуса Христа г-на г-на Иосифа и трето, прѣподобния егуменъ на Богородица отъ Скребатно г-на Масайла. Като ги сравнихме, найдобъръ се намѣри първиятъ като способенъ, опитенъ, богобоязливъ и достоенъ да се прѣмѣсти на най-

πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας Πατριαρχικὸν ὑψηλότατον
θρόνον· τῇ θεῖᾳ προνοίᾳ παρ' ἡμῶν ἐψηφίσθη ὁ κύριος Ραφαήλ.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ α χ ψ θ! Ἰουνίου η!

Καστορίας Διονύσιος καὶ Πρωτόθρονος συμφηφίζομεν.
Πελαγονείας Ἰγνατίος, ἡ Ἰάκωβος (διὰ τὸ δυσανάγνωστον τοῦ πρωτοτύπου
συμφηφίζομεν.

Δωρράχιου Κοσμάς συναινέσει τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερ: συνόδου συνεψηφίσαμεν.

Γκόρας καὶ Μόκρας Ἀρσένιος συνεψηφίσαμεν.

Κοριτσᾶς καὶ Σελασφόρου συνεψηφίσαμεν.

Μογλενῶν (Μολεσχοῦ) Διονύσιος συνεψηφίσαμεν.

Πρεσπῶν Παρθένιος συνεψηφίσαμεν.

Δευρῶν καὶ Κιτσάβου Δαυτδ συνεψηφίσαμεν.

† Πατριάρχης †

† Ἐπειδὴ ἐκ θεοῦ ὁδηγηθεῖσα ἡ θεία καὶ ἱερὰ σύνοδος τῶν ἱερωτάτων μητρο-
πολιτῶν καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελ-
φῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἡξίωσαν καὶ ἐλάχιστον, εἰς τὸν ὑψηλό-
τατον καὶ Πατριαρχικὸν θρόνον τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλ-
γαρίας ἀναβιβᾶσαι, λόγῳ μεταθέσεως, εὐχαριστῶ οὖν πρῶτον θεῷ, τῷ παντοκράτορι,
ἐπειτα τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ καὶ πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ ἀδελφότητι· ὧν ταῖς εὐχαῖς
ἀξιοθεῖν τὸ χριστῶνυμον τοῦτο καὶ λογικὸν ποιμνιον, τὸ ἐμπιστευθέν μοι, καθαρῶς
καὶ θεαρέστως ποιμαίνειν, φυλάττειν τε κατὰ πάντα τοὺς ὁρους τῶν ἀγίων πατέρων,
ἀταράχως τε καὶ ἐπεικῶς, ἐν ἐνότητι τῆς πίστεως καὶ ἀγάπῃ μετὰ πάσης τῆς ἐν
Χριστῷ ἀδελφότητος διάγειν. Καὶ ἤδη δέχομαι τὸ ἐπίταγμα εὐχαρίστως, ἀντιβολῶ
οὖν δεόμενος ὅπως εὐξωνται πρὸς Κύριον τοῦ ἐνδυναμῶσαι με, παραστήσαι αὐτὸ ἄσ-
πιλον καὶ ἀμόλυντον ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν θεοῦ, διὰ πρεσβειῶν τῆς Κυρίας καὶ ἐνδόξου δεσποίνης θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-
θένου Μαρίας, καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος, ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν,
τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν ἀγίων. Ἀμήν.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ α χ ψ θ! Ἰουνίου η!

Τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν Ραφαήλ.

† Πατριάρχης †

† Ἐπειδὴ ἐκ θεοῦ ὁδηγηθεῖσα ἡ θεία καὶ ἱερὰ Σύνοδος τῶν ἱερωτάτων μητρο-
πολιτῶν καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς τῆς
πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, ἐκλεξε καὶ ἐκλεξε, τὸν εὐτελῆ τοῦ
ἀναβιβᾶσαι εἰς τὸν ὑπέρτατον καὶ ἀποστολικὸν θρόνον, τὸν Πατριαρχικόν, τῆς α! Ἰου-
στινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, τοῦ προστατεῖν καὶ ἐπιστατεῖν μεν ἐν
δοσότητι, δικαιοσύνῃ, καὶ ἀμέμπτῃ πολιτείᾳ συνδεόμενος τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης,
ὡς ὁ ἀποστολικὸς σύλλογος τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συνεδέδετο, ἵνα
ἐν ἡμῖν αὐτὸς μένη τε καὶ ἡμεῖς ἐν αὐτῷ. Τοιγαροῦν πρῶτον μὲν δοξάζων τὴν τρι-
τὴν τελεταρχίαν τῆς ὑπερουσίου τριάδος, ὑπερευχαριστῶ τὴν νεύσασαν εἰς τὰς καρ-
δίας τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν καὶ συλλειτουργῶν, τοῦ ἐμβιβᾶσαι με
εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγα-
ρίας, ἦντιν καὶ εὐχομαι τοῦ δοῦναι μοι σύνεσιν καὶ ἀγαθὴν γνώμην τοῦ διέπειν καὶ
κυβερνᾶν τὸ τοῦ Χριστοῦ λογικὸν ποιμνιον, καὶ τὴν ἀνωθεν δοθεῖσαν μοι Πατριαρχίαν,
καὶ παραστήσαι αὐτὴν ἄσπιλον καὶ ἀμόλυντον ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως
ἥπερ καὶ γένειτό μοι Χριστὲ βασιλεῦ! διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος ἀρχιεπισκόπου
Ἀχριδῶν, τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἀμήν.

Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ α ψ η! Μαΐου κη!

† Τῆς Πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν Μεθόδιος †.

високия патриаршески прѣстолъ на първа Юстиниана и вся България. По Божие провидѣние, отъ насъ се назначи господинъ, г-нъ Рафаилъ.

Година 1699, юни 8-и.

Костурски първопрѣстолни Дионисий,
Пелагонийски Игнатий (или Яковъ: не се чете ясно),
Дирахиски Козма, съгласно съ свещения синодъ,
Горо-Мокренски Арсений,
Корчански и Селасфорски,
Мъгленски (Молески) Дионисий,
Прѣспански Партений,
Дебърски и Кичавски Давидъ.

Патриархъ тѣ.

Светиятъ и Божественъ Синодъ на прѣосвещенитѣ митрополити и епископи, мои възлюбени въ светия Духъ братя и сътрудници, по Божие внушение, удостои и мене смирения и нищожния, да ме възкачи до най-високия патриаршески прѣстолъ на Охр. Първа Юстиниана и вся България, като ме прѣмѣсти отъ първата ми длъжностъ. Благодарѣжъ, първо на Вседържателя Бога, послѣ на светия Синодъ, на сичкитѣ въ Христѣ братия. Дано чрѣзъ тѣхнитѣ молитви се удостоѣжъ богоугодно и чисто да водѣжъ повѣреното ми Христово словесно стадо и да прѣкарамъ живота си въ единство на вѣрата и любовь съ сичкитѣ въ Христѣ братия спокойно и кротко, като пазѣжъ въ сичко заповѣдитѣ на светитѣ отци. Приемамъ заповѣдитѣ съ благодарение; моляжъ, и тѣ да се молятъ Богу, да ми даде сила, да Му прѣдставѣжъ чисто и непокуварено словесното Му стадо прѣдъ страшния прѣстолъ Исусовъ, нашия спасителъ и владика, чрѣзъ ходатайството на прѣславната владичица Богородица Приснодѣва Мария и светия Климентъ, Охридски архиепископъ и чудотворецъ, и всѣхъ светихъ, аминъ.

Спасително лѣто 1699 г. юни 8-и.

На Охридската Първа Юстиниана: Рафаилъ.

† Патриархъ тѣ †

Светиятъ Синодъ на прѣосвещенитѣ митрополити и боголюбими епископи на нашата света архиепископия на Охридска Юстиниана и вся България, избра и мене найдолния, да ме възкачи до най-високия патриаршески прѣстолъ на Първа Юстиниана и вся България, за да (я) защитявамъ и да ѣ настоявамъ справедливо и безукорно, като свързвамъ сички съ съюза на любовта, както се свързваше и апостолскиятъ съборъ на нашия началникъ Исуса Христа, за да стои той у насъ и ние у него. За туй прославямъ прѣсѣщата света Троица и прѣблагодарѣжъ ѣ, за дѣто внуши въ сърцата на възлюбенитѣ ми въ Духа свети братия и сътрудници, да ме възкачи на най-високия патриаршески прѣстолъ. Моляжъ Бога, да ми даде добъръ помисълъ и разумъ да управлявамъ Христовото словесно стадо и свише дадената ми Патриаршия, и да му го прѣдставѣжъ непокуварено и непорочно въ страшния день на сѣда. Дано да се сбѣдне, Христе Царю, чрѣзъ прѣдстателството на прѣсветата владичица и Приснодѣва Мария и на светия ни отецъ Охридския архиепископъ Климентъ, чудотвореца, и на вситѣ светии, аминъ!

Година отъ Христа 1708, май 28-и.

† На Първа Охридска Юстиниана: Методий †

ΠΡΑΞΙΣ ια!

† Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου συμφωνητικοῦ γράμματος. †

Μὲ τὸ παρὸν μας συμφωνητικὸν καὶ ὁμοφωνητικὸν γράμμα, συμφωνοῦμεν ἡμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀρχιερεῖς τοῦ κλίματος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν οἱ ἔχοντες διὰ προσεστόν μας τὸν κύριον Φιλόθεον, ἐρρίφθησαν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ διάφορα ἄσπρα καὶ ἐπωλήθησαν καὶ ἐπαρχίαι χηρευόμεναι, διὰ νὰ δοθοῦν εἰς τὸ μυριμαχοῦ τῆς βασιλείας καὶ ἄλλα χρέη τοῦ κλίματος, καὶ ἐλπίζοντες εἰς αὐτὸν νὰ μᾶς κυβερνήσῃ ὡς ποιμὴν καὶ οὐ μισθωτὸς, καὶ αὐτὸς τὰ συνανθοῖξαι καὶ τὰ ἐξοδιάζει διὰ τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ, καὶ ὄχι διὰ χρήσεις τῆς κοινότητος, κατὰ τὴν ὁρδινίαν τῆς ἀδελφότητος, καὶ προφασίζόμενος διάφορα τεμεσοῦτια, ὁμολογίας, καὶ σεμπετὴ ταχίρια ἐξωφλισμένα, καταδιαμοιράζει ὅθεν βούλεται καὶ θέλει, βουλόμενος δουλώσαι τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀδικῆσαι τὴν ἀδελφότητα προσέτι καὶ εἰς τοῦ καθενὸς τὴν ἐπαρχίαν διαφόρους παρανομίας καὶ ἀδικίας ἐκτελεῖ, μηδὲν φυλάττων τὰ ὅρια καὶ νόμιμα τῆς ἐκκλησίας, τῇ αἰσχροκερδεῖα νικώμενος. Τούτου χάριν καὶ ἡμεῖς, τῇ ἀδελφικῇ κατὰ θεὸν ἀγάπῃ συνδεδεμένοι, καὶ μὲ τὰς ἰδίας ἡμῶν ὑπογραφὰς βεβαιώνομεν, ὡς σήμερον ἀποφαινόμεθα καὶ ἐκλέγομεν καὶ συμψηφίζομεν τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου πνεύματος καὶ τῇ πρεσβείᾳ τοῦ Ἱεράρχου ἡμῶν Ἁγίου Κλήμεντος, διὰ ἀρχιεπισκοπὸν μας, τῇ ἐκλογῇ καὶ προστάξει τοῦ πρώην μακαριωτάτου καὶ λογιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίου, κυρίου Ζωσιμά, καὶ καθεξῆς μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν συναδέλφων ἀρχιερέων, τὸν Μητροπολίτην ἅγιον Κοριτσᾶς κύριον Ἰωάσαφ· πρὸς τὸν ὅποιον καὶ γνώμη κοινῇ μὲ τὸ νὰ εὑρίσκεται εἰς χρέη βαρύτατα, ὡς φανερόν ἐστι τοῖς πᾶσι, δεδώκαμεν ἄδειαν, ἵνα ἔχῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν προεδρικῶς καὶ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Κοριτσᾶν μέχρις ἐσχάτης αὐτοῦ ἀναπνοῆς, καὶ εἰς τὴν κοινότητα ἄλλην καμμίαν βοήθειαν ἢ ἀγορὰν νὰ μὴ δώσῃ, πλὴν τοῦ τυχόντος καὶ ῥιφθέντος καταστίχου. Καὶ αὐτὸς νὰ πολιτεύεται καὶ νὰ διοικῇ καὶ νὰ προσφέρεται διὰ τὴν μεγάλην τοῦ Χριστοῦ μας Ἐκκλησίαν καὶ ἀδελφότητα ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, φυλάττων τὰ προνόμια τῶν ποτὲ καλῶς ἀρχιεπισκοπευσάντων. Καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἵνα ὦμεν μετ' αὐτοῦ μία ψυχὴ καὶ καρδία εἰς πᾶσαν ἀνάγκην καὶ χρεῖαν, ὅπου ἤθελε τύχῃ μὲ λόγον καὶ κόπον καὶ ἐξοδα ὅπου ἤθελεν τρέξῃ καὶ ἂν πινὰς ἀπὸ ἀναμεταξύ μας ἤθελε συγχύσῃ ἢ ἐνοχλήσῃ τι ἐναντίως ἢ ὑπὸ φθόνου καὶ κακίας νικώμενος, κατὰ τῶν τοιούτων φιλοταράχων καὶ σκανδαλοποιῶν θέλομεν εἶσθαι κατ' αὐτῶν ἀντίμαχοι· καὶ νὰ τὸν καταδιώξωμεν καὶ κατατρέξωμεν τὸν τοιοῦτον μὲ κάθε λογῆς τρόπον ὅπου ἠθέλαμεν ἐμπορέσῃ· ὡσὰν ὅπου ἡ παρούσα μεταβολὴ γίνεται διὰ τὸ κυβερνητικὸν καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς κλίματος καὶ στερεώσεως τῆς τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ νὰ εἶναι ἕκαστος τῶν ἀρχιερέων εἰς τὴν ἰδίαν τοῦ ἐπαρχίαν ἡσυχος καὶ ἀτάραχος, ὡς ἡ ἐκκλησία ἀπαιτεῖ. Τούτου χάριν γέγραπται τὸ παρὸν συμφωνητικὸν γράμμα, καὶ βεβαιώνεται μὲ τὰς ἰδίας μας ὑπογραφὰς ἀβιόσως καὶ οἰκιοθελῶς ἔχον τό κύρος καὶ ἀσφαλὲς ἐν παντὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης.

Εἰς Μαύροβον α ψ ι η Ἰουλίου ζ'. Ἰνδικτιώνος ια'.

† Ὁ καὶ πρόεδρος Σισανίου Ζωσιμάς βεβαιοῖ.

† Πελαγωνείας Ἰωσηφ βεβαιοῖ.

† Γρεβενῶν Θεοφάνης βεβαιοῖ.

† Βοδενῶν Μητροφάνης βεβαιοῖ.

† Βελεγράδων Νικηφόρος βεβαιοῖ.

Τιβεριουπόλεως Καλλίνικος βεβαιοῖ.

† Μογλενῶν Γαβριήλ βεβαιοῖ.

† Δευρῶν Νικηφόρος βεβαιοῖ.

† Πρεσπῶν Παῖσιος βεβαιοῖ.

Γκόρας καὶ Μόκρας Θεοδόσιος βεβαιοῖ.

ПРОТОКОЛЪ XV.

† Точно и вѣрно съ оригиналното съгласително †

Подписанитѣ подвѣдомствени на Охридската Първа Юстиниана владици, съ настоящето съгласително писмо съгласяваме се на слѣдното:

При нашия прѣдстойникъ г-на Филотея разхвърлихъ се разни *аспри* и се разпродадохъ овдовѣли епархии, за да се изплати царското *миримахту* и други дългове на прѣстола. Надѣвахме се, да ни управлява той като пастиръ, а не като наемникъ; но той събира и харчи не за нуждитѣ на обществото, споредъ заповѣдта на братството, а за свои лични нужди, като туря за прѣдлогъ разни обезателства, задължения и *такриръ-себепи*, изплатени вече; дѣли каквото му скимне и комуто му скимне, като се стреми да онеправдае братството и да пороби Христовата църква. При това върши сѣкакви несправедливости и беззакония въ сѣка епархия, безъ да пази църковнитѣ закони и правила, въ сичко водимъ отъ срамно сребролюбие. За туй и ние, съединявайки се въ Божията любовъ, съ собственитѣ си подписи удостоверяваме, че съ благодатъта на светия Духъ и прѣдстателството на свети Климента, по изборъ и заповѣдъ на бившия блаженѣйши и словеснѣйши нашъ отецъ господина г-на Зосима съ околнитѣ му събратия владици, избираме светия Корчански митрополитъ господина Йоасафа. Понеже той има тежки дългове, както сѣкиму е извѣстно, едногласно му дадохме дозволение, да има подъ прѣдсѣдателската си власть и епархията си Корча до послѣдна въздишка; на общината никаква друга помощъ да не дава, освѣнъ *тефтера*, който му падне и се разхвърли. А той пъкъ да управлява и да се носи къмъ всичката Христова църква и братство справедливо и свето, пазейки правилитѣ на онѣзи, които нѣкога сж били добри архиепископи. И ние отъ сега ще бждемъ съ него една душа и едно сърдце въ сѣка нужда, кждѣто и да е съ трудъ, съ дума или съ разноски. Ако нѣкой отъ насъ го обезпокои или му бърка отъ завѣстъ и злоба, ние, сичкитѣ, ще се поставимъ срещу този размирникъ и бунтовникъ; ще го гонимъ всѣкакъ и всѣкждѣ, до колкото можемъ. Защото цѣльта на това промѣнение не е друга, освѣнъ подобрението и утвърдяването на Великата ни Христова църква и спокойствието на сѣки владика въ епархията му, както го изисква църквата. За туй се направи настоящето съгласително и се потвърди съ подписитѣ ни, безъ никакво насилие, по наше собствено искание, за да има сила и сигурность прѣдъ сѣко *сидилище*.

Маврово, 1718 г. юли 6-и Индиктионъ II.

† Прѣдсѣдатель Сисанийски Зосимъ удостоверява.

† Воденски Митрофанъ,

† Пелагонски Иосифъ,

† Тивериуполски Калиникъ,

† Дебърски Никифоръ,

† Горо-Мокренски Теодосий,

† Гревенски Теофанъ,

† Бѣлградски Никифоръ,

† Мъгленски Гаврилъ,

† Прѣспански Паисий.

† Ἰωάσαφ ἐλέψ. Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς
Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας †

† Προκαθήμενης τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῶν τε Μακαριωτάτων πρῶτην Ἀχριδῶν καὶ προέδρου Σισανίου κύρ Ζωσιμά, καὶ κυρίου Ἰγνατίου, τοῦ Γέροντος, τῶν Μανιερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τοῦ ὑπὸ τὸν ἀγιώτατον θρόνον τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν, τῶν ἐντιμοτάτων κληρικῶν, ἱερέων λογάδων, τῶν κατὰ πόλιν καὶ κόμην, τῶν ἐν τῇ αὐτῇ κλίματι, καὶ λοιπῶν προκρίτων προσώπων, ἐντύμων πραγματευτῶν, καὶ πρωτομαίστρων τῶν ρουφετίων, ἐπεδόθη λίβελλος ἀπὸ τοῦ κλήρου τῆς Ἀχρίδος ὑπογεγραμμένος, ἐγκλημα ἐπάγων τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀχριδῶν, κύρ Φιλοθέῳ, ὡς δι' ἐσφραγισμένης αὐτοῦ ἀναφοράς πρὸς τὸν ἐπίτροπον τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ἐσυκωφάντησε τὸν εὐλαβέστατον ἐν ἱερεῦσι Σακελλάριον, κύρ Κωνσταντῖνον, Ἀχριδινὸν, σὺν καὶ ἐτέροις προσώποις, διαβαλὼν αὐτὸν καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν, ὡς προδότας τῆς κραταιᾶς βασιλείας καὶ μεταπειψαμένους κατὰ τοῦ Τουλταίνιου τὸ ναυτικὸν τῶν Βενετίκων καὶ τὰ πρὸς χρεῖαν πολεμικὴν τὰ πλεῖστα αὐτοὺς συντελέσαντας, δι' ἧς βασιλικῆς ἐγγράφου προσταγῇ ἐξορίαν αὐτοῖς ἐψηφίσαντο· οἱ καὶ παρασταθέντες κατεβίβον αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἀνυποστάτῳ συκοφαντίᾳ. Μεταπειμφθεὶς οὖν εἰς ἀπολογίαν καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Φιλόθεος, εὐρέθη αὐτῷ στόματι μαρτυρήσας τὴν σταλεῖσαν εὐσεβοειμαιμένην ἰδίᾳ σφραγίδι ἀναφορὰν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὰ διάδηλα διὰ τοῦ βασιλικοῦ προσταγματος ἐπισκοτίσαι πῶς οὐ μόνον δε τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ Διονυσίου Χίου προαρχιεπισκοπεύσαντος ἐστάλη παρ' αὐτοῦ ἱερομόναχος τις Χρύσανθος ἀπὸ Δευρῶν ἐπιτροπικῶς εἰς τὴν αὐτὴν ἐπισκοπὴν χηρεύουσαν· ὁ δέ, ἱερομόναχος ὢν, κεχειρωτόνηκε διάκονον καὶ ἱερέα, διδὼ καὶ καθαιρέσει συν-οδικῇ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Διονυσίου καθυπεβλήθη· ὃς ἔπειτα ἀνευ εἰδήσεως τῆς συνόδου κεχειρωτόνηται ὑπὸ τοῦ Φιλοθέου ἐπίσκοπος εἰς τὴν αὐτὴν Δεύρην, ἐξωσθέντος ἀδίκως καὶ παραλόγως τοῦ νομίμως ὁ προχειρωτονθέντος γνησίῳ ποιμένος κύρ Νικηφόρου, καὶ ἀντεισαχθέντος ἐνὸς ἀνοσιουργοτάτου Χρυσάντου, οὐ γνώριμος ἀπανταχοῦ ἢ κακία. Ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τῶν κατὰ τὸ Ὑπέκιον τολμηθέντων παρ' αὐτοῦ, ἐντεῦθεν καταυθεντήσας ὁ Φιλόθεος, ποίαν παρανομίαν οὐ διεπράξατο; ἐξ ὧν πινῶν ὑπομνησθέντων ἀρκεσθὴσόμεθα· ὁ ἅγιος Πελαγωνείας ἀνήνεγκεν ἡμῖν, ὅτι κατὰ τὴν Γ' ἰνδικτιῶνα ἐγγράφως λύσιν τετραγαμίας παρέσχετο· ὁ ποτὲ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία οὔτε τῇ βασιλεῖ παρεχώρει. Ὁ Μογλενῶν ὁμοίως δὴ λύσεις τετραγαμίας ἀλλὰ γε δὴ καὶ ἐν Σατίστη συγκεχώρηκε συζευχθῆναι ἐτέρα γυναῖκα· τὸν Κωνσταντῖνον Πάϊκον, ἀδιάζευκτον ὄντα τῆς ἐν Ἀθήναις προτέρας αὐτοῦ γυναικὸς, ἐχούσης ἐξ αὐτοῦ τρία παῖδια, καθὰ διασφαοὶ καὶ τὸ παρὰ τοῦ Ἀθηνῶν κύρ Ἰακώβου γράμμα ἐπιστηλὴν πρὸς τὸν πρῶτον Ἀχριδῶν καὶ πρόεδρον Σισανίου κύριον Κ. Ζωσιμᾶν, ὑπὲρ τοῦ ἐμποδισθῆναι τῆς δευτέρου γάμου ὁμιλίας τὸν Κωνσταντῖνον· καὶ τοῦτο κωλύοντος τοῦ κύρ Ζωσιμά, αὐτὸς διὰ προστακτικοῦ γράμματος πρὸς τινὰ ἱερέα συνήψεν αὐτὸν δευτέρῳ γάμῳ. Καὶ ἐν Κοριτσᾷ ἐν τινι περιχώρῳ κώμῃ, Ραπέτῃ, καὶ ἄλλῃ, Ἐμπορία καλουμένη, τετραγαμίαν, ἐπιτιμηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἁγίου Κοριτσᾶς, διὰ χρηματολογίας συνεχώρησεν αὐθεντικῶς καὶ τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐκκλησίας παρέσχε. Καὶ κατὰ μέρος ἐν ἄλλαις ἐπαρχίαις πολλὰς καὶ ἄλλας ἀθεμιτουργίας καὶ παρανομίας διαφόρους καὶ χειρωτονήσεις αὐθεντικὰς ἐποίησαντο. Ἀρχιερεῖς, κληρικοί, καὶ λαϊκοὶ ἐπεβόουν αὐτῷ ὢν ἀπάντων ἀνακριθέντων καλῶς καὶ ἀποδειχθέντων, ἡμεῖς οἱ ὑπὸ τὸν ἀγιώτατον θρόνον ὁμοθυμαδὸν ἀρχιερεῖς, οἱ τῆς συνόδου ἐξάρχοντες, ἐπειδὴ ὁ τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος λυμεὼν, προδέτης τε καὶ συκοφάντης, ὁ τοῖς θεοῖς καὶ ἱεροῖς ἀπηγόρευται μετὰ πολλῆς καὶ βαρυτάτης ποινῆς, οὐχ ὅτι γε λαϊκῷ, πολλῷ δὲ μᾶλλον ποιμένι καὶ ἀρχιεπισκόπῳ, ὁ παρὰ τὴν κεινὴν ἐκκλησιαστικὴν διάταξιν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας συγκεχωρηκῶς, καὶ αὐθεντικῶς ταῖς ἐπαρχίαις ὑποβαίνων ἀνω εἰδήσεως τῶν ἐπ' αὐτὰς γνησίων ἀρχιερέων, καὶ κακεντρεχῆς τοῖς ἡθεσιν ἀναφανείς, καὶ ἀφιλέχθῃως ἐλεγχθείς, ἦτε δὴ μηδὲν χωρὼν κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐπάγγελμα, καινοτομῶν ἐξουσία καὶ ἀλαζωνικῇ ἀδείᾳ ὄρια, ἣ ἔθεντο οἱ πατέρες ἡμῶν, παρὰ κανόνας καὶ νόμους τὰ πλεῖστα διαπραττόμενος, νόμιον ἐσχηκῶς ὃ ἂν αὐτὸς καὶ ἡ ἐνοικοῦσα αὐτῷ εἰδολολατρικὴ φιλοχρηματία θεσπίσῃ καὶ τὸ ἀλαζωνικὸν φρόνημα, ὃ καλῶς νῦν

† Иоасафъ по Божия Милостъ архиепископъ на Охридската Първа Юстиниана и вся България.

Въ присъствието на светия Синодъ, на блаженѣйшитѣ бивши Охридски: Сисанийския прѣдсѣдатель г-на Зосима и г-на Игнатия, стареца, на прѣосвещенитѣ митрополити и боголюбими епископи подъ тоя свещенъ прѣстолъ на Първа Юстиниана и вся България, въ присъствието на почтениѣ клирици, свещеници и учени отъ градоветѣ и селата, подъ които сж сжщиятъ прѣстолъ и другитѣ първенци, почтени търговци и първомайстори на еснафитѣ, подаде се жалба отъ Охридския клиръ срещу Охридския архиепископъ г-нъ Филотея. Послѣдниятъ съ подпечатано прошение до намѣстника на Османската държава наклеветилъ най благочестивия свещеникъ, сакелария, г-на Константина охридянеца, заедно съ други лица. Него и другитѣ той ги наклеветилъ, като прѣдатели на силната държава, които изпратили ужъ срещу Дулчина Венецианската флота, за военитѣ потрѣби на която тѣ най много били помогнали. За това съ царска писмена заповѣдъ тѣ се испрацатъ на заточение, при сичко, че наклеветенитѣ се прѣдставихж и протестирахж срѣщу изкованата и лъжовна клевета. Архиепископъ Филотей, като се прѣпрати на оправдание, самъ съ устата си изповѣда, че билъ проводилъ подпечатано прошение, защото нѣмалъ бѣлѣзнитѣ чрѣвъ царската заповѣдъ (нѣсно). Не само туй, но и въ врѣме на бившия Дионисия отъ Хиосъ, той сжщиятъ изпрати въ Дебъръ нѣкакъвъ си иеромонахъ Хрисантъ, като настоятелъ на сжщата овдовѣла епархия. Послѣдниятъ, макаръ и иеродяконъ, ржкоположилъ дяконъ и свещеникъ, за която причина и се низложи синодално отъ сжщия тоя Дионисия. Сжщиятъ подиръ се ржкополага отъ самия Филотея за епископъ въ Дебъръ, безъ знанието на синода; за да се направи мѣсто на този, всѣкждѣ извѣстенъ, зѣлъ и гнѣсенъ Хрисантъ, изпжжда се незаконно и несправедливо истинскиятъ пастиръ г-нъ Никифоръ. Като взе смѣлость отъ онова, що извърши въ Цариградъ срещу Ипекъ, какво беззаконие не извърши Филотей? Ние ще се задоволимъ да споменемъ само нѣкои: Светиятъ Пелагонийски донася, че прѣвъ 3-и индиктионъ той е позволилъ писменно четвърти бракъ, нѣщо, което светата католическа църква нѣкога и на царѣ не позволяваше. Мъгленскиятъ сжщо тѣй далъ двѣ позволения за четвърти бракъ. Па и въ Сачище позволи на К. Пайка да се жени съ друга жена, безъ да се разведе съ първата въ Атина, която има отъ него три дѣца. Това твърдѣ добръ се обяснява и отъ писмото на Атинския, г-нъ Якова, до бившия Охридски и Сисанийски прѣдсѣдатель г-на Зосима, за да се спре този вторъ бракъ на Константина. Макаръ да спираше г-нъ Зосимъ, той съсъ заповѣдъ до единъ свещеникъ вѣнча го. И въ Корча въ една околна паланка, Рапешъ, и въ друга, която се нарича Емборе, четвърти бракъ, наказанъ отъ светия Корчански, позволи той своеволно за пари на прѣстѣпницитѣ и разрѣши имъ да влизатъ въ църква. И въ други епархии много други беззакония и своеволни ржкоположения направи. Владиди, свещеници и клирици дигнахж повикъ срещу него. Сичкитѣ тѣзи нѣща се издирихж добръ и се доказахж. За туй ние подвѣдомственитѣ на този прѣстолъ синодални владиди, виждайки, че този разрушителъ на Христовото стадо е прѣдатель и клеветникъ, за което нѣщо се наказва много строго мирянинъ, и което толкозъ повече се забранява на духовно лице, най-повече на пастиръ и архиепископъ; че той противъ общата заповѣдъ на Източната Църква е опростилъ беззакония и безъ никакво извѣстие се разполагалъ своеволно съ епархиятѣ и съ митрополититѣ; че той се показва покваренъ въ нравитѣ и се избра враждебно; че той никакъ не се носи съгласно съ званието си, но надменно прави нововедения и прѣминава границитѣ на властѣта си, поставени отъ

ἔγνωται, πρότερον ἀγνοούμενον κατὰ συναρπαγὴν, οὐ χάριν καὶ λανθάνων ἐπίβη
τῆς ἀγιωτάτης καθέδρας, κακῆς ἀγωγῆς καὶ ἔθων τρόφιμος ὢν καὶ πρότερον καὶ
πολλῶν ἀθεμιτουργιῶν αὐτουργός, ὥς ἡ κατ' αὐτοῦ καθάρσεις παρὰ τοῦ παναγιω-
τάτου καὶ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, κυρίου Κυρίλλου, κατὰ τὸ α ψ ι γ', ἐπὶ ὄντος
Ἱερομονάχου, διὰ πολλὰς ἀνοσιουργίας ἐν Ναούσῃ, τῇ αὐτὸν ἐνεγκούσῃ Βερρία καὶ
Θεσσαλονίκῃ, εἰσέτι καὶ νῦν διαθρυλλουμένας τρανώτατα παρίστησιν εὐστρωθεῖσα καὶ
τῷ ἡμετέρῳ κώδικι. Ἀκοινώνητος ὑπὸ τῶν θείων καὶ ἱερῶν νόμων ἀποφαίνεται,
ἀκοινωνήτω δὲ συγκοινωνεῖν ἀπήρηται, εἴτις τῷ ὑπόδικος εἶναι παραιτεῖται, ἀκοινώ-
νητοι (δυσανάγνωστον) αὐτῷ ἐν ἀγίῳ πνεύματι συνελθόντες ἀπεφηνάμεθα σημψιφί,
ἐκστῶτον τε καὶ ἀνάξιον τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, ἣν λανθάνων ἄχρι τοῦ νῦν ἤσχωνε,
ἐκρίναμεν, ὥς παραβάτην τῶν θείων καὶ ἱερῶν νόμων τε καὶ κανόνων, καὶ προδότην
τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ, καὶ παντελεῖ καθαιρέσει καθυποβάλλομεν, καὶ ἀπογυμνοῦμεν
αὐτὸν τῆς τε ἀρχιεπισκοπῆς ἀξίας καὶ ἱερατικῆς ἐξουσίας, ὥς τε μηδέποτε τοῦ ὀνό-
ματος ἢ τῆς ἀξίας μετέχειν, μηδ' ἐπαναλαμβάνειν τὸν θρόνον ἢ τὸν βαθμόν, ἀλλ'
εἶναι τε καὶ λέγεσθαι μοναχὸν Φιλόθεον, ἦτε δὴ μισόθεον μᾶλλον καὶ ἀρχῆθεν κακώ-
βιον, μηδένα τε τῶν χριστιανῶν, μήτε τοῦ ἱεροῦ καταλόγου, ἦτε τοῦ λαϊκοῦ, οἴσθαι
αὐτὸν ἀρχιεπίσκοπον, ἢ ὅλως κληρικοῦ βαθμοῦ κοινωνοῦντα, ἢ τιμᾶν αὐτὸν, ἢ παρέ-
χειν αὐτῷ ὅπωσόν τὸ εἰθισμένον πρεσβεῖον, ἐν βάρει ἀργίας καὶ ἀλύτου ἀφορισμοῦ
καὶ ταυτοπαθείᾳ.

Ἐν ἔτει α ψ ι θ Φεβρουαρίου α'. Ἰνδικτιῶνος ιβ'!

† Πρώην Ἀχριδῶν Ἰγνάτιος.	† ὁ καὶ Πρόεδρος Σισανίου Ζωσιμάς.
† ὁ Κοριτσᾶς καὶ Σελασφόρου Ἰωάσαφ.	† Πελαγωνεῖας Ἰωσήφ.
† ὁ Βοδενῶν Μητροφάνης.	† ὁ Γρεβενῶν Θεοφάνης.
† ὁ Τεβεριουπόλεως Καλλίνικος.	† ὁ Μογλενῶν Γαβριήλ.
† ὁ Βελεγράδων Νικηφόρος.	† ὁ Πρεσπῶν Παῖσιος.
† ὁ Γκώρας καὶ Μόκρας Θεοδόσιος.	† ὁ Δεβρῶν Νικηφόρος.

† Τοῦ ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ καὶ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρώτης Ἰουστινα-
νῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας μέιναντος ἀποστατεύτου, δίχα γνησίου ποιμένος,
ἄτε τοῦ ἐν αὐτῷ πατριαρχεύοντος κύρ Φιλοθέου ἀποβληθέντος, κατὰ τὸ ἐν τῷ κώ-
δικι ὑπιστρωμμένον γράμμα, Συνοδικῶς καὶ κανονικῶς, ἡμεῖς οἱ ἐν τῷ αὐτῷ θρόνῳ
ὑποκείμενοι ἀρχιερεῖς, συναθροισθέντες ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Κοριτσᾶς καὶ Σε-
λασφόρου, ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ψήφους
κανονικᾶς προβαλόντες εἰς εὐρεσιν ἀξίου προσώπου, τοῦ διοικήσαντος, τὴν πατριαρχι-
κὴν καθέδραν, πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν πανκρωτάτον καὶ λογιώτατον μητροπολίτην
Βελεγράδων Κοριτσᾶς καὶ Σελασφόρου κύρ Ἰωάσαφ. Δεύτερον τὸν πανκρωτάτον
μητροπολίτην Βελεγράδων κύρ Νικηφόρον καὶ τρίτον τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον
Γκώρας κύρ Θεοδόσιον, ἐξ ὧν πάντων κοινῇ ψήφῳ ἐξελέγη εἰς τὸ ἀναγορευθῆναι
εἰς τὸν προειρημένον θρόνον, καὶ μετατεθῆναι ἀπὸ τοῦ θρόνου τὸν ἅγιον Κοριτσᾶς
καὶ Σελασφόρου κύρ Ἰωάσαφ εἰς τὴν ὑπερέχουσαν καθέδραν τῆς Ἀχρίδος καὶ εἰς τὴν
περὶ τούτου δῆλωσιν κατεστρώθη τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι κώδικι τῆς ἀγιω-
τάτης τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἐν ἔτει α ψ ι θ Φεβρουαρίου ιζ'! Ἰνδικτιῶνος ιδ'!

† ὁ καὶ Πρόεδρος Σισανίου Ζωσιμάς	συμφηφίζομαι.
† ὁ Πελαγωνεῖας Ἰωσήφ	συμφηφίζομαι.
† ὁ Βοδενῶν Μητροφάνης	συμφηφίζομαι.
† ὁ Τεβεριουπόλεως Καλλίνικος	συμφηφίζομαι.
† ὁ Βελεγράδων Νικηφόρος	συμφηφίζομαι.
† ὁ Γρεβενῶν Θεοφάνης	συμφηφίζομαι.
† ὁ Μογλενῶν καὶ Μολεσχοῦ Γαβριήλ	συμφηφίζομαι.
† ὁ Δευρῶν καὶ Κιτσάβων Νικηφόρος	συμφηφίζομαι.
† ὁ Πρεσπῶν Παῖσιος	συμφηφίζομαι.
† ὁ Γκώρας καὶ Μόκρας	συμφηφίζομαι.

светитѣ ни Отци; че сичко върши противъ правилата и законитѣ, що му диктува вселеното въ него користолюбие, и надменото му мнѣние, нѣща които сега добръ сж извѣстни, а напръжъ бѣхъ неизвѣстни и му допуснахъ да се възкачи до светия този прѣстолъ, человекъ и отъ напръжъ още храненикъ на лошава прави и обичаи и причинителъ на много беззакония; че сичко това се явно доказва още и отъ низложението му отъ Негушъ заради неговитѣ гнусотии, когато бѣше още иеромонахъ въ този градъ, чиито жители сж тѣжкихъ срещу него въ Берия и Солунъ, а светиятъ Вселенски Патриархъ, г-нъ Кирилъ, въ 1713-та година го низложи, както се чете и въ самия актъ внесенъ въ нашия кодексъ; поради сичко туй се прѣвъзгласява той отлъченъ отъ светитѣ божествени закони. Отдѣлно отъ него въ Духа свети като се събрахме, едногласно обявяваме Филотея за низложенъ и недостоенъ за архиепископията, която погрѣшно до сега държеше, осъдихме го като прѣстѣпникъ на светитѣ Божески закони и правила, и като прѣдатель на християнския народъ, и напълно го съблѣкохме отъ архиепископското достоинство и свещеническата му властъ, што никога да не притежава нито чина, нито името, нито повторно да му се възвърне прѣстола или чина му, но сѣкога да е и да се казва калугеръ Филотей, като злонаравенъ още отъ начало и богоненавистникъ;¹⁾ нито единъ християнинъ, билъ той отъ свещения каталогъ или мирянинъ, да не го счита вече за архиепископъ или отъ другъ нѣкакъвъ чинъ, нито да го почита и да му отдава приличнитѣ почести, подъ страхъ на свето и неотлъчно афоресмо и достиганье по сѣщото наказанье.

Година 1718, февруарий I. Индиктионъ 12:

† Бивши Охридски Игнатий.	† Пелагонийски Иосифъ.
† Корчански и Селасфорски Иоасафъ.	† Прѣдсѣдатель Сисанийски Зосимъ.
† Воденски Митрофанъ.	† Гревенски Теофанъ.
† Тивериополски Калиникъ.	† Мъгленски Гавриилъ.
† Бѣлградски Никифоръ.	† Прѣспански Паисий.
† Горо-Мокренски Теодосъ.	† Дебрански Никифоръ.

† Тѣй като светиятъ патриаршески прѣстолъ на Охридската Първа Юстиниана и вся България останъ безъ защитникъ, слѣдъ низложението на бившия Филотея, съгласно съ вмѣстения въ Кодъкса актъ, подписанитѣ, подчинени на този прѣстолъ, владыци, синодално и канонически, събрахме се въ светата Корчанска и Селасфурска митрополия, влѣзохме въ църквата на прѣсветата Богородица, Приснодѣва Мария, и поставихме канонически гласове за да намѣримъ достойно лице да управлява патриаршеския прѣстолъ. На първо мѣсто турихме Прѣосвещения и Словеснѣишия Корчански и Селасфорски, Г-на Иоасафа; второ, Негово Прѣосвѣщенство Бѣлградския Митрополитъ, Г-на Никифора, и трето, боголюбимия Горски епископъ Г-на Теодосия. Отъ тѣхъ по общо съгласие избрахме и провъзгласихме да се възкачи на споменѣтия прѣстолъ, като се прѣмѣсти отъ Корча, първиятъ, Г-нъ Г-нъ Иоасафъ.

За увѣрение вложихъ се имената имъ въ настоящия Кодексъ на светата велика Христова църква.

1719; февруари 16, Индиктионъ 12:

† Прѣдсѣдатель Сисанийски Зосимъ.	† Гревенски Теофанъ.
† Пелагонийски Иосифъ.	† Мъгленски Гавриилъ.
† Воденски Митрофанъ.	† Дебърски и Кичевски Никифоръ.
† Тивериуполски Калиникъ.	† Прѣспански Паисий.
† Бѣлградски Никифоръ.	† Горо-Мокренски.

¹⁾ На грѣцки тукъ излиза игра на думи: *φιλότης* — *μισότης*.

† Ἰωάσαφ ἐλέψ̃ θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

† Ἐπειδὴ ἐκ θεοῦ ὁδηγηθεῖσα ἡ θεὰ καὶ ἱερὰ σύνοδος τῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, προτροπῇ καὶ τῶν μακαριωτάτων καὶ λογιωτάτων ἀρχιεπισκόπων πρώην Ἀχριδῶν, τοῦ τε κυρίου Κύρ Ζωσιμᾶ καὶ προέδρου Σισάνιου, καὶ κυρίου Κύρ Ἰγνατίου, τοῦ γέροντος, ἀναβιβᾶσαι κα' μὲ τὸν ταπεινὸν καὶ εὐτελεῖ, καὶ ἐλάχιστον ἠθέλησαν εἰς τὸν ὑψηλότατον καὶ ἀγιώτατον θρόνον τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, εὐχαριστῶ οὖν πρῶτον τῇ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητι, καὶ εὐχομαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, τοῦ δοῦναι μοι σύνεσιν καὶ γνώμην ἀγαθὴν ἰθύνειν τὸ τοῦ Χριστοῦ λογικὸν ποίμνιον καὶ τὴν θεόθεν λαχοῦσαν μοι ἀρχιεπισκοπὴν, εὐσεβῶς καὶ θαερέτως, πορευόμενος ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ βίου τε καθαρότατι, φυλάττειν δὲ καὶ κατὰ πάντα τοὺς δρους τῶν ἀγίων πατέρων, ἐμμένειν τε ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν διαγωγῇ καὶ φιλοστόργῳ διαδόσει, πρὸς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ εἰρηνικῶς διάγειν μετὰ πάντων τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, μέχρι ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς. Ἐῖθε Χριστέ βασιλεῦ! γένοιτό μοι τυχεῖν ἡμᾶς ἀπαντας καὶ ἀξιωθῆναι παραστῆσαι τὸ ἐμπιστευθὲν μοι τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, ἄμωμον ἁγιόν τε καὶ ἀμόλυντον ἐν τῇ φοβερῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῆς κρίσεως. Διὰ πρεσβειῶν τῆς οὐρανοῦ ἀνάσσης κυρίας ἡμῶν ἐνδόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν, τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἀμήν.
Ἐν ἔτει α ψ ι θ Φεβρουαρίου ζ! Ἰνδικτιῶνο ιβ!

† Ἰωάσαφ ἐλέψ̃ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

Σημ. Γνωστὸν, ὅτι αἱ ἐπικυρώσεις τῶν ἐν τῇδε τῷ ἀντιγράφῳ τοῦ Κώδικος πράξεως διὰ πρασίνων γραμμῶν γεγραμμέναι σώζονται ἐν τῷ πρωτοτύπῳ.¹⁾

† Ἰωάσαφ ἐλέψ̃ θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

† Ἱερώτατοι μητροπολίται, θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, οἱ ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν καὶ ἀγιώτατον θρόνον τῆς ἀγιωτάτης πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοί! καὶ συλλειτουργοί, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, χρήσιμοι ἄρχοντες καὶ πρωτομαίστορες κατὰ πᾶσαν τέχνην, καὶ λοιποὶ εὐλογημένοι χριστιανοί χάρις εἴη ἡμῖν καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ θεοῦ ὅσον καλὸν εἶναι ἢ ἀγάπῃ καὶ εὐρήνῃ ἀρκετὰ τὸ ἐφανερώσεν ἐν εὐαγγελίοις ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὅτι ὅπου εἶναι δύο ἢ τρεῖς συμμαζωμένοι εἰς τὸ ἐδικόν μου ὄνομα, ἐκεῖ εἰμαι καὶ ἐγὼ εἰς τὴν μέσσην τους· „Οὐ γὰρ εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμοῦ ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν τῇ μέσῳ αὐτῶν“, καὶ πάλιν ἄλλο σημεῖον τῶν ἱερῶν τοῦ Ἀποστόλων δὲν ἔδωσεν, παρὰ μὲ τοῦτο θέλουν γνωρίσει ὅλοι πῶς εἰσθε ἐδικοὶ μου μαθηταί, ἀνίσως καὶ ἔχετε ἀγάπην ἀνάμεσόν σας· „ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί εστέ, ἐὰν ἀγαπᾶτε ἀλλήλους“, μάλιστα καὶ αὐτὴν τὴν ἐντολὴν τοὺς παρήγγειλε εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην ἱερὸν εὐαγγέλιον· „ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους“ δηλαδὴ νὰ ἀγαποῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· ἐπειδὴ καὶ πολλαχοῦ ἐν εὐαγγελίοις ἀπέδειξεν, δτι ὅλου τοῦ νόμου πλήρωμα εἶναι ἡ ἀγάπη, καὶ ὁ μένων εἰς αὐτὴν (τὴν ἀγάπην) μένει εἰς τὸν θεόν, καὶ αὐτὴ εἶναι ὁ χαρακτήρ τῶν ἀληθινῶν χριστιανῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ ὑπὸ τὸν ἀγιώτατον θρόνον Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, μαθηταί τοῦ εἰρηάρχου Χριστοῦ, στοχαζόμενοι τὴν ἐκ ταύτης ὠφέλειαν καὶ ἐξ ἐναντίας τὴν ζημίαν ἀπὸ τὴν ἔχθραν καὶ μάχην ἀναμεταξύ μας, καὶ βλέποντες πῶς πολλαῖς φοραῖς ἀπὸ τὰ ἀναμεταξύ σκάνδαλα, τόσον ἀπὸ ἀρχιερεῖς, ὅσον καὶ ἀπὸ λαϊκοὺς, κατεχρεώθη ὁ ἀποστολικὸς θρόνος καὶ ἐξημυῖθη πολλάκις. μὲ τὸ νὰ σήμερον προβαλίζεται καὶ ἐπιβαίνει ἕνας καὶ εὐθὺς μετ' αὐτὸν ἄλλος, ἀκόμῃ καὶ πολλοὶ χριστιανοὶ νὰ τοὺς συντρέχουν· ὅθεν συνόδου γενομένης ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Κοριτσᾶς καὶ Σελασφόρου ἀρ-

¹⁾ Три четири реда не сж приведени на български.

† Иоасафъ, съ божия милостъ архиепископъ на Охридската Първа Юстиниана и вся България.

† Светиятъ и божественъ Синодъ на прѣосвещенитѣ митрополити и боголюбими епископи, възлюбенитѣ ми въ Духа свети братя и сътрудници, съ съдѣйствието и по чинътъ на блаженѣйшитѣ бивши Охридски архиепископи, Господина, Г-на Зосима, Сисанийски прѣдсѣдателъ, и стареца, Г-на Г-на Игнатия, по божие внушение, поиска да възкачи и мене смирения и най-долния на най-високия и най-светия прѣстолъ на Първата Охридска Юстиниана и вся България.

Благодарѣхъ първо на вашето въ Христа братство и се моляхъ на Бога Вседържителя, да ми даде умъ и добъръ разумъ да ръководѣхъ Христовото словесно стадо и отъ Бога опрѣдѣлената ми архиепископия, като се владамъ благочестиво и богоугодно въ непороченъ животъ; да пазѣхъ въ сичко заповѣдитѣ на светитѣ ни отци и да прѣбивавамъ въ поведение съгласно съ Христа и отеческо разположение къмъ сичкитѣ братя; да живѣѣхъ мирно съ сички въ сѣюза на любовта до послѣдна издишка. Дано, Христе царю, дано се удостоѣхъ да прѣдставѣхъ повѣреното ми стадо, непокуварено и непокужнато въ страшния онзи день на сѣда, чрѣзъ прѣстателството на небесната царица, нашата владицица, прѣславна Богородица и Приснодѣва Мария, и светия ни отецъ Климента, Охридския архиепископъ и чудотворецъ, и всѣхъ светихъ.

1719; февруари 6-и, Индиктионъ 12.

† Иоасафъ по Божия милостъ архиепископъ на Охридската Първа Юстиниана и вся България.

† Прѣосвещени митрополити, боголюбими епископи отъ светата Охридска архиепископия Първа Юстиниана и вся България, възлюбени въ Духа светаго братя и сътрудници, благочестиви свещеници, първенци първомайстори отъ сѣки занаятъ и други благословени християни, благодать и миръ отъ Бога на васъ!

Колко добро нѣщо е мирътъ и любовта, Спасителятъ ни Ис. Христосъ, достатъчно го показва въ Евангелието: „тамъ, дѣто сѣ двама или трима сбрани въ името ми, тамъ съмъ и азъ срѣдъ тѣхъ,“ а пѣкъ на светитѣ апостоли другъ знакъ, че сѣ негови ученици не имъ даде, освѣнъ този: „по това ще ви познажѣтъ, че сте мои ученици, ако се обичате единъ другигъ;“ това се поржчва и въ Ивановото Евангелие: „това ви поржчвамъ: обичайте единъ другигъ“ и много другадѣ по Евангелието се доказва, че любовта е изпълнението на цѣлия законъ и че онзи, който прѣбивава въ любовта, въ Бога прѣбивава, и че онзи е отличителниятъ бѣлгъ на истинскитѣ християни. За това и ние, подчиненитѣ на светия прѣстолъ на Охридъ и вся България, ученици на миротворителя Христа, като зехме прѣдъ видъ ползата отъ любовта, а пѣкъ врѣдата отъ борбата и враждата помежду ни, и като видѣхме, до колко се задѣлжи и поврѣди апостолскиятъ прѣстолъ отъ скандалитѣ помежду ни, както владици, тѣй и миряни, и отъ постояннитѣ чести промѣнения съ помощта на едни и други, на единъ архиепископъ съ другъ, събрахме се на Синодъ въ светата Корчанска Митрополия, владици и клирици, свещеници, миряни и другитѣ християни, та бившия Охридски архиепископъ, негушанина Филотея, който разваляше общия миръ и братската любовъ съ своя лошъ нравъ и надменность, законно и канонически го свалихме отъ прѣстола, както трѣбаше слѣдъ изобличе-

χειρέων και κληρικῶν, ιερέων τε και λαϊκῶν ἀρχόντων και λοιπῶν χρησίμων χριστιανῶν, τὸν μὲν τὴν κοινὴν εἰρήνην και ἀδελφικὴν ἀγάπην ταράττοντα τῇ αὐτοῦ κακοηθείᾳ και ἀλαζωνείᾳ προαρχιεπισκοπεύσαντα φιλόθεον Ναουσσηγὸν νομίμῳ και κανονικῇ καθαιρέσει καθυπεβάλομεν, ὡς ἔπρεπε τοῖς ἐλέγχθεϊσιν αὐτοῦ ἀνοσιουργήμασι και ἀνακριθεῖσι συνοδικῶς και ἀντ' αὐτοῦ ἀνεβιάσαμεν εἰς τὸν ὑψηλότετον θρόνον Ἀχριδῶν τὸν ἅγιον Κοριτσᾶς κύριον κύριον Ἰωάσαφ. Καὶ οὕτω θεμέλιον εἰρηγικὸν πῆξαντες, ἡρξάμεθα τῆς συνδιασκέψεως, προκαθημένου και τοῦ Μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου κυρίου κυρίου Ἰωάσαφ, και τοῦ πρῶην Ἀχριδῶν και προέδρου Σισανίου κυρίου κυρίου Ζωσιμᾶ, σὺν πάσῃ τῇ περὶ αὐτοὺς δημηγύρει, πῶς ἐπειδὴ και ὁ ἀποστολικὸς οὗτος θρόνος πολλάκις ἀπὸ διαφόρους ἄλλοδαπεῖς ἀρχιεπισκόπους ἐταράχθη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ταραχὴν συνέβη ζημία εἰς ὅλους τοὺς ὑποκειμένους αὐτῷ θρόνους, οἱ ὅποιοι και αὐτοὶ πολλάκις ἀπὸ τινος διεστραμμένου ὑπερηφάνους ἀνθρώπου ἐνοχλοῦνται. Καὶ διανοησάμενοι πῶς μὲ ἄλλον τρόπον δὲν ἡμπορεῖ νὰ μὲν ἁτάραχος και ἀνενόχλητος και ἀπειρακτος ἀπὸ νεωτερίσματα ἀρχιεπισκόπων και ἀρχιερέων, ἔτι γέ μὴν και μερικῶν λαϊκῶν προσώπων, οἵτινες μὴ εὐχαριστοῦμενοι εἰς ὅσα ἀγαθὰ ὁποῦ τοὺς ἐχάρισεν ὁ κύριος, και εἰς τοὺς ἰδίους κόπους και ἰδρώτας, πολλάκις πειραζόμενοι ὑπὸ τοῦ φιλοσκανδάλου διαβόλου πηδοῦν εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις και τοιοῦτοτρόπως τὰς ἐνοχλοῦν παραβιάζοντες και ἀρχιερεῖς και θεῖους και ἱεροὺς νόμους, διὰ νὰ γένῃ ἡ μιαιφάνεια των και παράνομος θέλησις δὲν ἡμπορεῖ, λέγομεν, νὰ μὲν ἡ ἐκκλησία μας εἰρηναία και ἀζήμιος, ἐὰν ἡμεῖς πρῶτοι οἱ ἀρχιερεῖς τοῦ αὐτοῦ κλίματος δὲν ἔχομεν τὸν πνευματικὸν σύνδεσμον τῆς ἀγάπης και τῆς εἰρηνικῆς ἐνώσεως ὁ εἰς μετὰ τοῦ ἄλλου ὥστε ὁποῦ ὁπῆ ποτε κἂν ξένος ἀνθρώπος, και ἀπὸ τὸ παρὸν κλίμα, και ἀπὸ τῆς δημηγύρου μας κανένα πρόσωπον ἤθελεν ἐρχεσθαι νὰ ἐπιθυμῇ τὰ σκάνδαλα, νὰ ταράττῃ τὴν εἰρήνην, και νὰ προξενῇ ζημίας εἰς τὸν θρόνον μας, ἐπιθυμῶν νὰ ἀρχιεπισκοπεύσῃ χωρὶς συναίνεσιν και ὁμοφωνίαν και σύμπνοιαν τῆς δημηγύρεως πάντων τῶν ἀρχιερέων και τῶν χριστιανῶν, ἔτι γέ μὴν και ὅποιοι τῶν χριστιανῶν, κακομαθημένους εἰς τοιαύτας μεταβολάς, ἢ διὰ νὰ ἀποκτοῦν ἢ διὰ νὰ συσταίνουν τὰ πάθη των τὰ διαβολικά, τὸ πείσμα και τὰς ὑπερηφανεῖας των, οὐδόλως συλλογιζόμενοι οἱ ταλαίπωροι, ὅτι εἰς ὁποίαν οἰκίαν εἰσῆλθεν ἐκκλησιαστικὸν πρᾶγμα, πολὺ ἢ δλίγον, εἰδομεν ὀφθαλμοφανῶς μεγίστας φθοράς και δυστυχίας ἀρχοντες εὐγενεῖς παντελῶς ἐξηφανύστησαν και ἐξυλοθρεύθησαν, ἐπείνασαν και αὐτοὶ και τὰ τέκνα των ἢ ὅποιοι συντρέξῃ μὲ ἄσπρα και χρήματα, ἢ μὲ φίλους, ἢ μὲ ἄλους δολίους τρόπους διὰ νὰ συστήσῃ τὸ πείσμα του, ἢ τὴν διαβολομέμητόν του ὑπερηφάνειαν, μὴ στοχαζόμενος πῶς ἁμαρτάνει βαρέως, ὁποῦ βοᾷ ἡ ἱερὰ σύνοδος, ἢ πᾶς ἄλλος μερικὸς ἀρχιερεὺς τὸν καταρᾶται και τὸν ἀναθεματίζει, και ἀποκτᾷ κόλασιν αἰώνιον και παντελῇ ἀφανισμόν τοῦ οἴκου του· τὸ λοιπὸν ὅλοι ὁμοῦ οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ χριστιανοί, ἀρχοντες και πρωτομαστορες τῶν βουφετίων, και δημογέροντες, οἱ κατὰ πόλιν και χώραν, και παντὸς ἐπαγγέλματος και χριστιανικοῦ πληρόματος, εἰ μὴ εἶναι κανένα πρόσωπον ἐκ τῶν ἰδίων μας, ἢ και ἄλλότριον, ἐπιβαῖνον τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἀνευ τῆς νομίμου συμφωνίας και κοινῆς συναίνεσεως, ἀπαξάπαντες, ἀρχιερεῖς και χριστιανοί, νὰ μὴ ἀποδέχεται παντελῶς, ἀλλὰ νὰ ἀποσκορακίζεται μακρὰν τῶν ὁρίων μας, ὡς νόθος και ἐπιβάτης, και ἀνάξιος τοῦ ἀρχιεπισκοπεύειν, και παρὰ κανόνας ἐκκλησιαστικοὺς ποιμαίνειν ἀποτολμῶν, ἄλλος Σίμων λογιζέσθω εἰς τὸ πλήρωμα τὸ χριστιανικόν, κρίνοντές τον προδότην τοῦ κλίματός μας, και κατατρέχοντες μικροὶ και μεγάλοι ὡς ἐπίβουλον τῆς εἰρήνης και ζηλωτὴν τοῦ διαβόλου, ὁποῦ ἀγαπᾷ μάχας και φιλονικίας, καθυποβάλλοντες τὸν τοιοῦτον παντελεῖ καθαιρέσει, και ἀπογυμνοῦντες αὐτὸν πάσης ἱεραρχικῆς ἀξίας τε και βαθμοῦ. Εἰ δέ και ὁ καιρὸς δὲν συγχωρεῖ, νὰ καιροφυλάττεται και νὰ ἐντροπιάζεται και νὰ παιδεύεται καθὼς τυχαίνει εἰς τὴν κακοτροπίαν του και φιλοσκάνδαλον προαίρεσιν· εἰ δέ και τις τῶν χριστιανῶν ιερέων. ἢ λαϊκῶν, ἤθελε τὸν συντρέξῃ, ἔτι γε μὴν και ἀρχιερεὺς τῆς ἡμετέρας δημηγύρεως, και ἤθελε τὸν ὑπερασπίσει ἢ μὲ χρήματα, ἢ μὲ φίλους, ἢ μὲ λόγον και ἔργον, ἢ ἀπὸ τοῦ νῦν και ἔξης πειράζῃ αὐτὸν τὸν ἀγιώτατον και ἀποστολικὸν θρόνον, ἢ τὸν νόμιμον ἀρχιεπίσκοπον, και τοὺς νομίμως, κανονικῶς, και δικαίως διαδόχους τούτου τοῦ ἀρχιεπισκοποῦ και ἀποστολικοῦ θρόνου, ἢ τινὰ τῶν νομίμων

нието и осъждането на неговитѣ гнѣсни прѣстѣпления, а на мѣстото му въскачихме на най-високия Охридски прѣстолъ, светия Кюрицки, Г-на, Г-на Иоасафа. Като поставихме тази мирна основа, въ присѣтствието на блаженѣйшия архиепископъ, Г-на, Г-на Иоасафа, бившиятъ Охридски и Сисанийски прѣдсѣдателъ Г-на Г-на Зосима, заедно съ цѣлото събрание почнахме разискванията. Понеже апостолскиятъ този прѣстолъ много пѣти се размирява отъ чужди архиепископи, поради което голѣма врѣда се причини на сичкитѣ подчинени епархии, които отъ своя страна често страдатъ и се обезпокояватъ сѣщо тѣй отъ развратни и горделиви хора; ние разсѣдихме, по какъвъ начинъ ще може да стои мирна и спокойна архиепископията отъ честитѣ промѣнения на архиепископи и владии, а тѣй сѣщо и отъ нѣкои мирски лица, които неблагоприятни отъ благата, що Богъ имъ е дарувалъ, и отъ собственитѣ си трудове, често тикани отъ лукавия дяволъ, бъркатъ се и въ църковнитѣ работи и по такъвъ начинъ ги развалятъ, като насилватъ и владии и свещенитѣ закони, за да осъществятъ мръсната си и незаконна воля. Църквата ни не може да бѣде мирна и неповрѣдена, ако първо ние, нейнитѣ владии, не държимъ помежду си духовния съюзъ на любовта и на миролюбивото съединение; така щото ако подиръ нѣкой чужденецъ, или нѣкои отъ тая страна или нѣкое лице отъ събранието ни почне да желае скандали или да нарушава мира или да причинява врѣда на прѣстола, като иска безъ съгласието и единодушието на сичкитѣ владии и християни да стане архиепископъ, или нѣкои отъ християнитѣ вѣтъ научени отъ тѣзи промѣнения, за да си удовлетвори дяволскитѣ си страсти, ината или гордостта си, безъ да обмисли ни най-малко нещастия въ чия къща влиза църковно дѣло, както станяхме очевидци на голѣми бѣди и нещастия: благородни боляри съвършено изчезнахъ и се опропастихъ тѣ, и чедата имъ; ако нѣкой спомогне съ пари, съ приятели, или съ други лукави срѣдства, за да поддържи ината си, или проклетата си гордостъ, безъ да му мисли, какъвъ тежъкъ грѣхъ прави, срещу когото се провиква светиятъ синодъ, или кой да е другъ частенъ владика, го прокллина и анатематисва, и по такъвъ начинъ си добива вѣчни мѣки и съвършено истребление на къщата си. Слѣдователно, сичкитѣ ние владии и християни, първенци и първомайстори на еснафитѣ, старѣйшини отъ сѣки градъ и страна и отъ сѣки занаятъ, ако има нѣкое лице помежду нашитѣ, или отъ вѣнъ, чуждо, което да бърка въ архиепископията безъ законното едногласие, сичкитѣ ние владии и християни, никакъ да го не приемаме, но далечъ отъ прѣдѣлитѣ ни да го пропѣждаме, като прѣстѣпникъ, който се осмѣлява противъ църковнитѣ правила да пази, недостоеенъ да патриархува и да го имаме като другъ Симонъ въ Христовото събрание, врагъ на мира и завистникъ на дявола, който обича борби и распри, и най-подиръ съвършено да го низлагаме и да го събличаме отъ сѣки духовенъ чинъ и санъ. Ако ли пъкъ врѣмето не позволява, да му се търси случаятъ за да се посрамва и да се наказва, както му прилича. Ако ли нѣкой отъ християнитѣ, свещеникъ или мирянинъ му спомогне макаръ и владика отъ нашето събрание, или го защити съ пари, съ приятели или съ дѣло и съ дума, или пъкъ отъ сега насамъ закачи този свети апостолски прѣстолъ, или законния му архиепископъ и законитѣ канонически и прави негови наслѣдници, или пъкъ нѣкого отъ законнитѣ владии, отъ инатъ, користолюбие или просто отъ другъ нѣкой капризъ или гордостъ, този човѣкъ братски и християнски го съвѣтваме, желаейки душевното му опасение. Ако ли пъкъ остане непоправенъ и нераскаенъ въ злостата си, безъ да го гризе съвѣстѣта, като едновѣрецъ, който е длъженъ да обича мира на църквата, да защитава трайността ѝ, като овци отъ Христовото стадо,

ἀρχιερέων, ἵνα δισχωρίσῃ τὸ πείσμα του, ἡ δι' αἰσχροκέρδειαν, ἡ ἄλλην τινὰ ἰδιοτέλειαν καὶ ὑπερηφάνειαν, τὸν τοιοῦτον νουθετοῦντες ἀδελφικῶς καὶ ἐπιθυμοῦντες τὴν ψυχικὴν του σωτηρίαν χριστιανικῶς συμβουλευόμεν. Εἰ δὲ καὶ μένει ἀδιόρθωτος καὶ ἀμετανόητος εἰς τὴν ἔθελοκακίαν του, καὶ ὑπὸ τοῦ συνειδότος μὴ ἐλεγχόμενος, ὡς ὁμόθηρσχος καὶ ὁμόπιστος, ὡς ὀφείλων νὰ ἀγαπᾷ τὴν εἰρήνην τῆς ἐκκλησίας, καὶ νὰ ὑπερμαχῇ διὰ τὴν διαμονὴν τῆς, ὡς πρόβατον τῆς τοῦ Χριστοῦ μάνδρας, καὶ ἀπὸ ἔξω τοὺς κρατοῦντας ἁλλοεθνεῖς πρέπει νὰ ἔχῃ παράδειγμα, οἵτινες (οἱ ἔθνικοι, οἱ ἀρχόντες ἡμῶν) μόνον ὅτι εἰσὶν ἄλλης θρησκείας, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τιμῶσι τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τὸν κληρὸν μὲ βασιλικὰς τιμὰς καὶ ὑπεράτια, καὶ ὁλοτελῶς δὲν ἐπεμβαίνουν εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά μας. Ἐπὶ τέλους δὲ, εἰ μὲν τύχῃ, ὅστις ἂν εἴῃ ὁ τοιοῦτος ἡ καὶ ἱερωμένος ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀποφαινόμεθα μετὰ πάσης τῆς ἱερᾶς συνόδου, ἵνα γυμνοῦται τῆς ἱερατικῆς αὐτοῦ τάξεως καὶ ἱεροπραξίας, καὶ κανονικῶς νὰ καθήρεται καὶ νὰ ἀναθεματίζεται, καὶ νὰ ἀποστρέφεται ὑπὸ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ὡς ὁ προδότης Ἰούδας, καὶ νὰ καταδιώκεται ὡς λυμειῶν τῆς πατρίδος καὶ κοινότητος· εἰ δὲ λαϊκὸς ἐστὶ, ἀφωρισμένος παρὰ Κυρίου Παντοκράτορος, κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος ληθύσονται, αὐτὸς δὲ οὐδαμῶς κληρονομήσῃ τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγγόνην τοῦ Ἰούδα (ὡς ἄλλος δεύτερος Ἰούδας)· νὰ σχισθῇ ἡ γῆ καὶ τὸν καταπίῃ, ὡς τὸν Δαθάν καὶ Ἀβηρών, νὰ τρέμῃ καὶ νὰ ἀναστενάζῃ, ὡς ὁ Καὶν, καὶ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ του καὶ τὰ τέκνα του, ἡ μερὶς αὐτοῦ μὲ τῶν Ἰουδαίων τῶν σταυρωσάντων τὸν Κύριον τῆς δόξης· οἱ κόποι του καὶ οἱ μόχθοι του καὶ τὰ κτήματά του καὶ ἅπαντα ἡ περιουσία του εἰς ἀφανισμόν, ὡς ὁ κοινορητὸς ὁποῦ ἀναρρίπτεται καὶ σκορπίζεται ὑπὸ τῶν ἀνέμων εἰς τὰ καλοκαιρινὰ ἀλώνια· ὁ οἶκος αὐτοῦ νὰ ξεθεμελιωθῇ, ὥστε μὴ εἶναι ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῷ· νὰ σβυσθῇ τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ μακρόσυνόν του ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς μετ' ἡμῶν· νὰ ἔχῃ καὶ τὰς ἀράς τῶν ἀγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων· ἀλλὰ καὶ ὅποιος χριστιανὸς δὲν τὸν ἀποστρέφεται καὶ δὲν τὸν κατατρέχει νὰ ᾔηται εἰς τὸ ἀνωθεν ἐπιτίμιον· ὡς ἐξ ἐναντίας ὅποιος βοηθεῖ καὶ ὑπερασπίζεται τὸν πατριαρχικὸν καὶ ἀποστολικὸν θρόνον τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, καὶ τὸν νόμιμον ἀρχιεπισκοπὸν τῆς καὶ ἄλλον ἀρχιερατικὸν, ἡ λόγῳ ἡ ἔργῳ, ἡ μὲ φίλους, ἡ μὲ τὸ χρηματικὸν ποσὸν (μὲ τὰ ἀσπρα του) τῇ χάριτι τοῦ παναγίου πνεύματος καὶ τελεταρχικοῦ καὶ ζωαρχικοῦ, τὸν ἔχομεν εὐλογημένον καὶ συγχωρημένον παρὰ θεοῦ Παντοκράτορος. Ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ εἴῃ ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀπογόνους αὐτοῦ· ὁ θεὸς νὰ αὐξήσῃ καὶ πληθύνῃ τὰ ὑπάρχοντά του, καὶ νὰ τὸν φυλάξῃ ἀπὸ κάθε κακῶν, καὶ τέλος νὰ τὸν ἀξιώσῃ τῆς οὐρανοῦ βασιλείας. Ὅθεν εἰς διηνεκὴ μνήμην τῶν ἐν τῇ παρόντι κώδικι τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας γεγραμμένων ἐγένετο καὶ ὁ ἱερὸς συνοδικὸς τόμος ἐπόμενος ἀπαρallάκτως καὶ τῇ νεωστὶ γεγονότι ἐν τῇ οἰκουμένῳ θρόνῳ περὶ εἰρήνης καὶ ἐνώσεως ἀδελφικῆς, ἐν συνελεύσει καὶ τῶν τεσσάρων ἀγίων Πατριαρχῶν, ἐπὶ Ἱερειῖα, Πατριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ κατεστρώθη ἐν τῇ κώδικι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἀπέστάλη· Ἰσα κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, εὐσεσημειωμένα τῇ πατριαρχικῇ σημειώσει.

Ἐν ἔτει α ψ ι θ! Ἰνδικτιῶνος ιδ! Φεβρουαρίου κα!

† Ἰωάσαφ ἐλέψ θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

Σημείωσαι, ὅτι αἱ ἐπικυρώσεις δλων τῶν κατὰ καιροὺς πατριαρχευσάντων ἐγράφοντο διὰ πρασίνων γραμμάτων.

† ὁ πρῶην Ἀχριδῶν καὶ πρόεδρος Σισανίου
Ζωσιμάς. †

† ὁ πρῶην Ἀχριδῶν Ἰγνάτιος, ὁ Γέρων. †

† ὁ Καστορίας καὶ πρωτόθρονος Χρῦσανθος.

† ὁ Πελαγωνείας Ἰωσήφ.

† ὁ Βοδενῶν Μητροφάνης.

† ὁ Τιβεριοπούλεως Καλλίνικος.

† ὁ Βελεγράδων Νικηφόρος.

† ὁ Γρεβενῶν Θεοφάνης.

† ὁ Δευρῶν Νικηφόρος.

† ὁ Γκόρας καὶ Μόκρας Θεοδόσιος.

† ὁ Πρεσπῶν Παῖσιος.

поне *отъ вѣнъ-властѹюущитѣ инородци* трѣба да зима примѣръ, който (езичниците, нашитѣ владѣтели), макаръ и да сж отъ друга вѣра, и тѣ почитатъ владичитѣ и духовенството ни съ царски берати и никакъ не се мѣсжтъ въ църковнитѣ ни работи. Най-подиръ, ако се случи такъвъ, който и да е той, ако е духовно лице, прѣдъ Духа свети заявяваме се цѣлия свети синодъ, да се съблича отъ духовния чинъ и свещенодѣйствие и канонически да се сваля и анатематисва, да се отбѣгва отъ сичкитѣ благочестиви и православни християни, като прѣдателя Юда, да се гони като разрушителъ на отечеството и обществото; ако ли е мирянинъ, да е афоресанъ отъ Вседържителя Господа, прокленъ, непростенъ и неразвѣрзанъ подиръ умирачката си: камѣнитѣ и желѣзото ще се развѣржжтъ, но той никакъ нѣма да се развѣрже; да наслѣди Гезиовата гжба и Иудовата бѣсилка (като вторъ Юда); да се разтвори земята и да го погълне, като Датана и Авирона, да трепери и да охка, като Каина, и той и жената и дѣцата му; участъта да му бжде при юдеитѣ, които кръстосахъ Господа на славата; трудоветѣ, мжкитѣ му и цѣлиятъ му имотъ да се опустошжтъ и распи-лжжтъ като прахъ, който се отвѣва отъ мжтнитѣ вѣтрове по гумната (арманитѣ); кжщата му да се развали отъ основи, щото да нѣма, кой да живѣе въ нея; да се заличи името му отъ книгата на живота и да изчезне паметъта му отъ земното лице; да има проклетията на светитѣ триста и осемнадесетъ богоносци отци. Но и онзи християнинъ, който не се отврѣщава отъ него и не го гони, и той да е подъ сжщото наказание; наопаки, онзи, който защищава и помага на пѣтриаршеския и апостолски прѣстолъ на Охридската Първа Юстиниана и вся Бѣлгария и на законния му архиепископъ, или на другъ нѣкой владика словомъ или дѣломъ, съ приятели или съ парични срѣдства, съ благодатъта на светия животворящъ Духъ, да е благословенъ и простенъ отъ Господа Бога Вседържителя. Благословията на Авраама, Исаака и Якова да бжде надъ него, надъ чедата му и надъ потомството му. Богъ да нарасти и умножи имота му, и да го запази отъ сѣко зло и най-подиръ да го удостои отъ небесното царство.

За паметъ на написаното въ настоящия свещенъ Кодексъ отъ светата Христова църква се направи този синодаленъ томъ, въ сичко еднакъвъ съ онзи, който на ново се направи при вселенския патриархъ, въ врѣмето на Цариградския патриархъ Иеремия, въ събранието и отъ четиритѣхъ свети патриарси за миръ и братско съединение. Внесе се въ Кодекса на великата църква и се изпрати вѣренъ прѣписъ до сѣка епархия забѣлѣзанъ съ пѣтриаршеската бѣлѣжка.

1719; Индиктионъ 12; февруари 21.

† Иоасафъ съ божия милость архиепископъ на Охридската Първа Юстиниана и вся Бѣлгария.

† Бивши Охридски и Сисанийски прѣдсѣдатель Зосимъ.

† Бивши Охридски Игнатий, стареца.

† Костурски, първопрѣстолни, Хрисантъ.

† Пелагонийски Иосифъ.

† Воденски Митрофанъ.

† Тивериополски Калиникъ.

† Бѣлградски Никифоръ.

† Гревенски Теофанъ.

† Дебърски Никифоръ.

† Горо-Мокренски Теодосий.

† Прѣспански Паисий.

† Ἰωάσαφ ἐλέψ̃ θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν
καὶ πάσης Βουλγαρίας.

† Οἱ τῷ ἡμετέρῳ ἀποστολικῷ θρόνῳ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς
τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν, ὅσοι τε ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καὶ τῆς κοσμι-
κῆς πολιτείας διατελοῦντες εὐσεβέστατοι καὶ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, τέκνα ἐν ἀγίῳ
πνεύματι ποθεινότατα τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν ἅπασιν, εἰρήνη καὶ
ἐλεος παρὰ τῆς τριττῆς τελεταρχικῆς τῆς μᾶς θεότητος καὶ βασιλείας, καὶ τῆς ἡμῶν
μετριότητος, καὶ τῆς ἱεράς τῶν ἀρχιερέων συνόδου τῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν, καὶ
θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλ-
λειτουργῶν, ἀποστολικῇ εὐχῇ, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Ὅλαι αἱ ἅγιοι ἑορταὶ καὶ Σεβάσμα τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας
τοῦ θεανθρώπου Ἐμμανουὴλ, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ, εἰς
δύω διαιροῦνται καὶ μοιράζονται, καὶτε Δεσποτικαί, καὶτε Θεομητορικαί, καὶτε ἑορ-
ταζόμεναι τῶν λοιπῶν ἁγίων, Ἱεραρχῶν, μαρτύρων, ὁπίων τε καὶ δικαίων, δηλαδὴ
ὅπου ἤθελον τύχει, ἀπὸ τὰς ὁποίας αἱ μὲν λέγονται κινηταί, αἱ δὲ ἀκίνητοι, κατὰ
τὴν γνώμην τῶν ὀρθοδόξων καὶ σοφῶν διδασκάλων ἡμῶν καὶ ἀκίνητοι ἑορταὶ καὶ
ἀμετάθετοι λέγονται ἐκείναι, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δεχθοῦν καμμίαν μετα-
βολὴν ἢ μεταθέσιν τῆς ἑορτασίμου αὐτῶν ἡμέρας ἁγίας, ἀλλὰ ὡς διετάχθησαν ἐξ
ἀρχῆς παρὰ τῆς φωτιστικῆς τοῦ παναγίου πνεύματος χάριτος, οὕτω θέλουσι μᾶναι
ἀμετάθετοι καὶ ἀμετάβλητοι, ὅλον ἡ ἑορτὴ τῶν χριστουγέννων, τῶν ἁγίων Θεοφανείων,
τῆς ὑπαπαντῆς, τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τοῦ Ἀγίου Πάσχα, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῆς
Ἀγίας Ἀναλήψεως, τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς, καὶ τέλος τῶν ἁγίων πάντων ἄλλαι
(ἑορταὶ) λέγονται κινηταί, δηλαδὴ μεταβληταί, διότι μεταβάλλονται καὶ μετατίθενται
ἀπὸ τὴν ἑορτάσιμον αὐτῶν ἡμέραν εἰς ἄλλην, χωρὶς νὰ γίνηται κανὲν κώλυμα ἢ
σφάλμα τῆς ἀνωμότητος πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, καθάπερ καὶ πολλὰς μεταθέ-
σεις ὁρῶμεν γινομένης, ὅλον τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, τοῦ Χρυσοστόμου,
ἢ ὅποια ἠκολούθησε νὰ γίνηται καὶ ἑορτάζεται κατὰ τὴν ιδί! τοῦ Σεπτεμβρίου (διότι
ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ ἅγιος) καὶ διὰ τὴν Σεβάσιμον ὕψωσιν τοῦ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ μετετέθη τῇ ιγ! Νοεμβρίου, καὶ καθὼς τὴν ἀκολουθίαν
τοῦ μεγάλου κανόνος τῇ ε! τῆς ε! ἐβδομάδος τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς,
ὅταν κατ' αὐτὴν τὴν ε! τύχη ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ σχεδὸν ὡς καὶ τὴν
φρικτὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν γενομένην κατὰ τὴν
ἁγίαν μεγάλην Δ! καὶ διὰ τὰ ὑπερφυῖ καὶ σωτήρια πάθη, μετετέθη κατὰ τὴν ζ!
ἡμέραν Αὐγούστου καὶ ὅτε συμπέσῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρα-
σκευῇ, ἢ τῷ Ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ, μετατίθεται καὶ συνορτάζεται καὶ συμφάλλ-
λεται τῇ κυριακῇ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Σπανίως
καὶ ἡ μνήμη καὶ ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ τρο-
παιοφόρου, εἴ τύχη τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ ἢ τῷ Ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ,
ἢ τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, μετατίθεται καὶ συμφάλλεται τῇ β! τῆς διακαινησίμου.

Διὸ καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν γνώμη κοινῇ συνοδικῇ τῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν
καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, ἱερέων τε καὶ κληρικῶν, μετὰ τῶν χρησίμων ἀρχόν-
των, τῶν ὑποκειμένων τῷ ἡμετέρῳ καὶ ἀποστολικῷ θρόνῳ, τῷ κανόνι καὶ ἔθει τῆς
ἐκκλησίας στοιχοῦντες, καὶ τὴν παλαιὰν ταύτην παράδοσιν ἐπιτηροῦντες καὶ φυλάτ-
τοντες, ὅτι διὰ τὸ πλέον ἄριστον καὶ εὐτακτον τῶν ἑορτῶν τῆς ἐκκλησίας εἶναι ду-
νατὸν νὰ γένῃ μεταθέσις ἑορτῆς, χωρὶς παρατροπῆς τινος ἢ σφάλματος, ἐκρίνεν
εὐλογον καὶ διὰ τὴν χαρμόσυνον ἑορτὴν καὶ πανήγυριν τοῦ δόσιου καὶ θεοφόρου πα-
τρὸς ἡμῶν Ναοῦμ, τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ πλησίον εἰς τὰ ὅρια τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιω-
τάτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν διακειμένου, ὅτι διὰ πλέον χάριν, καὶ δόξαν τοῦ αὐ-
τοῦ νοητοῦ καὶ λαμπροφόρου ἀστέρος τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἕνεκα ἄλλων διαφορῶν
περιστάσεων νὰ μετατεθῇ ἀπὸ τὴν κγ! τοῦ Δεκεμβρίου μηνός· Ἡ ἑορτὴ τοῦ αὐτοῦ
ἁγίου, γινομένη ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς κατὰ τὴν κ ἡμέραν τοῦ Ἰουνίου μηνός·
ἐν μὲν διότι τότε ὁ καιρὸς εἶναι χειμέριος καὶ ἀπὸ τὰς δυσκολίας τοῦ καιροῦ, ὅλοι
κατὰ τὰ χειμερινὰ διατελοῦσι καὶ δὲν ἀπολαμβάνουν ποτὲ τῆς λαμπρᾶς πανηγύρεως

† Иоасафъ по Божия милостъ архиепископъ на Охридска
Първа Юстиниана и цѣла България.

Благочестиви и православни християни, отъ свещения каталогъ или миряни, подвѣдомствени на апостолския патриаршески прѣстолъ на светата Охридска архиепископия, чеда въ Духа светого на нашата смиреностъ, благодать вамъ, миръ и милостъ отъ тройното Божество и държава и нашата смиреностъ и свещения синодъ на прѣосвещенитѣ митрополити и боголюбими епископи, моитѣ въ Духа свети братя и сътрудници, апостолска молитва, благословение и прошка. Сичкитѣ свети и честни праздници на апостолската католическа църква на богочеловѣка Емануила, нашия спасителъ Христа, истинския Богъ, разпадатъ се на двѣ: господски и богородични, макаръ и да се празнуватъ и другитѣ светии, свещеноначалници, мъченици, прѣподобни и праведници светии, сир. каждѣто ще се случатъ. Отъ тия праздници едни се казватъ подвижни, а други — неподвижни по мнѣнието на православнитѣ и мъдритѣ ни учители. Неподвижни и неизмѣняеми се казватъ ония праздници, които невъзможно е да прѣтърпятъ нѣкое промѣнение или прѣмѣстванье на деня, въ който се празнуватъ, но така си стоатъ неизмѣняеми, както отъ начало се установиха, още отъ свѣтлата благодать на Духа светого, като напримѣръ: Божикъ, Водици, Срѣтение Господне, Благовѣщение, Великъ-день, Руса-срѣда, Възнесение, Петдесетница и най-подиръ праздника Всѣхъ-светихъ. Други праздници се наричатъ подвижни, т. е. измѣняеми, защото мѣняватъ и прѣмѣстватъ празнуемия денъ въ другъ, безъ нѣкоя прѣчка или погрѣшка въ непорочната ни християнска вѣра, както виждаме много такива промѣнения и пр. празникътъ на св. Ивана Хрисостома, който се празнува вече на 14-и ноември, денътъ на смъртъта на светеца; *празникътъ на светия животворящъ и честенъ кръстъ* се прѣмѣсти на 13-и ноември; службата на великия канонъ отъ петата седмица на великитѣ пости, когато въ тази седмица се случи св. Благовѣщение; както и Прѣображението Господне, което ставаше на светата велика четвърта (седмица), а поради свѣрхестествени страсти, прѣмѣсти се на 6-и августъ, когато светото Благовѣщение съвпадне въ светия велики Петъкъ или велика Сѣбота, прѣмѣства се, пѣе се и се празнува въ недѣлята на светлото Въскресение на Спасителя Исуса Христа. Рѣдко паметътъ и празникътъ на светия славенъ великомъченикъ Георгия, побѣдоносеца, ако се случи да падне въ светия велики Петъкъ или велика Сѣбота или, въ сѣщия денъ Великъ-день, прѣмѣства се и се пѣе въ втория денъ отъ свѣтлата недѣля.

На това основание и смиреностъта си, съ общото съгласие на синода отъ прѣосвещенитѣ митрополити и боголюбими епископи, свещеници, клирици, и първенци, подчинени на апостолския ни патриаршески прѣстолъ, съобразно съ правилата църковни и обичаи, пазейки старото прѣдание, че за по-добритѣ, може безъ прѣстѣпление или погрѣшка да става прѣмѣстванье на единъ празникъ, намѣрихме благословно за радостния празникъ и съборъ на прѣподобния и богоносецъ отецъ, свети Наумъ, чудотворецъ, който е до прѣдѣлитѣ на светата ни архиепископия, заради по-голяма благодать и слава на сѣщия храмъ, и на светлата звѣзда на църквата, и поради много други обстоятелства, да се прѣмѣсти отъ 23 декемврий отъ сега нататкъ, на 20 юний. Едно защото тогава е зима, и сички, поради мъчнотиитѣ отъ врѣмето, си зимуватъ и никога не се наслаждаватъ отъ светлия съборъ (папаиръ) на светията; друго, което е и най-главното, че празникътъ се случи до бѣдни вечеръ отъ Рождението на Спасителя ни. Поради тѣзи обстоятелства сѣки християнинъ не склонява да отиде на поклонение на св. Наумъ. Като прѣмѣстикме свѣтия

τοῦ ἁγίου τελευταῖον καὶ μέγιστον, ὅτι ἡ ἑορτὴ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ναοῦμ τοῦ θαυματουργοῦ ἔτυχεν ἀναμεταξὺ τῆς παραμονῆς τῶν ἡμερῶν τῶν γενεθλίων τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔνεκα τούτων ἕκαστος τῶν φιλεόρτων χριστιανῶν δὲν παρακινεῖται νὰ ὑπάγῃ εἰς προσκύνησιν τοῦ Ἁγίου, διὰ τὰ εἰρημένα περιστατικά. Τούτου χάριν ματατιθέντες ταύτην τὴν λαμπρὰν ἑορτὴν καὶ πανήγυριν, ἐθεσπίσαμεν τῇ χάριτι τοῦ παναγίου πνεύματος γίνεσθαι καὶ ἐυτελεῖσθαι, ἐορτάζεσθαι, καὶ δοξολογεῖσθαι ὁ ἐν ἁγίοις περιβόητος καὶ ἐν θαύμασιν ἄπειρος καὶ πατὴρ θεοπέσιος καὶ ὁσιος Ναοῦμ κατὰ τὴν κ! τοῦ Ἰουνίου μηνός, γνώμη καὶ σκέψει τῶν περὶ ἡμᾶς ἁγίων ἀρχιερέων καὶ κληρικῶν, καὶ πάντων τῶν φιλεόρτων χριστιανῶν. Τούτου χάριν καὶ τῇ παρόντι Συγγιλιῶδει πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ γραμμᾷ δηλοποιεῖται τοῖς πᾶσι καὶ πανταχοῦ, ὅτι ἡ ἑορτὴ καὶ ἡ πανήγυρις τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ναοῦμ τοῦ θαυματουργοῦ, ἐν τῇ Λιβανίσκῃ Διαβολέως κειμένου μετετέθη καὶ μετεβλήθη ἀπὸ τὴν κγ! Δεκεμβρίου μηνός, διὰ πλειοτέραν δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ ἁγίου καὶ διὰ τὰ περιστατικά, ὡς προείπαμεν, ἵνα ἐορτάζεται καὶ πανηγυρίζεται τὴν κ! τοῦ Ἰουνίου μηνός.

Ὅθεν ὅποιος φέρει εὐλάβειαν ἔνθερμον καὶ προσήκουσαν τῇ Ἀγίῳ, τότε νὰ λάβῃ τὸν κόπον, καὶ νὰ παρασταθῇ ἕκαστος τῶν φιλεόρτων χριστιανῶν, ὡς ἄλλη τις προφητικὴ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν θαυμάτων, εἰς τὴν ἁγίαν σορὸν, ἔνθα κατέκειται τὸ ἱερὸν λείψανον, καὶ εἰς τὸν σεβάσμιον ναὸν αὐτοῦ, τὴν νοητὴν πηγὴν καὶ πλήρη ἰάσεων· ἵνα λάβῃ χάριν καὶ ἁγιασμὸν ψυχῇ τε καὶ σῶματι, διότι τὰ θαύματα καὶ αἱ χάριτες καὶ τὰ ἱάματα τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ναοῦμ τοῦ θαυματουργοῦ τόσον ἀριθμοῦ διαφεύγουσιν, ὥστε ὅσοι ὑπερέχουν καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀστέρων. Γινόμενος ὑπέρμαχος καὶ βοηθὸς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἐκάστου, καὶ ἀντιλύπτωρ μέγιστος, εἰς ἐπίτευξιν τῆς αἰωνίου μακαριότητος καὶ τῆς βασιλείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος, καὶ ἡ συμμαχία καὶ βοήθεια τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ναοῦμ τοῦ θαυματουργοῦ, εἴη διὰ πάντος μετὰ πάντων ὑμῶν τε καὶ ἡμῶν, ἀμήν.

Ἐν ἔτει Σωτηριῇ α ψ κ. μηνός Μαΐου κα!

† Ἰωάσαφ ἐλέψ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν.

ὁ Καστορίας Χρύσαντος ὁ καὶ πρωτόθρονος.

ὁ Πελαγονέας Ἰωσήφ.

ὁ Τιβερίουπόλεως Καλλίνικος.

ὁ Βελεγράδων Νικηφόρος.

ὁ Ἐδεσσης (Βοδενῶν) Ἰωσήφ.

ὁ Δυβράχίου Νικήτας.

ὁ Δευρῶν καὶ Κιτοάβων Δανιήλ.

ὁ Πρεσπῶν Θεοδόσιος.

ὁ Σελεσφόρου (Ζβέσδας) Γρηγόριος.

ὁ Βελεσσοῦ Δανιήλ.

ὁ Γρεβενῶν Θεοφάνης.

ὁ Κοριτσᾶς Γεράσιμος.

ὁ Μογλενῶν Ἀνθιμος.

ὁ Γκόρας καὶ Μόκρας Θεοδόσιος.

† Τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Πρέσπας ἀνευ προστάτου καὶ ποιμένος ἐναπομεινάσης, διὰ τὸ τὸν ἐν αὐτῇ πρότερον ἀρχιερατευόντα κύρ Παῖσιον τὸ κοινὸν χρέος ἀποδεδωκέναι καὶ μεταβῆναι εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς, προστάξει τοῦ μακαριωτάτου καὶ λογιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη ἀρχιεπισκόπου τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, κυρίου, κυρίου Ἰωάσαφ, εἰς τὸ ἐκλογὴν ποιῆσαι ἀξίου καὶ διαπρέποντος ποιμένος, οὐνεκα τῆς ἀγιωτάτης αὐτῆς ἐπισκοπῆς Πρεσπῶν, ἵνα ποιμαίνῃ καὶ κυβερνᾷ τὸν αὐτῆς λαὸν, ὅλον ὁ θεσμὸς τῆς ἱεραρχικῆς πολιτείας ἐντέλλεται, πρῶτον προεθέμεθα τὸν ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις καὶ πρωτοσύγγελον τοῦ ἁγίου Καστορίας κύρ Θεοδόσιον· δεῦτερον δὲ τὸν ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύρ Συ-

този празникъ, узаконихме, съ благодатъта на Духа свети, да се извършва, да се празнува и да се прославлява прочутиятъ между светцитъ и безконечниятъ въ чудесата си, светиятъ прѣподобни Отецъ, на 20 юни, съ съгласието на архiereитъ около насъ, на клирицитъ и на сичкитъ християни, любители на празниците. За туй съ настоящата патриаршеска сингилия и синодално писмо, извѣстява се на сички и сѣкждѣ, че празникътъ и съборътъ на прѣподобния и богоносецъ Отецъ, свети Наумъ, чудотвореца, който е въ Ливанискъ, до Дѣволъ, се измѣни и се прѣмѣсти отъ 23 декември, за по-голъма слава и честь на светията, и за поменжителъ условия, да се празнува на 20 юни.

Онзи, който има приличното горещо благочестие къмъ светеца, този да земе труда и сѣки отъ християнитъ да присѣтствува, като другъ пророчески еленъ, при извора на чудесата, на светото купище, дѣто лежатъ свещенитъ остатъци, въ честния му храмъ и умствениятъ и лѣковитъ изворъ, за да земе даръ тѣломъ и духомъ, защото чудесата, благодатъта и лѣкуванията на свети Наумъ чудотвореца, тѣй сж многочислени, щото надминаватъ и броя на звѣздитъ.¹⁾ Като стане защитникъ и помощникъ сѣки день отъ живота на сѣкиго и великъ помощникъ за достиганье на вѣчното спасение и царството на Господа Исуса Христа, комуто принадлежи благодатъта и безкрайната милость и помощта и съюза на прѣподобния богоносецъ свети Наумъ, чудотвореца, да бжде сѣкога съ сичкитъ на вси васъ, аминъ!

Спасително лѣто 1720; май 21-и.

† Иоасафъ по Божия милость архиепископъ на Охридската Първа Юстиниана.

† Костурски Хрисантъ, първопрѣстолни.

† Тивериополски Калиникъ.

† Бѣлградски Никифоръ.

† Едески (Воденски) Иосифъ.

† Дирахийски Никита.

† Дебърски и Кичевски Даниилъ.

† Прѣспански Теодосий.

† Селасфорски (звѣзда) Григорий.

† Велешки Даниилъ.

† Гревенски Теофанъ.

† Корчански Герасимъ.

† Мъгленски Антимъ.

† Горо-Мокренски Теодосий.

† Тѣй като бившиятъ Прѣспански Г-нъ Паисий си изпълни общия дългъ и се прѣмѣсти въ вечното си жилище, светата Прѣспанска епископия остана безъ пастиръ и защитникъ, по заповѣдъ на Негово Блаженство, словеснѣйшия ни Господаръ и владика, архиепископа на Охридската Първа Юстиниана и вся Бѣлгария, Г-на, Г-на Иоасафа, събрахме се да изберемъ достойния и способенъ да пази тази епископия, съгласно съ църковнитъ закони. Първо поставихме прѣподобния иеромонахъ и протосингелъ на светия Костурски, Г-на Теодосия; второ прѣподобния иеромонахъ Г-на Симеона и трето прѣподобния иеромонахъ Г-на Иоакима. Като направихме

¹⁾ Тукъ свърската и смисълъта въ оригинала е съвсѣмъ тъмна.

μεῶν· καὶ τρίτον τὸν ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύρ Ἰωακείμ· καὶ ψήφων κανονικῶν γινομένων, καθάπερ οἱ ἀποστολικοὶ ἱεροὶ κανόνες ἀπαιτοῦσιν, εἰσελθόντες ἡμεῖς οἱ παρευρεθέντες ἀρχιερεῖς ἐν τῇ ναφ̄ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς τοῦ Θεοῦ λόγου Σοφίας, ἀφ' ὧν ὁ πρῶτος ὁ κύρ Θεοδόσιος εὐρέθη ἄξιος τῆς τοιαύτης ἐπιστασίας, τοῦ ἰθύνειν τοὺς οἰκίας τῆς εὐαγγελικῆς μάνδρας τοῦ Χριστοῦ, καὶ κυβερνᾶν τὸ λογικὸν ποίμνιον τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Πρέσπας· Ὡ θεὲ ὑπεράγαθε! ὁδήγησον αὐτόν, ἵνα ποιμαίνῃ, τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν ποίμνιον ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἐν ἔτει κοσμοσωτηρίῳ α ψ λ Ἰαννουαρίου !θ! ἐν Ἀχρίδι.

† Ἰωάσαφ ἐλέψ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

† ὁ Καστορίας Χρύσανθος ὁ καὶ πρωτόθρονος καὶ ὑπέρτιμος.

† ὁ Πελαγωνίας Ἰωσήφ.

† ὁ Βελεγράδων Νικηφόρος.

† ὁ Τιβεριοπόλεως Καλλίνικος.

† ὁ Γκόρας καὶ Μόκρας Θεοδόσιος.

† ὁ Δευρῶν Νικηφόρος.

† Ἐπειδὴ ἐκ Θεοῦ ὁδηγηθεὶς ὁ μακαριώτατος καὶ λογιώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης ἀρχιεπίσκοπος τῆς α! Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας κύριος, κύριος Ἰωάσαφ καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ὑπετελεστάτη τῶν ἀρχιερέων ἱερὰ σύνοδος, ἐκκλεῖξαν καὶ μετὰ τὸν ταπεινὸν, ἐυτελῆ καὶ ἀνάξιον, τοῦ ἀναβιβᾶσαι εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Πρέσπας, κρίνοντές με ἄξιον τῆς τοιαύτης πνευματικῆς ἀξίας καὶ ἐπιστασίας τῇ αὐτῶν ἀγαθότητι, εὐχαριστῶ καὶ ὑπερευχαριστῶ πρὸ πάντων τὸν ἐλεήμονα Θεόν, τὸν νεύσαντα εἰς τὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν τοῦ μακαριωτάτου μου Δεσπότης καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἱερᾶς τῶν ἁγίων ἀρχιερέων συνόδου· Ὅθεν εὐχομαι τῷ πρῶτῳ Θεῷ, ἵνα ἀξιώσῃ καὶ μετὰ τὸν ἐλάχιστον δοῦλον ὁσίως καὶ ἐνθέσμως ποιμαίνειν καὶ διιθύνειν τὸ τοῦ Χριστοῦ λογικὸν ποίμνιον, ἐναρέτῳ βίῳ καὶ ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, καὶ παραστήσῃ αὐτὸ ἄσπιλον καὶ ἀμόλυντον ἐν τῇ φοβερᾷ αὐτοῦ παρουσίᾳ· ὅθεν καὶ πείθομαι τῷ αὐτοῦ προστάγματι καὶ τῇ αὐτοῦ συναδελφότητι, ὁδηγοῦσαι αἱ θεῖαι αὐτῶν εὐχαί, τοῦ πολιτεύεσθαι με ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Καὶ εἴθε μοι γένοιτο κύριε βασιλεῦ τῶν αἰώνων! Διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου σου μητρὸς καὶ ἱκεσίαις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν, τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀμήν.

Ἐν ἔτει κοσμοσωτηρίῳ α ψ λ Ἰαννουαρίου !θ! ἐν Ἀχρίδι.

† ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Πρέσπας Δοσίθεος οἰκείᾳ χειρὶ ὑπέγραψα.

† Ἰωάσαφ ἐλέψ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος τῆς α! Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

† Τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Βελεσσοῦ ἀνευ προστάτου ἐναπομεινάσης, διὰ τὸ τὸν ἐν αὐτῇ πρότερον ἀρχιερατεύοντα κύρ Δαυτδ τὸ κοινὸν χρέος ἀπεδεδωκέναι, καὶ ποιμένος ἀμοιροῦσης, προστάξει τοῦ μακαριωτάτου καὶ σωφοτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότης τῆς α! Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας κυρίου, κυρίου Ἰωάσαφ, εἰς τὸ ἐκλογὴν ποιῆσαι διαπρέποντος ποιμένος, οὕνεκα τῆς ἀγιωτάτης αὐτῆς ἐπισκοπῆς Βελεσσοῦ, ἵνα τὸν αὐτῆς λαὸν ποιμαίνῃ καὶ κυβερνᾶ, ὅλον ὁ Θεομὸς τῆς ἱεραρχικῆς πολιτείας ἐντέλλεται, προεθέμεθα α! τὸν ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύρ Δανιήλ, καὶ β! τὸν ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύρ Ἰωακείμ, καὶ γ! τὸν ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύρ Ἀρσένιον, ψήφων κανονικῶν γινομένων, καθάπερ οἱ ἀποστολικοὶ κανόνες ἀπαιτοῦσιν, εἰσελθόντες ἡμεῖς οἱ καθευρεθέντες ἀρχιερεῖς ἐν τῇ ναφ̄ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς τοῦ Θεοῦ λόγου Σοφίας· ἀφ' ὧν ὁ πρῶτος κύρ Δανιήλ εὐρέθη

канонически гласове, споредъ както ни заповѣдватъ апостолскитѣ правила, влезохме ние архиереитѣ, които се намѣрихме тамъ, въ храма на прѣ-светата Богородица, нашата владичица, и Приснодѣва Мария, мъдростѣта на Божието слово, и отъ тримата, първиятъ Г-нъ Теодосий намѣри се за достоенъ да ръководи и да управлява евангелското Христово стадо отъ светата Прѣспанска епископия. Боже всеблагий! Упжти го да пасе въвѣреното му стадо въ истината и правдата!

Въ свѣтоспасителното лѣто 1730, януари 19, Охридъ.

† Иоасафъ, съ Божия милость архиепископъ на Охридската Юстиниана и вся България.

† Костурски Хрисантъ, първопрѣстолни.

† Пелагонийски Иосифъ.

† Бѣлградски Никифоръ.

† Тивериополски Калиникъ.

† Горо-Мокренски Теодосий.

† Дебърски Никифоръ.

† Негово Блаженство словеснѣйшиятъ ни владика и господарь архиепископъ на Охридската Първа Юстиниана и вся България, Г-нъ, Г-нъ Иоасафъ съ свещения Синодъ отъ владицитѣ, отъ Бога водими, избрахъ и менъ скромния най-долния и недостойния да ме въскачѣтъ на прѣстола отъ светата Прѣспанска епископия, намирайки ме достоенъ за такъвъ духовенъ чинъ и надзоръ. Благодарѣ и прѣблагодарѣ прѣди сичко на Всеимилостивия Богъ, Който внуши въ сърдцето и душата на блаженѣйшия ми Владика и на свещения архиерейски синодъ. Молѣхъ Бога, да удостои и мене най-долния рабъ законно да пасѣ и да управлявамъ Христово словесно стадо, въ благодѣтеленъ и непороченъ животъ, да му го прѣдставѣхъ чисто и непокуварено въ страшното му присѣствие. За туй и покорявамъ се на заповѣдта на братството му, като ме водѣтъ тѣхнитѣ молитви, да вървѣхъ по пътя на правдата. Дано да стане! Господи, царю вѣчни! чрѣвъ прѣстателство на Прѣчистата ти майка и съсъ молитвитѣ на светия ни отецъ Климента, Охридския архиепископъ и чудотворецъ и сичкитѣ светии, аминъ!

Година 1730 януари 19-и; Охридъ.

† Смирениятъ Прѣспански епископъ Доситей, своеречно подписахъ.

† Иоасафъ съ Божия милость архиепископъ на Охридската Първа Юстиниана и вся България.

Понеже бившиятъ Велешки, Г-нъ Давидъ си изпълни общия дългъ светата Велешка епископия останѣ безъ защитникъ и пастирь, по заповѣдъ на най-мъдрия ни Господарь и владика, Охридския архиепископъ на Първа Юстиниана и вся България, да изберемъ приличенъ пастирь за тази епископия, който да управлява словесното стадо, споредъ както заповѣдватъ църковнитѣ правила, на първо мѣсто турихме Негово Прѣподобие иеромонаха Г-на Даниила, второ, Прѣподобния иеромонахъ Г-на Иоакима и трето, Прѣподобния иеромонахъ Г-на Арсения. Като направихме каноническитѣ гласове, споредъ както изискватъ апостолскитѣ правила, влѣзнихме ние владицитѣ, които се намѣрихме вътрѣ въ храма на Прѣ-светата Богородица, Св. София. Отъ тѣхъ първиятъ Г-нъ Даниилъ, намѣри

ἄξιος τῆς τοιαύτης ἐπιστασίας τοῦ ἰθύναι τοὺς οὐλακας τῆς εὐαγγελικῆς μάνδρας τοῦ Χριστοῦ, καὶ κυβερνᾶν τὸ λογικὸν ποίμνιον τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Βελεσσοῦ. Ὡ θεὲ ὑπεράγαθε! ὁδήγησον αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ α ψ λ ε! Ἰουνίου κζ! ἐν Ἀχρίδι.

† ὁ Καστορίας ὑπέρτιμος καὶ πρωτόθρονος Χρύσανθος.

† ὁ Πελαγωνείας Ἰωσήφ.

† ὁ Βοδενῶν Μητροφάνης.

† ὁ Πρεσπῶν Δοσίθεος.

† ὁ Δευρῶν Νικηφόρος.

† ὁ Γκόρας καὶ Μόκρας Θεοδόσιος.

† Ἐπειδὴ ἐκ θεοῦ ὁδηγηθεὶς ὁ μακαριώτατος καὶ Σοφώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, κύριος, κύριος Ἰωάσαφ καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ἐντελεστάτη τῶν ἁγίων ἀρχιερέων σύνοδος, ἐκλεξε καὶ τὸν εὐτελῆ δοῦλον, τοῦ ἀναβῆσαι με εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Βελεσσοῦ, κρίνοτές με ὡς ἄξιον τῆς τοιαύτης πνευματικῆς ἐπιστασίας, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι. εὐχαριστῶ καὶ ὑπερεὐχαριστῶ πρὸ πάντων τὸν ἐλεήμονα θεόν, τὸν νεύσαντα εἰς τὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν τοῦ μακαριωτάτου μου Δεσπότη καὶ τῶν ἁγίων συναδέλφων ἀρχιερέων ὑπερευχαριστῶ δὲ τὴν αὐτοῦ μακαριότητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν ἱεράν σύνοδον τῶν ἁγίων ἀρχιερέων μου· ὅθεν εὐχομαι τῷ πρῶτῳ θεῷ, ἵνα ἀξιῶσθαι καὶ τὸν ἐλάχιστον δοῦλον, ὅσιως καὶ ἐνθέσμως ποιμαίνειν καὶ ἰθύνειν τὸ τοῦ Χριστοῦ λογικὸν ποίμνιον ἐναρέτῃ βίῃ καὶ ἀμέμπτῃ πολιτείᾳ, καὶ παραστήσῃ αὐτὸ ἀσπίλον ἐν τῇ φοβερᾷ αὐτοῦ παρουσίᾳ· ὅθεν καὶ πείθομαι τῷ αὐτοῦ προστάγματι καὶ τῇ συναδελφότητι· καὶ ἅπερ ἀποδέχονται συναποδέχομαι, καὶ ἅπερ ἀποστρέφονται συναποστρέφομαι· ὁδηγοῦσαι με αἱ θεαὶ αὐτῶν εὐχα! τοῦ πολιτεῦσθαί με ἐν δσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Καὶ εἴθε μοι γένοιτο Κύριε Βασιλεῦ τῶν αἰώνων. διὰ πρεσβειῶν τῆς παναχράντου σου μητρὸς καὶ ἱκεσίαις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος Ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν τοῦ θαυματουργοῦ ἀμήν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ α ψ λ ε Ἰουνίου κζ! ἐν Ἀχρίδι.

Δανιὴλ ἐλέψ θεοῦ ὑποψήφιος τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Βελεσσοῦ οἰκία χειρὶ ὑπέγραψα.

Ὁ ἐκ Μοσχοπόλεως, Κοριτσᾶς καὶ Σελασφόρου Ἰωάσαφ βεβαίος, ὡς ἴσον ἐστὶ τοῦ πρωτοτύπου, ὁ καὶ ἀντιγράφας.

† Τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σισανίου ἀνευ προστάτου καὶ ποιμένος ἐναπομεινάσης, διὰ τὸ τὸν ἐν αὐτῇ πρότερον προεδρεύοντα Σισανίου τοῦ καὶ πρῶτον Ἀχριδῶν, κύριον, κύριον Ζωσιμᾶν τὸ κοινὸν χρέος ἀποδεδωκέναι καὶ μεταβῆναι εἰς τὰς αἰωνίους οὐρανίους μονὰς, προστάξει τοῦ μακαριωτάτου καὶ λογιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ Δεσπότη, κυρίου, κυρίου Ἰωάσαφ, εἰς τὸ ἐκλογὴν ποιῆσαι ἀξίου καὶ διαπρέποντος ποιμένος, οὕνεκα τῆς ἀγιωτάτης αὐτῆς μητροπόλεως Σισανίου. ἵνα τὸν αὐτῆς λαὸν ποιμαίνῃ καὶ κυβερνᾷ, ὅσον ὁ θεσμὸς τοῖς ἱεραρχικῆς πολιτείας ἐντέλλεται. προθέμεθα πρῶτον τὸν ἐν ἱερομονάχοις εὐλαβέστατον κύρ Νικηφόρον Ἀχριδηνόν· δεύτερον τὸν δσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύρ Ἰωακείμ· καὶ τρίτον τὸν δσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύρ Χριστόφορον· ψήφων κανονικῶν γενομένων, καθάπερ οἱ ἀποστολικοὶ κανόνες ἀπαιτοῦσιν, εἰσελθόντες ἡμεῖς οἱ παρευρεθέντες ἀρχιερεῖς ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς περιβλέπτου, ὁ πρῶτος ὁ ἐν Ἱεροδιακόνους εὐλαβέστατος κύρ Νικηφόρος, Ἀχριδηνός, εὐρέθῃ ἀξιος τῆς τοιαύτης ἐπιστασίας τοῦ ἰθύναι τοὺς οὐλακας τῆς εὐαγγελικῆς μάνδρας τοῦ Χριστοῦ, καὶ κυβερνᾶν τὸ λογικὸν ποίμνιον τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σισανίου. Ὡ θεὲ ὑπεράγαθε! ὁδήγησον αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ α ψ μ γ! μηνὸς Μαρτίου κ!

се достоенъ да държи кормилото на Христовото стадо отъ Велешката епископия и да я управлява. Боже прѣблагі! упжти го въ пжтя на истината и правдата!

Година отъ Христа 1735, юни 26; Охридъ.

† Костурски първопрѣстолни Хрисантъ,
 † Пелагонийски Иосифъ,
 † Воденски Митрофанъ,
 † Прѣспански Доситей,
 † Дебърски Никифоръ,
 † Горо-Мокренски Теодосия.

† Блаженѣйшиятъ и мудрѣйшиятъ ни Господаръ и владика Охридскиятъ на Първа Юстиниана и вся Бѣлгарія Г-нъ, Г-нъ Иоасафъ, отъ Бога водимъ, и свещениятъ около него Синодъ отъ преосвещенитѣ владыци и Боголюбими епископи, избра и менъ най-долния рабъ, да ме въскачи на прѣстола отъ светата Велика епископия, като ме намѣрихъ въ своята доброта, достоенъ за този духовенъ надзоръ. Благодаръ и прѣблагодаръ прѣди сичко Милостивия Богъ, Който внуши въ сърцето и душата на блаженѣйшия ми владика и Господаръ и на светитѣ събратя архиереи; Прѣблагодаръ на Негово Блаженство и на светия Синодъ. Молж се на Господа Бога да удостои и мене най-малкия рабъ, законно да пасж и да ржководж Христовото словесно стадо въ добродѣтеленъ и непороченъ животъ и да му го прѣдставж чисто въ деня на страшното му присжтствие. За туй подчинявамъ се на заповѣдта и братството му: онова, което приематъ тѣ, и азъ приемамъ съ тѣхъ наедно, онова, което отхвърлятъ, отхвърлямъ; нека ме воджтъ тѣхнитѣ молитви по пжтя на правдата. Дано да бжде, Господи Царю вѣчни! чрѣзъ прѣстателството на прѣчистата ти майка и молитвитѣ на светия ни отецъ Климента Охридски архиепископъ и чудотворецъ, аминъ!

Спасително лѣто 1735, юни 26; Охридъ.

† Даниилъ съ Божия милость кандидатъ на светата Велика църква своержчно подписахъ.

Иоасафъ отъ Воскополе, Корча и Селасфоръ, който го прѣписа, удостои върѣява, че е вѣрно и точно съ първообразното.

† Понеже Сисанийскиятъ прѣдсѣдатель Г-нъ, Г-нъ Зосимъ, бившия Охридски си испълни общия дългъ и се прѣсели въ вѣчното си жилище, и светата Сисанийска епархия останж безъ свой пастиръ и защитникъ, по заповѣдъ на блаженѣйшия ни Господаръ и словеснѣйшия ни владика Г-на Г-на Иоасафа, сбрахме се да изберемъ достойния да управлява и ржководи словесното стадо на светата Сисанийска епархия, както ни поржчватъ светитѣ църковни закони. Първо поставихме благочестивия иеромонахъ, Г-на Никифора, Охридянеца; второ Негово Прѣподобие иеромонаха Г-на Иакима и трето Прѣподобния иеромонахъ Г-на Христофора. Като направихме канонически гласове, споредъ както го изискватъ апостолскитѣ правила, влѣзохме въ храма на прѣсветая Богородица. Първиятъ, Прѣподобниятъ иеромонахъ Г-нъ Никифоръ Охридчанинъ, намѣри се достоенъ да управлява това Христово стадо отъ светата Сисанийска митрополия. Боже прѣблагі! упжти го въ пжтя на истината и правдата!

Спасително лѣто 1743, мартъ 8-и.

† Ἐπειδὴ ἐκ θεοῦ ὁδηγηθεὶς ὁ μακαριώτατος καὶ λογιώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ Δεσπότης τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, κύριος, κύριος Ἰωάσαφ, καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ὑπερτελεσάτη τῶν ἁγίων ἀρχιερέων σύνοδος, ἔκλεξε καὶ τὸν ἐλάχιστον τοῦ ἀναβιβᾶσαι εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σισανίου, κρίνοντές με ἄξιον τῆς τοιαύτης πνευματικῆς ἐπιστασίας τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, εὐχαριστῶ καὶ ὑπερευχαριστῶ πρὸ πάντων τὸν ἐλεήμονα θεόν, τὸν νεύσαντα εἰς τὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν τοῦ μακαριωτάτου Δεσπότη, καὶ τῶν ἁγίων συναδέλφων ἀρχιερέων ὑπερευχαριστῶ δὲ τὴν αὐτοῦ μακαριώτητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν ἱερὰν σύνοδον. Ὅθεν εὐχομαι τῷ πρῶτῳ θεῷ, ἵνα ἀξιώσῃ καὶ τὸν ἐλάχιστον ὁσίως καὶ ἐνθέσμως ποιμαίνειν καὶ διΰθύνειν τὸ τοῦ Χριστοῦ λογικὸν ποίμνιον, ἐναρέτῃ βίῃ καὶ ἀμέμπτῃ πολιτείᾳ, καὶ παραστήσῃ αὐτὸ ἀσπίλον ἐν τῇ φοβερᾷ αὐτοῦ παρουσίᾳ. ὅθεν καὶ πείθομαι τῷ αὐτοῦ προστάγματι, καὶ τῇ αὐτοῦ συναδεφώτῃ, ὁδηγοῦσαι με εἰς θεῖαι αὐτῶν εὐχαὶ τοῦ πολιτεύεσθαι με ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· καὶ εἴθε μοι γένοιτο, κύριε βασιλεῦ τῶν αἰώνων. Διὰ πρεσβειῶν τῆς παναχράντου σου μητρὸς, καὶ ἑκείνης τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν, τοῦ θαυματουργοῦ, ἀμήν. Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ α ψ μ γ! Μαρτίου κ!

Νικηφόρος ἐλέω θεοῦ υποψήφιος τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σισανίου οἰκεία χεὶρ! ὑπέγραψα.

† ὁ Καστορίας Χρύσανθος ὁ καὶ πρωτόθρονος.

† ὁ Πελαγονείας Ἰωσήφ συμφηφίζομαι.

† ὁ Βελεγράδων Νικηφόρος.

† ὁ Μογλενῶν ἡ Μολεσχοῦ Γαβριήλ συμφηφίζομαι.

† ὁ Ὑπεριουπόλεως Καλλίνικος.

† ὁ Πρεσπῶν Παῖσιος.

† ὁ Γκόρας καὶ Μόκρας Θεοδόσιος συμφηφίζομαι.

† Ἰωσήφ ἐλέω θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας Πατριάρχης.

† Ἐπειδὴ ἐκ θεοῦ ὁδηγηθεὶς ὁ μακαριώτατος καὶ λογιώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ Δεσπότης τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, κύριος, κύριος Ἰωάσαφ, καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ὑπερτελεσάτη τῶν ἁγίων ἀρχιερέων σύνοδος ἐξελέξατο καὶ τὸν εὐτελῆ καὶ ἐλάχιστον τοῦ ἀναβιβᾶσαι εἰς τὸν ὑψηλότετον καὶ ἁγιώτατον θρόνον τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, ὑχαριστῶ οὖν πρῶτον τῇ ἐν Χριστῷ ἀδελφότητι, καὶ δέομαι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δοῦναι μοι σύνεσιν καὶ γνώμην ὀρθήν, ἵθύνειν τὸ τοῦ Χριστοῦ λογικὸν ποίμνιον, καὶ τὴν θεόθεν λαχοῦσαν μοι ἀρχιεπισκοπὴν εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως πορευόμενος ἐν ἀμέμπτῃ πολιτείᾳ, φυλάττειν δὲ καὶ κατὰ πάντα τοὺς δρους τῶν ἁγίων πατέρων, ἐμμένειν τε ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν διαγωγῇ καὶ φιλοστόργῃ διαθέσει πρὸς πάντας τοὺς ἀδελφούς, καὶ εἰρηνικῶς διάγειν μετὰ πάντων τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς. Εἴθε Χριστέ βασιλεῦ! γένοιτό μοι ἀξιωθεῖναι παραστήσῃ τὸ ἐμπιστευθέν μοι τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἄμωμον, ἀσπίλον καὶ ἀμόλυντον ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῆς κρίσεως. Διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος, Ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν, τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν.

Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ α ψ μ ζ! Ἰαννουαρίου ιγ!

† ὁ Καστορίας Χρύσανθος ὁ καὶ πρωτόθρονος.

† ὁ Ἐδέσσης (Βοδενῶν) Ἰωσήφ.

† ὁ Βελεγράδων Νικηφόρος.

† ὁ Δευρῶν Δανιήλ.

† ὁ Πρεσπῶν Θεοδόσιος.

† ὁ Ὑπεριουπόλεως (Στρουμνίτης) Καλλίνικος.

† Блаженѣйшиятъ ни Господаръ и словеснѣйшиятъ ни владика Охридскиятъ на Първа Юстиниана и вся Бѣлгария, Г-нѣ, Г-нѣ Иоасафъ съ светия Синодъ, отъ Бога водими, избрахъ и менѣ най-малкия да ме възкачѣтъ на прѣстола отъ светата Сисанийска митрополия, като ме намѣрихъ достоенъ за такъвъ духовенъ санъ. Благодарѣ и прѣблагодарѣ прѣди сичко Милостивия Богъ, който внуши това въ сърцето и душата на Блаженѣйшия ни Владика, и светитѣ събратя владыци. Прѣблагодарѣ и на Негово Блаженство и на Светия Синодъ. За туй моля Господа Бога, да удостои и мене най-малкия, законно и свето да пасѣ и рѣководѣ Христовото словесно стадо въ добродѣтеленъ и непороченъ животъ и да му го прѣдставѣ чисто въ страшното му второ присѣствие. Покорявамъ се на Божествената Му заповѣдъ и братство, както ме водѣтъ неговитѣ молитви. Дано да се сбѣдне, Господи Царю вѣчни, чрѣзъ прѣдстателството на Прѣчистата ти майка и молитвитѣ на светия ни отецъ, Охридския архиепископъ Климента чудотворца, аминъ!

1743, мартъ 20-и.

† Никифоръ, съ Божия милостъ кандидатъ на светата Сисанийска митрополия своеръчно подписвамъ.

† Костурски Хрисантъ, първопрѣстолни,
 † Бѣлградски Никифоръ,
 † Тивернополски Калиникъ,
 † Горо-Мокренски Теодосий,
 † Пелагонийски Иосифъ.
 † Мъгленски Гаврилъ,
 † Прѣспански Паисий.

† Иосифъ съ Божия милостъ Архиепископъ на Охридската Първа Юстиниана и Патриархъ на цѣла Бѣлгария.

Отъ Бога водимъ, блаженѣйшиятъ и словеснѣйшиятъ ни господаръ и владика Охридскиятъ на Първа Юстиниана и вся Бѣлгария Г-нѣ Иоасафъ съ светия Синодъ на владыцитѣ, избрахъ мене най-смирения и най-малкия, да ме възкачѣтъ на най-високия свети прѣстолъ отъ Охридската Първа Юстиниана и вся Бѣлгария. Благодарѣ първо на братството въ Христа и се моля на Господа Исуса Христа, да ми даде умъ и правъ разумъ, да управлявамъ Христовото словесно стадо и отъ Бога опрѣдѣлената ми архиепископия благочестиво и богоугодно, като пасѣ въ сичко заповѣдитѣ и постановленията на светитѣ отци и постоянствувамъ въ своето отеческо благоразположение и съгласно съ Христа поведение къмъ сичкитѣ братя, като живѣѣмъ мирно съ сички въ сѣюза на любовта до послѣдната ми въздишка. Дано, Христе Царю! Дано се удостои да ти прѣдставѣмъ въвѣреното ми стадо чисто, непорочно и непокарно въ страшния онзи день на сѣда. Чрѣзъ прѣстателството на Прѣчистата ни владчица и Приснодѣва Мария, и на светия ни отецъ Климента, Охридския архиепископъ и чудотворецъ, и на сичкитѣ светии, аминъ.

Година отъ Христа 1746, януари 13.

† Костурски Хрисантъ, първопрѣстолни,
 † Едески (Воденски) Иосифъ,
 † Бѣлградски Никифоръ,
 † Дебърски Даниилъ,
 † Прѣспански Теодосий,
 † Тивернополски (Струмички) Калиникъ.

№ 1. Ἐν τῇ 4 σελίδι ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημείωσις τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Μποδλή:
 „Μέ πράσινον χρῶμα ὑπέγραψεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰς ὅλας τὰς ἐπικυρώσεις“.
 Σῶζονται αἱ μαρτυρίαι εἰς τὸν σωζόμενον ἀρχαῖον Πατριαρχικὸν κώδικα· (μονοκον-
 τυλίων).

№ 2. Ἐν Σελίδι 54 ὑπάρχει σημείωσις τοῦ μακαρίτου Γ. Μποτλή, ἐν ᾗ μεταξὺ
 ἄλλων φέρεται καὶ τὸ ἐξῆς:

„Ὁ μακαριώτατος κύριος Ἰωάσαφ, ὁ ἐκ Μοσχοπόλεως, προβιβασθεὶς πατριάρ-
 χης Ἀχριδῶν κατὰ τὸ 1719 Φεβρουαρίου 5, καὶ πατριαρχεύσας ἔτη 26 εἴκοσι καὶ
 ἕξ, ἐτελεύτησε τῇ 1745 Ὀκτωβρίου 22, ὡς εὐρέθη γεγραμμένον ἐν τῇ τέλει ἐνὸς
 μηναίου, σωζομένου ἐν ταῖς ἀγίαις ἐκκλησίαις τῆς συνοικίας Τσέλνιτσης, ἐν Ἀχρίδι
 ἐντὸς τῆς πόλεως. Ἐκ παραδόσεως δὲ ἠξεύρομεν, ὅτι ὁ τάφος τοῦ Μακαριωτάτου
 ἀειμνήστου κυρίου Ἰωάσαφ ὑπάρχει εἰς τὸν ἐνδότερον νάρθηκα τοῦ ναοῦ τῆς μητρο-
 πόλεως, πρῶην τιμωμένου ἐπ' ὀνόματι τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, νῦν δὲ τοῦ Ἁγίου
 Κλήμεντος, πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος. ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας εἰκόνης τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Μακαριώτατος ἀειμνήστος κύριος Ἰωάσαφ, δι' ἰδίων ἀναλυμάτων ἐκ βάθρων
 ἀνέκτισε τὸ πατριαρχεῖον μετὰ τῶν δωματίων· ὁ ἴδιος ἀφιέρωσεν εἰς τὴν μεγάλην
 ἐκκλησίαν Ἀχριδῶν καὶ τὴν βαρύτιμον ἀργυρὸχρυσον ἐγκεκαλωπασμένην μετὰ πολυ-
 τίμων ἀδαμάντων καὶ ἐτέρων πολυτίμων λίθων μίτραν (κορώναν). Πρὸς τοῦτοις ἔκ-
 τισε καὶ τὰ ἀχυρῶνα καὶ τοὺς τοίχους τῆς αὐλῆς“.

„Τὸ πατριαρχεῖον τοῦτο, τὸ κτισθὲν τῇ 1730 ἢ 1735, τῇ 17 Ἰουλίου 1862
 ἀπετεφρώθη ὑπὸ πυρκαϊᾶς“.

№ 3. Ἐν τῇ 58 σελίδι ὑπάρχει τόδε.

† ὁ Μακαριώτατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πά-
 σης Βουλγαρίας Ἰωσήφ ἐψηφίσθη πατριάρχης κατὰ τὸ α ψ μ ζ κοσμοσωτήριον ἔτος
 καὶ διέμεινεν ἐπὶ τοῦ θρόνου μέχρι τοῦ α ψ μ θ, ὡς βεβαιούμεθα ἀπὸ τὰς ἰδιοχειρὺς
 αὐτοῦ ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας ἔπεμψε τῇ μητροπολίτῃ Σιανίου, κυρίῳ Νικηφόρῳ.
 Ἀχριδηνῷ. Αἱ ἀποδείξεις αὗται, ὡς καὶ ἄλλαι, εὐρέθησαν παρὰ τῇ κυρίῳ Ἀνα-
 στασίῳ Ναοῦμ Γερασίμῃ, σῶζονται δὲ καὶ ἤδη. Χάρην περιεργείας καταχοροῦμεν
 αὐτάς ἐνταῦθα.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΠΡΩΤΗ.

† Ἰωσήφ ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν
 καὶ πάσης Βουλγαρίας †.

Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος δηλοποιεῖ, ὡς ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης
 Σιανίου κύρ Νικηφόρος, ἐπλήρωσε τὴν παρὰ τῶν ἀγίων ἀρχιερέων ριφθεῖσαν αὐτῷ
 εὐλογοφανῇ βοήθειαν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν διαφόρων, ἄσπρα χιλιάδας 10500 τὸν
 ἀριθμόν, ἥτοι δέκα καὶ πεντακόσια καὶ ἕστω εἰς ἐνδειξιν α ψ μ ζ. ὁ Ἀχριδῶν Ἰωσήφ
 βεβαίως. (ἡ ἐπιβεβαίωσις διὰ πρασίνων γραμμῶν).

† Καστορίας Χρύσανθος.
 † Κοριτσᾶς καὶ Σελασφόρου Νικηφόρος.
 † Δευρῶν Δανιήλ.
 † Βελεσσοῦ Ἰωσήφ.
 † Πρεσπῶν Παρθένιος.
 † Τιβερίουπόλεως Θεοδόσιος.
 † Μογλενῶν καὶ Μολεσχοῦ Ἰωακείμ.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

† Ἰωσήφ ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχρι-
 δῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

Ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων
 τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, διὰ τῆς παρούσης Πα-

Български отъ Г. Бодлевъ, притурени въ неговия прѣписъ на Кодекса.

№ 1. На стр. 4:

Патриархътъ подписвалъ сичкитѣ потвърждения съ зелено мастило. Това се свидѣлствува отъ запазенія старъ патриаршески Кодиксъ.

Въ една друга българка се говори, че тѣ имали обичай още да подписватъ съ особенъ видъ писмо (шрифтъ, нареченъ *монокондули*).

№ 2. На страница 54 между другото:

Блаженѣйшиятъ Иосафъ, родомъ отъ Воскополе, се възкачи на патриаршеския Охридски прѣстолъ на 1719-та год., февр. 5; патриархува 26 години; умрѣ на 1745-та октомври 22, както се намѣри написано въ края на единъ миней отъ църквата Челница, въ града Охридъ. По прѣдание знаемъ, че гробътъ на патриарха се намира въ най-вѣтрѣшната частъ на митрополския храмъ, който, напримѣръ, бѣше съ името на Богородица, а сега на свети Климентъ, къмъ дѣсната страна, прѣдъ образа на Господа Исуса Христа.

Сжщиятъ Иосафъ на свои разноски отъ основи сгради патриаршията съ стайтѣ и подари на Великата Охридска Църква скъпоцѣната, накичена съ бриланти и други скъпи камъци, корона. При това сгради плѣвнята и зидоветѣ на двора.

Това патриаршеско здание, сградено около 1730—1735-та година, на 17 юни 1862 год. станъ прахъ и пепель. (По-нататѣкъ слѣдватъ нѣкои, не до тамъ точни, подробни свѣдѣния за този пожаръ).

№ 3. На стр. 58:

Блаженѣйшиятъ патриархъ на Охридската Първа Юстиниана и вся България Иосифъ, се възкачи на 1746-та год. и стоя до 1749-та, както се увѣряваме отъ саморъчнитѣ му разписки, които испратилъ до Сисанийския. Тѣзи разписки и други се намѣрихъ у Ап. Н. Герасимъ и сж запазени до днесъ. За любопитство ги помѣстямъ тукъ.

Първа разписка.

† Иосифъ, съ Божия милость, архиепископъ на Охридската Първа Юстиниана и цѣла България.

Смиреностъта ни съ настоящето заявява, че прѣосвещениятъ Сисанийски владика, господинъ Никифоръ изплати разхвърлената му благословна помощъ отъ светитѣ владици, за допълнение на разнитѣ (разноски) аспри 10500, съ думи десетъ хиляди и петъ стотини. За доказателство: 1746.

† Охридски Иосифъ удостовѣрява.

† Костурски Хрисантъ.

† Корчански и Селасфорски Никифоръ.

† Дебърски Даниилъ.

† Велешки Иосифъ.

† Прѣспански Партений.

† Тивернополски Теодосий.

† Мъгленски и Молески Иоакимъ.

Втора разписка.

† Иосифъ, съ Божия милость, архиепископъ на Охридската Първа Юстиниана и вся България.

Смиреностъта ни съ прѣосвещенитѣ и прѣчестни владици, въ Духа свети възлюбени братя и сътрудници, чрѣзъ настоящата ни патриаршеска

τριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς ἀποδείξεως δηλοποιεῖ, ὡς ἡ ἀγιωτάτη μητρόπολις Σισανίου ἐπλήρωσε τὸ παρὰ τῆς ἱεράς τῶν ἀρχιερέων Συνόδου ριφθὲν αὐτῇ δόσιμον διὰ τὸ χαράτσειον καὶ χρέη τοῦ κλίματος τῆς νῦν τρεχούσης Ἰνδικτιῶνος, κατὰ μῆνας τοὺς θύραθεν α ρ ν θ. 1159, καθ' ἡμᾶς δὲ α ψ μ ζ', ἄσπρα τὸν ἀριθμὸν χιλιάδας 46000 τεσσαράκοντα ἕξ, καὶ ἐξώφλησε τελείως κατὰ τὸ ἐσφαγισμένον Συνοδικὸν κατὰστιχον ὅθεν ἐπιγραφείσα καὶ ἡ παρούσα συνοδικὴ ἀπόδειξις ἐπεδόθη τῇ αὐτῇ μητροπόλει εἰς ἀσφάλειαν.

α ψ μ ζ! ἐν μηνί Ἰουνίῳ θ!

† Καστορίας Χρυσάνθος μάρτυς.

† Μογλενῶν Ἰωακείμ μάρτυς.

† Βελεσσού Ἰωσήφ μάρτυς.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

† Κύριλλος ἐλέφ θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Βουλγαρίας.

Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τῆς παρούσης ἡμετέρας Πατριαρχικῆς ἀποδείξεως δηλοποιεῖ, ὡς ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Σισανίου καὶ συνάδελφος ἡμῶν κύρ Νικηφόρος ἐπλήρωσε πρὸς ἡμᾶς τὸ βασιλικὸν μηρὶ τῆς ἐβδόμης Ἰνδικτιῶνος, ὃν ἄσπρα δώδεκα χιλιάδας καὶ ἐξακόσια, ἀριθμὸς 12600, καὶ ἐξωφλήσαμεν· ὅθεν εἰς ἐνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παρούσα ἡμετέρα Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ ἡμῶν ἀπόδειξις καὶ ἐδόθη τῇ αὐτοῦ ἱερότητι.

Ἐν ἔτει α ψ μ θ. (1749) Μαρτίου ζ!

† Πελαγωνίας Γρηγόριος.

† Γρεβενῶν Μακάριος.

† Τιβεριουπόλεως Σεραφίμ.

† Μογλενῶν Ἰωακείμ.

† Κοριτσᾶς Δανιήλ.

† Βελεσσού Θεοδόσιος.

† Γκόρας καὶ Μόκρας Σεραφίμ.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

† Διονύσιος ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

Ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν αὐτῆς ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, δηλοποιεῖ ὡς ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Σισανίου, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς αὐτῆς ἀδελφός καὶ συλλειτουργός, κύριος Νικηφόρος, ἐπλήρωσε τὸ παρὰ τῆς ἱεράς συνόδου τῶν ἀρχιερέων ριφθὲν αὐτῇ βασιλικὸν δόσιμον καὶ χρέος τοῦ κλίματος τῆς νῦν τρεχούσης ἐ' Ἰνδικτιῶνος, κατὰ τοὺς θύραθεν α ρ ξ ε', ἄσπρα (ἁσάρια) χιλιάδας 42000 ἦτοι χιλιάδας τεσσαράκοντα δύο, καὶ τὴν προσθήκην 6300 ἕξ χιλιάδας καὶ τριακόσια, καὶ ἐξώφλησεν· εἰς βεβαίωσιν οὖν ἐγένετο καὶ παρούσα Συνοδικὴ ἀπόδειξις καὶ ἐπεδόθη τῇ αὐτοῦ ἱερότητι.

Ἐν ἔτει α ψ ν θ. μηνὸς Αὐγούστου ιε!

† ὁ καὶ πρόεδρος Πελαγωνίας Ἰωσήφ.

† ὁ Καστορίας Χρυσάνθος.

† ὁ Βελεσσού Ἰωσήφ.

† Κοριτσᾶς καὶ Σελασφόρου Μακάριος.

† Τιβεριουπόλεως Θεοφάνης.

† Βοδενῶν Γερμανός.

† Πρεσπῶν Παρθένιος.

† Γκόρας καὶ Μόκρας Σεραφίμ.

† Μογλενῶν Ἰωακείμ.

и синодална разписка, явявамъ, че светата Сисанийска митрополия заплати разхвърления ѝ отъ светия синодъ данѣкъ за *харачътъ* и дългове на прѣстола, за текущия индиктионъ, споредъ (по) мѣсеци вънкашно (подразбира се официалното, турско броение) 1159, а споредъ насъ 1746, аспри 46000, четиридесетъ и шестъ хиляди и исплати съвършено споредъ запечатаната синодална книга.

За сигурностъ дава се на тая митрополия, настоящата синодална квитанция.

1746; мѣсецъ юни 9.

† Костурски Хрисантъ, свѣдокъ.
 † Мъгленски Иоакимъ „
 † Велешки Иосифъ. „

Трета разписка.

† Кирилъ, съ Божия милостъ, архиепископъ на Първа Юстиниана и вся България.

Смиреностъта ни съ настоящата патриаршеска квитанция явява, че прѣосвещениятъ Сисанийски митрополитъ, нашия събратъ, г-нъ Никифоръ, ни исплати царската мирия на седмия индиктионъ отъ дванадесетъ хиляди и шестотини, брой 12600 аспри, съ които се расплати.

За доказателство и сигурностъ направи се настоящата ни патриаршеска и синодална разписка и се врѣчи на Негово Прѣосвещенство.

1749, мартъ 6.

† Пелагонийски Григорий.
 † Гревенски Макарий.
 † Тивериополски Серафимъ.
 † Мъгленски Иоакимъ.
 † Корицки Даниилъ.
 † Велешки Теодосий.
 † Горо-Мокренски Серафимъ.

Четвърта разписка.

† Дионисий, съ Божия милостъ, архиепископъ на Охридската Първа Юстиниана и вся България.

Смиреностъта ни съ прѣосвещенитѣ и прѣчестни владыци, нашитѣ въ Духа свети братя и сътрудници, явява, че прѣосвещениятъ Сисанийски митрополитъ, нашъ събратъ и сътрудникъ, г-нъ Никифоръ, исплати разхвърления му отъ светия синодъ царски данѣкъ и дългъ на прѣстола за текущия индиктионъ, вънкашно 1165, а аспри 42000, или четиридесетъ и двѣ хиляди съ притурка отъ 6300, шестъ хиляди и триста аспри.

За удостовѣрение направи се настоящата синодална квитанция и се подаде на Негово Прѣосвещенство.

1752; мѣсецъ августъ 15.

† Пелагонийски и прѣдсѣдатель Иосифъ.
 † Костурски Хрисантъ.
 † Велешки Иосифъ.
 † Корчански и Селасфорски Макарий.
 † Тивериополски Теофанъ.
 † Воденски Германъ.
 † Прѣспански Партений.
 † Горо-Мокренски Серафимъ.
 † Мъгленски Иоакимъ.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΠΕΜΤΗ.

† Διονύσιος ἐλέψ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

Ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν δηλοποιεῖ, ὡς ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Σισανίου, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς αὐτῆς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς, κύριος Νικηφόρος ἐπλήρωσε τὸ παρὰ τῆς ἱεράς τῶν ἀρχιερέων συνόδου ριφθὲν αὐτῷ βασιλικὸν δόσιμον καὶ χρέη τοῦ κλίματος τῆς νῦν τρεχούσης α! Ἰνδικτιῶνος, κατὰ μὲν τοὺς θύραθεν α ρ ξ ζ! καθ' ἡμᾶς δὲ α ψ ν γ! ἄσπρα (ἄσάρια) τὸν ἀριθμὸν χιλιάδας 42000 ἦτοι τεσσαράκοντα δύο χιλιάδας, καὶ ἄσπρα διακόσια, καὶ τὴν προσθήκην ἄσπρα χιλιάδας 8400 ἦτοι ὀκτὼ χιλιάδας καὶ ἄσπρα τετρακόσια καὶ ἐξώφλησεν εἰς βεβαίωσιν οὖν ἐγένετο ἡ παροῦσα συνοδικὴ ἀπόδειξις καὶ ἐπέδωθη τῇ αὐτοῦ ἱερότῃ.

Ἐν ἔτει α ψ ν γ! (1753) μηνὸς Μαρτίου α'.

† ὁ καὶ πρόεδρος Πελαγωνίας Ἰωσήφ.	† Πρεσπῶν Παρθένιος.
† Καστορίας Χρύσανθος.	† Βελεσσού Ἰωσήφ.
† Τιβεριουπόλεως Θεοφάνης.	† Μογλενῶν Μολεσχού Ἰωάννης.
† Κοριτσᾶς καὶ Σελασφόρου Μακάριος.	† Γρεβενῶν Σεραφίμ.
† Δευρῶν Δανιήλ.	

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΚΤΗ.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν αὐτῆς ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν δηλοποιεῖ, ὡς ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Σισανίου κύριος Νικηφόρος, ὁ ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς αὐτῆς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς, ἐπλήρωσε τὸ παρὰ τῆς ἱεράς τῶν μητροπολιτῶν (ἢ ἀρχιερέων) συνόδου ριφθὲν αὐτῷ δόσιμον διὰ τὸ βασιλικὸν χαράτσιον καὶ χρέη τοῦ θρόνου τῆς νῦν τρεχούσης Ἰνδικτιῶνος κατὰ μὲν τοὺς θύραθεν α ρ ξ θ φ! α ψ ν ζ φ, ἄσπρα χιλιάδας 42000 ἦτοι τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα καὶ δύο χιλιάδας καὶ ἡ προσθήκη 6300 τὸν ἀριθμὸν ἑξ χιλιάδας καὶ τριακόσια ἄσπρα καὶ ἐξώφλησεν. Εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ ἀπόδειξις καὶ ἐδόθη τῇ αὐτοῦ ἱερότῃ.

Ἐν ἔτει α ψ ν ζ φ μηνὸς Αὐγούστου δ'.

† Πρόεδρος Πελαγωνίας Ἰωσήφ.
† Καστορίας Χρύσανθος.
Κοριτσᾶς καὶ Σελασφόρου (Ζβέσδας) Μακάριος.
† Τιβεριουπόλεως Θεοφάνης.
Γρεβενῶν Σεραφίμ.

Σημείωσις τοῦ ἀντιγραφέως μακαρίτου Γεωργίου Μποτλῆ. Ἐνταῦθα λήγουσιν εἰς τὰς ἀποδείξεις αἱ διὰ πρασίνων χαρακτήρων ἐπικυρώσεις τῶν ἀρχιεπισκόπων τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΥΔΟΜΗ.

† Ἡ ταπεινότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος δηλοποιεῖ, ὡς ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Σισανίου κύριος Νικηφόρος, ὁ ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς, ἐπλήρωσε τὸ βασιλικὸν μῆρι, κατὰ μὲν τοὺς θύραθεν 1175, καθ' ἡμᾶς δὲ 1761, καὶ τῆς νῦν τρεχούσης Ἰνδικτιῶνος θ-ης, ἄσπρα τὸν ἀριθμὸν χιλιάδας δέκα πέντε καὶ ὀκτακόσια τεσσαράκοντα καὶ ἐξώφλησεν εἰς ἀσφάλειαν οὖν ἐδόθη αὐτῷ καὶ ἡ παροῦσα ἀπόδειξις α ψ ζ α φ Ἰουλίου η!.

† Πρῶην Ἀχριδῶν Διονύσιος μάρτυς.	† Δυρράχίου Νεόφυτος μάρτυς.
† Ἀχριδῶν Κύριλλος μάρτυς.	† Πρεσπῶν Παρθένιος μάρτυς.
† ὁ Πρόεδρος Πελαγωνίας Ἰωσήφ μάρτυς.	† Δευρῶν Δανιήλ μάρτυς.
† Καστορίας Χρύσανθος μάρτυς.	

Пета разписка.

† Дионисий, съ Божия милостъ архиепископъ на Охридската Първа Юстиниана и вся България.

Смиреностъта ни съ прѣосвещенитѣ владыци, наши възлюбени братя и сътрудници, явява, че светия Сисанийски, нашиятъ братъ и сътрудникъ, г-нъ Никифоръ, заплати царския данѣкъ, и дългъ, който му се разхвърли отъ светия синодъ, за текущия първи индиктионъ, вънкашно 1166, а по нашему 1753, аспри 42000, съ една притурка отъ 8400 аспри.

1753; мартъ 1.

† Пелагонийски и прѣдсѣдатель Иосифъ.

† Костурски Хрисантъ.

† Тивериополски Теофанъ.

† Корицки и Селасфорски Макарий.

† Дебърски Даниилъ.

† Прѣспански Партений.

† Велешки Иосифъ.

† Мъгленски (Молески) Иоакимъ.

† Гревенски Серафимъ.

Шеста разписка.

Смиреностъта ни и прѣосвещенитѣ около насъ и прѣчестни владыци, нашитѣ възлюбени въ Христа братя и сътрудници, явяваме, че светиятъ Сисанийски, нашиятъ въ Духа свети братъ и сътрудникъ, изплати разхвърления му данѣкъ отъ светия синодъ за царския харачъ и за дълговетѣ на прѣстола, за настоящия индиктионъ, споредъ вънкашното лѣточисление 1669, а по нашенски 1756, 42000 аспри съ притурката отъ 6300.

За доказателство направи се настоящата синодална квитанция и се връчи на Негово Прѣосвещенство.

1756; августъ 4.

† Прѣдсѣдатель Пелагонийски Иосифъ.

† Костурски Хрисантъ.

† Корчански и Селасфорски (звѣзда) Макарий.

† Тивериополски Теофанъ.

† Гревенски Серафимъ.

Вѣлѣжка. До тукъ свършватъ и подписитѣ съ зелено мастило на Охридскитѣ патриарси.

Седма разписка.

Смиреностъта ни съ настоящето явява, че светиятъ Сисанийски, г-нъ Никифоръ, възлюбениятъ ни братъ и сътрудникъ, си изплати царската мирия за 1175-та вънкашно, а по нашему 1761 год., за текущия девети индиктионъ, аспри 15840.

За здравина даде му се настоящата квитанция.

1761; юни 8.

† Бивши Охридски Дионисий, свидѣтель.

† Охридски Кирилъ, "

† Прѣдсѣдатель Пелагониски Иосифъ, "

† Костурски Хрисантъ, "

† Дирахийски Неофитъ, "

† Прѣспански Партений, "

† Дебърски Даниилъ, "

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΟΓΔΟΗ.

† Ἡ ταπεινότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος δηλοποιεῖ, ὡς ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης ἅγιος Σισανίου κύρ Νικηφόρος. ὁ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς, ἐπλήρωσε τὸ παρὰ τῆς κοινότητος ῥιφθὲν αὐτῷ δόσιμον διὰ χρέη τοῦ κλίματος τοῦ κατὰ τὸ α ψ ν θ ο ν: α ψ ζ: α ψ ξ α: τὸν ἀριθμὸν ἐννεήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας καὶ ἐννεήκοντα εἴκοσιν ἄσπρα καὶ ἐξώφλησε τελείως ὅθεν ἐδόθη καὶ ἡ παρούσα ἀπόδειξις αὐτῷ εἰς ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει α ψ ξ α' φ: Ἰουλίου η!

† Πρώην Ἀχριδῶν Διονύσιος μάρτυς.
 † Ἀχριδῶν Κύριλλος μάρτυς.
 † Πρόεδρος Πελαγωνίας μάρτυς Ἰωσήφ.
 † Καστορίας Χρύσανθος μάρτυς.
 † Δυρραχίου Νεόφυτος μάρτυς.
 † Πρεσπῶν Παρθένιος μάρτυς.
 † Δευρῶν Δανιήλ μάρτυς.
 † Γκόρας καὶ Μόκρας Ἰωακεῖμ μάρτυς.

Σημ: τοῦ μακαρίτου Γ. Μποτλῆ. Ἐκτὸς τῶν ὀπισθεν καὶ ἄνωθεν ὁκτὼ ἀποδείξεων, αἵτινες ἐσώθησαν, ὡς προεβρέθη, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Α. Ν. Γερασίου, εὐρέθησαν καὶ ἐν ἄλλῃ οἰκίᾳ ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀχρίδος, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ μακαρίτου Τάσε Ἀσπιτσιε τῆς συνοικίας Γηροκομείου καὶ δύο μαρτυρίαι ἰδιόχειροι τοῦ Μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίου Διονυσίου, αἵτινες ἐνταῦθα καταχωροῦνται χάριν περιεργείας.

† Ἀχριδῶν Διονύσιος ἐπιβεβαίωσις.

№ 4. Ἐν Σελ: 62.

Σημ: τοῦ μακαρίτου Γ. Μποτλῆ. Μέχρι τοῦ 1761 ἔτους σώζονται μαρτυρίαι τῆς ὑπάρξεως καὶ διαμονῆς τῶν μακαριωτάτων Πατριαρχῶν τῆς α! Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1761 μέχρι τοῦ 1767 ἔτους, ὅτε κατηργήθη ὑπὸ τοῦ Βυζαντίου Σαμουὴλ δὲν ὑπάρχουν μαρτυρίαι. Ἀγνωστον εἶναι ποῶς ἐξημάπησεν ὁ τελευταῖος μακαριώτατος. Ἐκ παραδόσεως ὁμῶς γνωρίζομεν, ὅτι ἦτον ὁ Ἀρσένιος.

№ 5. Ἐν Σελ: 88 ὑπάρχει τὰ ἐξῆς:

Ὑπομνήματα.

Τὰ κάτωθι σημειούμενα ἄξια μνήμης ἀναγράφωσαν ἐκ' τοῦ ἄνωθεν τῆς θύρας ἐπιγράμματος τοῦ προνάου τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, τῆς πρότερον τιμωμένης ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς περιβλέπτου, σήμερον δὲ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος, Ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

Ἀνηγέρθη ὁ θεὸς καὶ Πάνσεπτος Ναὸς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Περιεβλέπτου διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου προγόνου υἱοῦς (ἰσως υἱοῦ) Γγούρου (ἢ Γγιούρου) τῆς εὐσεβεστάτης Κυρίας Εὐδοκίας Γαμβροῦ τοῦ κραταιοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου Βασιλέως Ρωμαίων Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου καὶ Εἰρήνης τῆς Εὐσεβεστάτης συζύγου, Ἀρχιερατεύοντος Μακαρίτου τοῦ Παναγιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας ἐπὶ ἔτει ζ ω γ! (6803).

№ 6. Ἐν Σελ: 89 ὑπάρχουσι αἱ ἐξῆς σημειώσεις:

Εἰς τὸ παρεκαλήσιον, τὸ πρὸς Βορρά, τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, σώζονται τὰ κάτωθεν γράμματα:

† Ἀνηγέρθη καὶ ἀνιστορήθη ὁ θεὸς καὶ Πάνσεπτος Ναὸς τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου, διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου, κόπου. τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Διαβόλεως Γρηγορίου τῆς Σελασφόρου (Σβέσδα), ἐπὶ τῆς βασιλείας Στεφάνου Οὐρέση, Ἀρχιερατεύοντος τῆς πρώτης

Осма разписка.

Смиреността ни съ настоящето явяваме, че светиятъ Сисанийски, г-нъ Никифоръ, исплати хвърления му данъкъ за дългове на прѣстола, прѣзъ годинитѣ 1759, 1760 и 1761-а, сичко въ брой 97920 аспри, които съвършено ги доплати. За туй му се врѣчи и настоящата квитанция за сигурностъ.

1761, юли 8.

† Бивши Охридски Дионисий	свидѣтель	
† Охридски Кирилъ		"
† Пелагонийски прѣдсѣдатель Иосифъ		"
† Костурски Хрисантъ		"
† Дирахийски Неофитъ		"
† Прѣспански Партений		"
† Дебърски Даниилъ		"
† Горо-Мокренски Иоакимъ		"

Заб. Освѣнъ тия *осмиъ разписки*, които се запазихъ, както се споменъ, въ кѣщата на Герасима, намѣрихъ се и въ друга кѣща, вѣнъ отъ града, у покойния Тасе Аспичъ (?Р.), отъ махалата Геракомия и двѣ още саморѣчни свидѣтелства отъ блаженѣйшия архиепископъ, г-на Дионисия, но понеже ми се видохъ, да не съдържатъ нѣщо интересно, изоставихъ ги, а ги вмѣстявамъ тукъ за любопитство.

№ 4 на стр. 62.

Свидѣтелства за сѣществуванъето и прѣбиванъето на патриарситѣ отъ Охридската Патриаршия на Първа Юстиниана и вся Бѣлгария сѣ запазени до 1761-та година. Отъ тая година до послѣдната 1767, въ която Византиеца Самуилъ я закри, никакви свѣдѣния нѣма. Кой билъ послѣдниятъ патриархъ, не се знае; но отъ прѣдание знаемъ, че е билъ Арсений.

№ 5 на стр. 88.

Слѣднитѣ достапаветни нѣща, прѣписани сѣ отъ надписъ, който е подъ вратата отъ светата църква, понапрѣдъ Света Богородица, а сега Св. Климентъ, архиепископъ на Охридъ и вся Бѣлгария.

† Божественитъ и свети храмъ на прѣсветата ни Владичица Богородица съгради се съ помощъ и разноски на Гюра, синъ отъ благочестивата Г-жа Евдокия, зетъ на най-силния благочестивъ Ромейски царъ, Андроника Палеолога и неговата благочестива съпруга Ирина въ врѣмето на Охридския Архиепископъ на Първата Юстиниана и вся Бѣлгария, Макарита.

Година 6803.¹⁾

№ 6 на стр. 89.

Въ сѣверния параклисъ, който се почита въ името на свети Григория Богослова, чете се слѣдующето:

† Тоя божественъ и свети храмъ на светия ни отецъ Григория, Костантинопольски архиепископъ, богословъ, съгради се и се изобрази съ помощъ, разноски и трудъ на Прѣвосвещения Дѣволски Архиепископъ,

¹⁾ Ср. Сбм. IV 59, табл.

Ίουστινιανῆς Ἀχρῖδων καὶ πάσης Βουλγαρίας, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γρηγορίου.

Ἐπὶ ἔτει ζ ω ο γ! (6873).

Ἔτερον ἐπίγραμμα, γεγραμμένον Σλαβιστὶ, ἐν τῇ προνάῳ τοῦ καθολικοῦ καὶ τοῦτο.¹⁾

Ὑπόμνημα.

№ 7. Εἰς τὸν χρυσοῦφαντον καὶ χρυσοκέντητον ἐπιτάφιον, τὸν σωζόμενον ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος, τὰ κάτωθεν γράμματα ὕφαντά εἰσι τάδε:

† Μέμνησο ποιμὴν Βουλγάρων ἐν θυσίαις

Ἀνδρονίκου Ἀνακτος Παλαιολόγου.

Εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ ναοῦ τῆς πάλαι ποτὲ Ἀγίας Σοφίας (νῦν τζαμίου Ὀθουμ) φαίνονται ἔξωθεν ἐπάνω τοῦ τοίχου τὰ ἐξῆς γράμματα: Μωϋσῆς Ὁ Θ. Γρηγορ. (ἐφθαρμένα) Σκητὴν ἐγείρας, τὸν θεόγραφον νόμον, ἔθνη τὰ Μυσῶν ἐκδιδάσκει πανσόφος.

Ἐν ἔτει ζ ω κ ε' ἀπὸ Ἀδάμ (6825).

Ἐπίγραμμα εἰς τὰ περιθώρια τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ. (δνυμφίος).

† Κόσμος Κοσμήτωρ τοῦ κόσμου τῆς εἰκόνης.

Σὺ δέ βράβευσον τὸν κατ' εἰκόνα κόσμον.

Δώσω μοι αἰσχος τῶν παθῶν μου καθάρας.

Ἐκ Δημητρίου ποιμενάρχου Βουλγάρων. (τοῦ Χωματιανοῦ).

Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Εὐαγγελιστρίας Θεοτόκου.

Λέων σὺς οἰκτρός, ἱκέτης θεοῦ θύτης.

Τὰ σὰ προσάγω σοί, κόρη Παναγία.

Εἰς ἑτέραν εἰκόνα τῆς Παναγίας.

Ἄν κόσμος ἄσας οὐκ ἀνάθημα πρέπον,

Ἄλλ' ὧδε μάλιστα τοῦ λείπον κόρη;

Οἷς καὶ πεποικίως σοὶ τύπον σοὶ προσφέρως.

Σοὶ καὶ λιταῖς σαῖς, ἐλεούσαις δεσπότῃν.

Θέσπισμα τοῦ σοῦ μὴ δεδοικέναι τέκνου.

Ἴν' ἐκμαγείον οἷς ψυχὴ χαίρει μόνῃ.

Σχολή τις εὖροι τῶν ἐν εἶδει καὶ μέρει.

Ἄν τις παρ' αὐτῇ τὰς ἀπαρχὰς σοὶ φέρων.

Δείξης καὶ μὲ σὺ καὶ πολίτην πόλιν.

Ἀντάξιον δώρημα σαῖς εὐποιταῖς.

Ἐκ τῶν ἐνόντων ἐξ ἀκραιφίους τοῦ πόθου.

Ἄδει μονήρης Θεοδόσιος τάδε.

Ἐν ἔτει α ψ λ θ! 1739 μὴν! Ἰουνίῳ ζ!

Ἐπίγραμμα, σωζόμενον ἄνωθεν τῆς θύρας τοῦ ἐρήμου μοναστηρίου Ζαγλουμίσσης (Ζάουμ), κειμένον ἐπὶ τῆς δ'υτῆς τῆς λίμνης καὶ ἀπέχοντος τῆς Ὀχρίδος ὥρας πέντε.

Ἀνγγέρθῃ ἐκ βάθρων ὁ θεὸς Ναὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ζαγλουμίσσης δι' ἐξόδων τοῦ Πανευτυχεστάτου Καίσαρος Γουργουράκ (ἢ κατ' ἄλλους Γκιθράκ) τοῦ καὶ κτίτορος. Ἀνιστορήθῃ δὲ παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου Ἐπισκόπου Δεαβόλεως καὶ πρωτοθρόνου Κυρίου Γρηγορίου ἐπὶ τῆς βασιλείας Στεφάνου Οὐρέση (τοῦ καὶ Σήχνιστεφάνου) ἐν μὴν! Αὐγούστῳ κε'. (25). ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζ ω ξ α'.

Ὑπόμνημα.

Γράμματα ἐπὶ χρυσοῦφάντου καὶ χρυσοκέντητου εἰκόνης.

† Κομνηνοδοῦκα καὶ Δουκαίνης Μαρίας.

Κομνηνὸφ υἱὸς τῆς καλῆς συζυγίας.

Ἀντιδίδου δὲ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Ὁ σάρκα λαβὼν ἐξ ἀπειράνδρου κόρης.

Τρόποις ἀφράστοις ὦ θεοῦ Πατὴρ λόγε.

Τὴν νῦν δρωμένην προκειμένην.

Εἰς ἐστίαν καὶ πᾶσι παρ' ἀξίαν.

Εἰς ἑτέραν εἰκόνα ὁμοίαν χρυσοῦφαντον.

Δῶρον σοὶ κλεινὸς μέγας ἐταιρίάρχος.

Τύπον σῆς σῶτερ ὡς ἀνατύπωσης.

¹⁾ Вж. бѣлѣжикѣ на стр. 571. Ред.

Григория Селасфорски (звѣзда) въ царуванъето на Стефана Уроша и въ врѣме на Блаженѣйшия Охридски архиепископъ на Първа Юстиниана и вся България, Григория.

Година 6873.¹⁾

Другъ славянски надписъ въ катедралната църква:

† прѣстани сѣ рѣкъ Бѣин²⁾

№ 7. На една съ злато везана плащаница, която е запазена въ великата свети Климентова църква, по края се чето слѣдующето навезано:

Помени, български пастире, въ жертвѣтъ си царя Андроника Палеолога.

На западното крило отъ старата Света София (сега турска джамия) отъ вѣнъ се вижда едъръ отъ тухли надписъ, по вѣйдѣ разваленъ. Смисльта му е тѣзи:

Мойсей..... издига този храмъ, за да учи всемъждо, богописания законъ на Мисийскитѣ народи.

Година 6825 отъ Адама.

Слѣдва единъ надписъ на голѣмата Христова икона. Отъ него излиза, че я подарява: Димитрий, Българскитѣ священоначалникъ.

Послѣ другъ на образа отъ Прѣчиста, който ни казва, че тоя образъ е подарѣкъ отъ Леонта (Лѣва).

Въ другъ единъ Богородиченъ образъ има исписано цѣло стихотворение, отъ калугера Теодосия, който изобразилъ лика.

Надписъ, запазенъ надъ вратата отъ пустия манастиръ Заумъ, при брѣговетѣ на Охридското езеро, на едно разстояние петъ часа отъ Охрида:

Настоящиятъ храмъ на прѣсветая Богородица, Заглумска, издигна се отъ основи, съ разноски на най-щастливия царъ Гургуракъ (други четатъ Гритракъ). Исписа се отъ прѣосвещения Дѣволски епископъ, първопрѣстолния г-на Григория въ царуванъето на Стефана Уроша.

Мѣсецъ августъ 25; отъ създаване мѣра 6869.

Отъ написаното стихотворение на една друга, съ златъ везъ, икона, излиза, че тя е подарѣкъ отъ дука Комнена и дукиса Мария.

¹⁾ Сбм. IV *ibid.* табл. III. Ред.

²⁾ Вж. *ibid.* 58. Ред.

Ἐκ τῆς δοκούσης τιμᾶς ὕλης (ὥς σημαίνει τὸ ἐκ τῆς πλευρᾶς ῥέυσαν τιμον αἷμα τοῦ Χριστοῦ).

Σὺν Εὐδοκίᾳ τῇ ὁμοζύγῳ λόγε.

Οὕς ἡ Κομνηνὴ Μαρία.

. Παποσατρώθεν.

Ἵνα λύσιν λάβωμεν ἀμπλακημάτων.

Δέξαι τὸ δῶρον ἐκ Θεοδώρου τόδε.

№ 8. Σημ. τοῦ μακ: Γ. Μποτλῆ. Οὗτος ὁ Θεόδωρος ἐστέφθη βασιλεὺς Κωνσταντινουπόλεως παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου Δημητρίου Χωματιανοῦ ἐν τῇ ναῷ τῆς ἀγίας Σοφίας ἐν Ἀχρίδι. Ἰδὲ καὶ Δοσίθεον Ἱεροσολύμων ἐν τῇ δωδεκαβίβλῳ.

Εἰς ἐν παρεκκλήσιον, τιμώμενον ἐν ὄνματι τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος εἰς τὴν συνοικίαν Μπόλνιτσαν (Νοσοκομεῖον) ἡ Κάτω Πόρταν, ἐπίγραμμα ἐπὶ τῆς θύρας.

† Ἀνηγέρθη καὶ ἀνιστορήθη ὁ θεὸς οὗτος Ναὸς εἰς ὄνομα τοῦ Αὐθέντου ἡμῶν Θαυματοργοῦ μεγάλου ἀποστόλου Κλήμεντος . . . διὰ συνδρομῆς ἐξόδου καὶ κόπου οἰκείου τοῦ Θεοσεβεστάτου Ἱερέως Στεφάνου (τοῦ προφήτου), ἐπακρατούσης τῆς λαμπρᾶς πέλειος ταύτης Ἀχρίδος Θεοσώστου τοῦ πανευσεβεστάτου αὐθέντου ἡμῶν μεγάλου τσιουπάνου κυρίου Ἀνδρέα τοῦ φυγᾶ (ἡ φυγᾶ), Ἀρχιερατεύοντος τοῦ Παναγιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, κυρίου Γρηγορίου.

Ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ κζ! ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζ ω π ζ' 6886.

№ 9. Ἐν Σελίδι 112 ἀπαντᾷ περιγραφὴ τῶν τυπωθέντων ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ ὁσίου Ναοῦμ, τῇ ἐν Βοσκοπόλει, βιβλίῳ, ἀπερ εἰσὶ τὰ ἀκόλουθα:

„Γραμματικὴ πρόχειρος πρὸς χρῆσιν καὶ γύμνασιν τῶν ἀρχαρίων μαθητῶν, τὸ πρῶτον τυπωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμωτάτου καὶ Ἱεροσοφολογιωτάτου Ἱεροκλήρυκος καὶ καθηγητοῦ κυρίου Θεοδώρου Μοσχοπολίτου τοῦ τῆς βίβλου Ἀρμостоῦ“.

„Συνταγματικὸν ὁρθόδοξον κατ' ἐρωταπόκρισιν συντεθὲν παρὰ τοῦ ἐν Ἱερομονάχοις κυρίου Κωνσταντίνου Μοσχοπολίτου“.

„Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Νικολάου τοῦ νέου, τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῇ τῆς Θεσσαλίας ὄρει Βούννην, ἑορταζομένου τῇ 9-ῃ μηνὸς Μαΐου, συνταχθεῖσα παρὰ τοῦ Αἰδεσιμωτάτου ἐν Ἱερομονάχοις κυρίου Γρηγορίου Μοσχοπολίτου, ἀκμάζοντος περὶ τὸ 1712 ἔτος μετὰ Χριστόν“.

„Ἀσματικαὶ ἀκολουθίαι τῶν Ἁγίων ἐπαρτήμων, τῶν φωστῆρων Βουλγαρίας, συλλεχθεῖσαι ἐκ τῶν ἐν μεμβράναις χειρογράφων βιβλίων τοῦ τε κυρίου Κωνσταντίνου Καββάσλα καὶ τοῦ κυρίου Δημητρίου τοῦ Χωματινοῦ, ἀμφοτέρων χρηματισάντων Ἀρχιεπισκόπων τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας“.

„Ἑτέρα Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Σεραφίμ, Ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, ὃς ἐμαρτύρησε κατὰ τὸ (τὸ ἔτος δυσανάγνωστον) ἔτος μετὰ Χριστόν (τὸ μαρτύριον τούτου ὅρα ἐν τῇ Νέῃ Μαρτυρολογίᾳ) συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἀναστασίου Ἱερομονάχου, τοῦ ἐκ τῆς δευτέρας Θετταλίας, τυπωθεῖσα διὰ δαπάνης τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου τῆς κυρίας Θεοτόκου, τῆς λεγομένης Κωρόνης, διορθωθεῖσα δὲ, ὡς ἐφικτὸν παρὰ τοῦ Αἰδεσιμωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου, κυρίου Γρηγορίου Μοσχοπολίτου ἐν ἔτει 1740 φ, ἐν Μοσχοπόλει παρὰ Γρηγορίῳ Ἱερομονάχῳ, τυπογράφῳ, τῇ ἐκ Μοσχοπέλει“.

„Συλλογὴ Νομοκάνονος πρὸς χρῆσιν τῶν Ἱερομένων καὶ κληρικῶν“. Σημ. τοῦ Γ. Μποτλῆ. Τούτου τοῦ Νομοκάνονος δὲν διεσώθη κανὲν βιβλίον· μολοντά σπουδαίως ἠρηνύσαμεν δὲν εὗρομεν κανέν, ἀπολεσθέντων πάντων ἔνεκεν τῆς ἀπλότητος καὶ ἀμαθείας τῆς παρακινάσης μετ' οὐ πολὺ ἐποχῆς. Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω βιβλία, τὰ τυπωθέντα ἐκ' τῆς τυπογραφίας τοῦ ὁσίου Ναοῦμ ἐν Μοσχοπόλει, ἀφιερώθησαν τῷ Μακαριωτάτῳ καὶ Σοφωτάτῳ Αὐτοκεφάλῳ Ἀρχιεπισκόπῳ τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν ἐκ Βουλγαρίας.

№ 10. Ἐν Σελίδι 70 ὑπάρχει τὸ ἐξῆς: α χ ψ! † Ἰαννουαρίου η!

Друга една подобна икона е подарена отъ Тодора, както се вижда отъ гърцкото стихотворение.

№ 8. Този Тодоръ се короняса цариградски царъ въ Св. София въ Охридъ отъ Негово Блаженство Димитрия Хоматиама. Вижъ Иерусалимския Доситей въ дванадесеткнижиета му.

Надписъ въ единъ параклисъ Св. Климентъ, въ махалата Болница или Долна-порта:

Въздигна се и се исписа настоящиятъ Божи Храмъ въ името на господаря ни, чудотвореца и великия апостолъ Климента, съ спомоществование, трудъ и разноски на благочестивия свещеникъ Стефана (пророка), въ врѣмето на благочестивия ни господарь, великия жупанъ на богоспасаемия и прѣкрасенъ градъ Охридъ, г-нъ Андреа Фога (или Фига), прѣзъ патриархуванъето на всесветия Охридски патриархъ на Първа Юстиниана и вся България, г-нъ Григория.

Мѣсецъ юни 26; отъ сътворение мира 6886.

№ 9. На 112 стр. срѣщаме описание на напечатани слѣднитѣ книги въ Свети Наумската Воскополска печатница.

1). Нарѣчна Граматика за употрѣбение и упражненіе на новаци ученици. Първо напечатана отъ съчинителя благоговѣйния и свещеномъдростовеснѣйшия проповѣдникъ и професоръ г-на Теодора отъ Воскополе.

2). Малъкъ православенъ катихизисъ съ питання и отговори отъ иеромонаха г-на Константина, Воскополчанина.

3). Служба съ пѣнието на светия и прѣподобенъ мченикъ Николай нови, който се подвизава въ Тесалийската планина Бунени и който се празнува на 9 май. Съчинение на благоговѣйния иеромонахъ г-на Григория отъ Воскополе, който живѣше (процѣтываше) около 1712-та год.

4). Служба съ пѣние на светитѣ седмочисленици, българскитѣ просвѣтители. Събрани отъ ръкописи кожи отъ г-да Константина Кавасилія и Димитрия Хоматина, и двамата архиепископи на Първа Юстиниана и вся България.

5). Друга служба съ пѣнието на светия мченикъ Серафима, Фенерски и Нехорски архиепископъ, който умрѣ мченически, кждѣ..... (не е ясно) лѣто слѣдъ Христа. (Вижъ новия мартирологъ). Съчинена отъ г-на Анастаса, иеромонахъ отъ втора Тесалия, а напечатана на разноски на свещеника манастиръ Богородица, нареченъ корона. Поправена до колкото се може отъ благоговѣйния и словеснѣйшия г-на, г-на Григория, отъ Воскополе.

6). Сбирка на номоканона за духовенството. Отъ този номоканонъ не е запазена ни една книга; макаръ сериозно да потърсихме, не намерихме ни една. Сичкитѣ сж изгубени поради простотията и невѣжеството на настанжалата подиръ малко епоха.

Сичкитѣ тия книги, напечатани въ Свети-Наумската Воскополска Печатница, сж подарени на блаженѣйшия и мѣдрѣйшия автокефалонъ архиепископъ на Охридъ и вся България.

№ 10. Стр. 70.

1690 † януари 6.

Πατριαρχεύοντος τοῦ μακαριωτάτου Κ. Κυρίου Γερμανοῦ, καὶ ἐπιτροπεύοντος καὶ αὐτοῦ Κοσμά Κυττιαίων μητροπολίτου Κύπρου, ἐτάχθη ὁ τιμώτατος κληρὸς Ἀρχιδος ὧδε ἐν τῇ ἱερῇ κώδικι τοῦ θρόνου.

Ἡ πρώτη πεντάς.	Ἡ δευτέρα	Πεντάς.	Ἡ τρίτη πεντάς.
† ὁ μέγας οἰκονόμος παπ:	† ὁ πρωτέκδικος.	Κυρίῳ Ἀγγελῆς	† ὁ παπᾶ Δημήτριος, ὁ
Νίκος.		Χατοῇ.	υπομνηματογράφος.
† ὁ μέγας Σακκελλάριος	† ὁ πρωτονοτάριος.	Γεώργιος.	† Παπᾶ Γεώργιος ὁ ἱε-
παπᾶ Γρηγόριος.		Ἐμμανουήλ.	ρομνήμων.
† ὁ μέγας χαρτοφύλαξ ὁ	† ὁ μέγας λογοθέτης.	Νίκος.	† αὐτ. ὁ Δομέστικος ὁ
παπ: Πέτρος.		Νιέδου.	Μπάλλκος.
† ὁ Σακκελλίου ὁ παπ:	† ὁ κανοστήσιος α!	Νίκος.	† βὺς. Δομέστικος Ἀνα-
Νικόλαος		Στάμου.	στάσιος.
† ὁ μέγας σκευοφύλαξ	† ὁ ρεφερεντάριος β!	Ἀποστόλης.	† Δημήτριος Ἐράσιμου ὁ
ὁ Νικόλαος τοῦ παπᾶ		Παπᾶ Μήτρου.	υπομνηστήρων.
Ζαχαρίου.	† ρεφεντάριος.	Μήτρος.	
† Παπᾶ Ἰωάννης.		Μπάλλκος.	
† ὁ μέγας πρωτόπαπας			
κὺρ Γεράσιμος.			
† ὁ μέγας ῥήτωρ, ὁ χρυ-			
σογός.			
† ὁ Ἐξαρχος κὺρ Νίκος.			

Τὴν ὑμετέραν Παναγιότητα σὺν τῇ περὶ αὐτὴν ἀγία καὶ ἱερᾷ συνόδῳ δουλικῶς προσκυνοῦντες, ἀσπάζόμεθα τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν.

Μετὰ λύπης μας μεγάλης σπεύδωμεν νὰ ἀναγγεῖλωμεν διὰ τῆς ταπεινῆς ἡμῶν ταύτης ἀναφοράς, ὅτι ὁ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἱεράρχης κύριος Ἰωαννίκιος, σήμερον περὶ μεσημβρίαν ἀπῆλθεν εἰς τὰς οὐρανίας σκηνάς, καταλείψας ἡμᾶς ὀρφανοὺς πατέρας, κηδομένους τῆς εὐημερίας ἡμῶν, τοῦ λογικοῦ ποιμνίου. Κατὰ συνέπειαν δὲ τούτου, ἐπειδὴ βεβαίως ἀνάγκη κατέστη νὰ ἀντικατασταθῇ ὁ μακαρίτης δι' ἑτέρου, παρακαλοῦμεν θερμῶς τὴν ὑμετέραν παναγιότητα σὺν τῇ περὶ αὐτὴν ἀγία καὶ ἱερᾷ συνόδῳ, ὅπως εἰσακουσθῇ καὶ ἡ ἡμετέρα παράκλησις περὶ μέλλοντος νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν μακαρίτην. Γινώσκοντες ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν αὐτοῦ Πανερρότητα, τὸν ἅγιον πρῶτον Βελεσοῦ, κύριον Αὐξέντιον, ὅστις ἐχρημάτισε καὶ ἐπίσκοπος εἰς Κεστεντίλιον, εἰδήμονα τῶν μερῶν καὶ ἐθίμων τοῦ τόπου ἡμῶν καὶ τούτου ἕνεκεν δυνάμενον νὰ εὐχαριστήσῃ ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν ἡμῶν διὰ τῆς συμπεριφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ λογικοῦ ποιμνίου μερίμνης, παρακαλοῦμεν, νὰ διορίσῃτε τοῦτον πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ μακαρίτου διότι ἅπασα ἡ ἐπαρχία τοῦτον ἐπιθυμεῖ καὶ ζητεῖ μετὰ πλείστης εὐχαριστήσεως. Ἄλλως δὲ δυνατόν νὰ λάβωσι χώραν ἐνοχλήσεις πρὸς αὐτὴν· ἀλλ' ὅμως πεποιθότες αὐτῇ, ὅτι δὲν θέλει ἀναγκάσει ἡμᾶς ἵνα καὶ προσωπικῶς ἔλθωμεν αὐτόσε καὶ ἐνοχλήσωμεν αὐτήν, ἀλλὰ θέλει εἰσακουσθῇ ἡ δέησις ἡμῶν, ὑποσημασούμεθα μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

Τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος Δουλοὶ ταπεινοὶ
Τῇ 25 Δεκεμβρίου 1859 ἐν Ἀχρίδι. οἱ τῆς πόλεως Ἀχρίδος κάτοικοι.

(Прѣписъ на прошение).

Τὴν ὑμετέραν Παναγιότητα σὺν τῇ περὶ αὐτὴν ἀγία καὶ ἱερᾷ συνόδῳ δουλικῶς προσκυνοῦντες, ἀσπάζόμεθα τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν.

Τὴν προτεραίαν ἀποβιώσαντος τοῦ ἡμετέρου ἱεράρχου, ἀγίου Πρεσπῶν κυρίου Ἰωαννικίου, αὐθιρῶ! μετὰ αἰσθήματος θλίψεως ἐνδοιμύχου ἀναγγεῖλαντες αὐτῇ τοῦτο, ταυτοχρόνως ἐδηλώσαμεν ἐν συντομίᾳ ἕνεκεν τοῦ ἀκαίρου τὴν περὶ μέλλοντος νὰ ἀν-

Въ време на блаженѣйшия Патриархъ г-на, г-на Германа и намѣстника Козма Кипърския Битейски митрополитъ, честния Охридски клиръ, распрѣдѣли се така въ свещения кодексъ на прѣстола:

Първа петица.

† Велики Икономъ попъ
Нинко,
† Велики Сакеларъ попъ
Григория,
† Велики книгопазитель
попъ Петко,
†
попъ Никола,
† Велики първосвеще-
никъ г-нъ Герасимъ,
† Велики ораторъ Хри-
сохоосъ
† Екзархъ Г-нъ Нинко.

Втора петица.

† Г-нъ Ангеле Хаджи,
† Първонотариуса Геор-
гий Емануилъ,
† Велики логотетъ Ни-
кола Недо,
†
Нико Станю,
† Референтарий Апас-
толъ попъ Митре,
† Вторъ референтарий
Митре Банко.

Трета петица.

† Попъ Димитрий за-
писвачъ,
† Попъ Георгий спомен-
вачъ,
† Първи Доместикъ
Банко,
† Втори Доместикъ Ана-
стасъ,
† Димитрий Еразмо на-
помявачъ.

Заб. Чиноветъ сж сжщитъ почти съ Цариградската Патриаршия, названията сж византийски или латински.

τικταστήτη τὸν τελευτήσαντα ἐπιθυμίαν ἀπάσης τῆς ἐπαρχίας. Ἦδη δέ, δραξάμενοι εὐκαιρίας, ἐμφανίζομεθα αὐτῆς διὰ τῆς ταπεινῆς ἡμῶν ἀναφοράς ταύτης ἐνώσιον τῆς ὑμετέρας παναγιότητος καὶ τῆς περὶ αὐτὴν ἀγίας καὶ ἱερᾶς συνόδου, ὅπως, ἐπαναλαμβάνοντες μετὰ παρακλήσεως θερμῶς τὴν προτέραν αἵτησιν, καταφανεστέραν ποιήσωμεν αὐτῇ τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην καὶ τύχωμεν εὐμενοῦς ἀκροάσεως.

Γνωστοῦ ὄντος, ὅτι ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, ἡ τροφὸς ἡμῶν, κηδομένη τῆς ψυχικῆς σωτηρίας πάντων τῶν πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων καὶ περὶ πολλοῦ ποιούμενη τὴν εὐημερίαν αὐτῶν, οὐδόλως παρορᾷ ποτε κοινωνίας τινὸς αἵτησιν ἢ ἐπιθυμίαν, ἀφορῶσαν τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐημερίαν αὐτῆς, παρακαλοῦμεν θερμῶς τὴν ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν ἀγίαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, ὅπως εἰσακουσθῇ καὶ ἡ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἀπάσης δέησις, ἔχουσα οὕτως. Ἐπειδὴ ὁ πρῶην Βελεσσοῦ, κύριος Αὐξέντιος, περὶ οὗ ἐν τῇ προλαβούσῃ ἡμῶν ἀναφορᾷ ἀνεφέραμεν, ἔχων τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ὥς ἀποδείκνυται ὑπὸ τῶν ἐπαρχιωτῶν τῶν ἐν αἷς ἀρχιερέαυσε ἐπαρχίῳν καὶ καθ' ὅσον οἱ πλείστοι ἡμῶν γινώσκουμεν ἐκ τοῦ συνέγγυς, καὶ εἰδήμων ὢν τῶν μερῶν τούτων καὶ πάντων τῶν ἀφορώντων ταῦτα, δύναται οὐ μόνον νὰ καταστή ἴλιαν ἐπωφελῆς τῇ ἐπαρχίᾳ, πρὸς ψυχικὴν σωτηρίαν τοῦ λογικοῦ ποιμνίου ταύτης, ἀλλὰ καὶ νὰ συντελέσῃ πλείστον ὅσον τῇ εὐημερίᾳ αὐτοῦ, συμφώνως τῇ ἰδέᾳ τῆς σεβαστῆς ἡμῖν κυβερνήσεως καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἐπιθυμοῦμεν οὕτως νὰ διορισθῇ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἤδη ἀποβιώσαντος καὶ ἀπαιτημιένως παρακαλοῦμεν νὰ εἰσακουσθῇ ἡ δέησις ἡμῶν, τοῦτέστι τὸν μακαρίτην νὰ ἀντικαταστήσῃ ὁ πρῶην Βελεσσοῦ, κύριος Αὐξέντιος. Ἄν δὲ συνεπαρχιώτης ἡμῶν, κύριος Κυριακὸς Νιτζῶτας¹⁾ ὁ αὐτόθι ἐπιδημῶν ἤδη, μόνος ἢ μετὰ τινων ἐκ τῶν αὐτόθι παρεπιδημούντων συνεπαρχιωτῶν, προτείνῃ περὶ τοῦ κυρίου Μελετίου, ἐπισκόπου τοῦ πρῶην Πρεσπῶν νῦν δὲ Κεστεντιλίου, Κυρίου Διονυσίου, ἢ ἄλλου τινός, παρακαλοῦμεν, τοιαύτη πρότασις νὰ θεωρηθῇ ἀπαράδικοτος καὶ ἄκυρος διὰ τὸν λόγον, ὅτι τοῦ κυρίου Κ. Νιτζῶτα ἡ ἐντεῦθεν ἀποστολὴ ἐγένετο πρὸς σκοπὸν ἕτερον, ὥς γνωστὸν, καὶ οὔτε ἐδόθη ποτὲ αὐτῷ, ἢ ἄλλῳ τινὶ ἐκ τῶν αὐτόθι συνεπαρχιωτῶν, ἐκτὸς τῶν παβῆρησιαντῶν τὴν προλαβούσαν ἀναφορὰν ἡμῶν καὶ παβῆρησιαντῶν τὴν προλαβούσαν ἀναφορὰν ταύτην, ἐντολὴ ἀπὸ μέρους τῆς ἐπαρχίας, ἵνα περὶ ἀρχιερέως θεωρεῖ ὑποθέσεις, ὥς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας διὸ αἱ προτάσεις τοῦ κυρίου Κ. Νιτζῶτα εἰσὶν ἀτομικαὶ καὶ οὐχὶ τῆς ἐπαρχίας· καθότι ἡ ἐπαρχία ἅπασα παρακαλεῖ καὶ αἰτεῖ τὸν εἰρημένον πρῶην Βελεσσοῦ, κύριον Αὐξέντιον. Περὶ δὲ τοῦ προμνησθέντος κυρίου Μελετίου, παρακαλοῦμεν θερμῶς αὐτὴν καὶ τὴν περὶ αὐτὴν ἀγίαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι οὗτος οὐ μόνον οὐδὲν ἐκ τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων ἔχει, καὶ τούτου ἕνεκεν οὐδέποτε δύναται νὰ διοικήσῃ τὴν ἐπαρχίαν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἅπασαι αἱ ἐνταῦθα προηγούμεναι καταχρήσεις αὐτοῦ παραμένουσιν εἰς τὴν μνήμην ἐκάστου ἐπαρχιώτου, καὶ ἐκ τούτου τῶν ἀδυνάτων εἶναι νὰ εὐαρεστήσῃ τῷ ἐλαχίστῳ, καὶ ὅτι αἱ κατὰ τοῦ νῦν Κεστεντιλίου καταβολαὶ καὶ ἀναφοραὶ πᾶσαι ἐγένοντο ἕνεκεν τῶν καταχθονίων καταχρήσεως τούτων. Ὅθεν κατ' οὐδένα τρόπον δὲν δύναται ἡ ἐπαρχία νὰ δεχθῇ πατέρα πνευματικόν, καὶ τῆς εὐημερίας κηδόμενον, ἀρχιερέα, οὕτινος τοσοῦτον αἱ καταχρήσεις ἐστηλιτεύθησαν καὶ ὅστις ἐστάθη τὸ σκάνδαλον τοσοῦτον ἀνησυχίαν τῆς ἐπαρχίας ὄλης.

Πεποιθότες δὲ, ὅτι ἡ φωνὴ ἡμῶν θέλει τύχει ἀκροάσεως, ὑποσημειούμεθα μετὰ βαρυτάτου σεβασμοῦ.

Τῇ 27 Δεκεμβρίου 1859 ἐν Ἀχρίδι.

Τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος

Δοῦλοι ταπεινοί

οἱ τῆς πόλεως Ἀχρίδος κάτοικοι.

¹⁾ К. Ничота е владѣ отъ Крушово, търговецъ.

(Πρῆπις ηα προσηνη).

Ἀγία καί ἱερά σύνοδος!

Παναγιώτατε Δέσποτα!

Μετὰ βαθυτάτης λύτης ἐκ φήμης μαθόντες, ὅτι, ἀποβιώσαντος τοῦ ἱεράρχου τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία μέλλει πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ νὰ διορίσῃ τὸν Βελίτσης, κύριον Μελετίον, ἐναντίον τῶν εὐχῶν καὶ ἐπιθυμῶν ἡμῶν καὶ ἀπάσης τῆς ἐπαρχίας, καίτοι προηγουμένως δις δι' ἀναφορῶν ἀναγγελλθείσας ταύτας, ἐμφανίζομεθα αὐτῇ, ὅπως ὑπομνήσωμεν αὐτάς τε καὶ τὰς λίαν ὀχληράς καὶ ἀπευκταίας ἐν ἐναντία περιπτώσει συνεπείας. Ἡ ἐπαρχία χρήζουσα πνευματικοῦ πατρὸς καὶ ποιμένος, δυναμένου, ἵνα τὸ λογικὸν ποίμνιον ποιμαίνῃ συμφῶνως τῇ ἱερᾷ θρησκείᾳ ἡμῶν καὶ συντελῇ διὰ τῆς ἱκανότητος καὶ ἐναρέτου διαγωγῆς εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν αὐτοῦ, εὐχεται καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ διορισθῇ ἱεράρχης ἀνὴρ λόγιος, σώφρων, ἀνεπιληπτος, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ κεκοσμημένος πάσαις ταῖς ἀρεταῖς καὶ ἔχων ἀπαντα τὰ πρὸς τὸ ποιμαίνειν, κατὰ τοὺς ἀποστολικοὺς κανόνας, καὶ τὰ πρὸς τὸ διοικεῖν ἀπαντούμενα ὑπὸ τῆς ἐποχῆς, ἐν ᾗ ζῶμεν, προσόντα· καὶ ὡς τοιοῦτους θεωροῦσα δύω, τὸν ἅγιον Μακαριουπόλεως, κύριον Ἰλαρίωνα καὶ τὸν ἅγιον πρῶτον Βελεσσού Αὐξέντιον, προτείνει, ὅπως εἰς τούτων ψηφισθῇ. Διότι, Παναγιώτατε Δέσποτα! δὲν εἶναι λυπηρὸν, κατὰ τὸν δέκατον ἑννατον αἰῶνα, καθ' ὃν ὁ τρισέβαστος ἡμῖν Ἀναξ, Σουλτὰν Ἀμπτούλ Μετζήτ χάν, ἐφέντης μας, ἡδύδοκῃσεν ἐν τῇ συνήθει πρὸς τὸ ἔθνος εὐμενεία, ἵνα συγκροτηθῇ ἡ ἐθνοσυνέλευσις, πρὸς διόρθωσιν τῶν ἀφορώντων τὰ τῶν ἀρχιερέων, καὶ ᾗποτε παντοίῳ τρόπῳ μεριμνᾷ περὶ τῆς ὕλικῆς καὶ ἠθικῆς προαγωγῆς τοῦ ἔθνους, ἡ δὲ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς φωτισμὸν τοῦ χριστιανικοῦ αὐτῆς πληρώματος, νὰ ποιμαίνηται ἡ ἐπαρχία ἡμῶν ὑπὸ ἀνθρώπων ὅλως ἀμαθῶν καὶ ἀπαιδεύτων, μὴ δυναμένων νὰ πράξωσιν οὐδὲν πρὸς προαγωγὴν τοῦ ποιμνίου αὐτῶν; τὸν δὲ προμνησθέντα Βελίτσης, ἡ ἐπαρχία γινώσκουσα ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς καταχθονίας αὐτοῦ καὶ παντοίας καταχρήσεις, ὧν ἐγένετο μνεία καὶ ἐν ταῖς δυσὶ προηγουμέναις ἀναφοραῖς ἡμῶν, θεωρεῖ ὡς ἀνθρωπινὸν ἀποτρόπαιον καὶ πάντῃ ἀνάξιον καὶ ἀνίκανον τῷ ποιμαίνειν, τοῦλάχιστον τὴν ἐπαρχίαν ἡμῶν. Διὸ, εἰ μὲν ἡ ἐκ φήμης ἀγγελία περὶ τοῦ μέλλοντος διορισμοῦ τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν τοῦ εἰρημένου Μελετίου ἀληθεύει, ἀναγγέλλομεν, ὅτι οὗτος, ὢν ἀσυμβιβαστος ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ἐπαρχίας, ἔσεται ὅλως ἀπαράδεκτος, καὶ τούτου χάριν θέλει ἐπιφέρει συνεπείας ἀπευκταίας, τοῦτέστι μέρος τῆς ἐπαρχίας δὲν μένει τότε νὰ πράξῃ ἕτερόν τι, εἰ μὴ, ἀποσπασθὲν τοῦ πατρίου θρησκευματος, νὰ ἀσπασθῇ ἀλλέτριον τι, καὶ μάλιστα τὸν Δυτικισμὸν εἰ δὲ τυχόν, ἐναντίον τῶν εὐχῶν καὶ ἐπιθυμῶν τῆς ἐπαρχίας ὅλης, ἐναντίον τῶν παρὰ πᾶσιν παρὰδεδεγμένων κανόνων, ὁ διορισμὸς τοῦ εἰρημένου Μελετίου ἐγένετο, διαμαρτυρούμεθα ἐνώπιον θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων κατὰ τούτου, ὡς πάντῃ ἀσυμβιβαστοῦ, καὶ κηρύττομεν αὐτὸν ὅλως ἀπαράδεκτον καὶ οὐδέποτε δυνάμενον νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἀναγγέλλοντες δὲ τέλος, ὅτι τὴν ἀναφορὰν ἡμῶν ταύτην, ἀκολουθεῖ μετ' οὐ πολὺ ἐτέρα κοινὴ ἀπάσης τῆς ἐπαρχίας, ὑποσημειούμεθα μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

Τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος
20 Ἰαννουαρίου 1860 ἐν Ἀχρίδι.

Δούλοι ταπεινοὶ
οἱ τῆς πόλεως Ἀχρίδος κάτοικοι.

(Πρῆπις ηα προσηνη).

Ἀγία καί ἱερά σύνοδος!

Παναγιώτατε Δέσποτα!

Καίτοι οὐδόλως λανθάνει ἡμᾶς, ἐπανειλημμένως δι' ἀναφορῶν καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπων ἡμῶν πληρεξουσίων ἐκφράσαντας τὰς τε εὐχὰς καὶ τὰς ἐπιθυμίας περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Πρεσπῶν, ὅτι ἡ φιλόστοργος μήτηρ καὶ τροφὸς ἡμῶν μεγάλη τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, κηδομένη τῆς ψυχικῆς σωτηρίας παντὸς τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος καὶ περὶ πολλοῦ ποιούμενη τὴν εὐήμε-

ρίαν τούτου, δὲ παρεῖδεν αὐτάς (τὰς ἐπιθυμίας), ἀλλ' ἔχουσα ὑπ' ὄψιν αὐτάς θέλει παρῆξειν ἡμῖν, τοῖς τέκνοις αὐτῆς, τὸν ἐφετὸν, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων δυσαρρέστων καὶ λίαν ὀχληρῶν ἐπακολούθων, ἐμφανιζόμεθα διὰ τῆς ταπεινῆς ἡμῶν ἀναφοράς ταύτης καὶ τῶν αὐτόθι ἀντιπροσώπων ἡμῶν, ὅπως, ὑπομινύσκοντες τὰς ἐν ταῖς προηγούμεναις ἀναφοραῖς διαληφθεῖσας εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας ἡμῶν, ἵκετεύσωμεν τὴν ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν ἀγίαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, ἵνα τύχωμεν εὐμενοῦς ἀκροάσεως.

Παναγιώτατε Δέσποτα! Ἀρκούντως γνωστὴ ἐγένετο ἐκ τε τῶν εἰρημένων ἀναφορῶν καὶ τῶν αὐτόθι ἀντιπροσώπων ἡμῶν ἢ κατὰ τῶν ἐνταῦθα διαπραχθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἀγίου Βελίτσης κυρίου Μελέτιου, καταχρήσεων καὶ ἐν γένει ὅλης τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ ἀπέχθεια τῆς ἀπαρχίας ἀπάσης καὶ ἔνεκα ταύτης μὴ παραδοχὴ τούτου, ὡς ἀντικαταστήσαντος τὸν ἀποβιώσαντα ἱεράρχην ἡμῶν. Ἐπίσης γνωστὰ ὑπάρχουσιν ἡδὲ, καὶ αἱ ἐπιθυμίαι τῆς ἐπαρχίας ὅλης, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως: Τῆς ἐπαρχίας χρῆζούσης πνευματικοῦ πατρὸς καὶ ποιμένος, διναμένου, ἵνα τὸ λογικὸν ποίμνιον ποιμαίνῃ συμφῶνως τῇ ἱερᾷ θρησκείᾳ ἡμῶν καὶ συντελῇ διὰ τῆς ἱκανότητος καὶ ἐναρέτου διαγωγῆς εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν ἡθικὴν βελτίωσιν αὐτοῦ, εὐχόμεθα καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ποιμαίνῃ ἡμᾶς, τὸ λογικὸν ποίμνιον, ἀνὴρ λόγιος, σῶφρων, ἀνεπίληπτος καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ κεκοσμημένος πάσαις ταῖς ἀρεταῖς καὶ ἔχων τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα πρὸς τε τὸ ποιμαίνειν, κατὰ τοὺς ἀποστολικοὺς κανόνας, καὶ τὸ διοικεῖν, κατὰ τὴν ἐποχὴν, ἐν ᾗ ζῶμεν ὡς τούτους δὲ θεωροῦντες δὴ, τὸν ἅγιον Μακαριουπόλεως, κύριον Ἰλαρίωνα καὶ τὸν ἅγιον πρῶτον Βελεσσοῦ, κύριον Αὐξέντιον, συμφῶνως τῇ ὑψηλῇ ἀνακτορικῇ βουλήσῃ καὶ τοῖς νεωτέροις κανονισμοῖς, παρέχουσι πλήρεις διακρίματα παντὶ πνομῶν λογικῷ, ὅπως ἀποφαίνεται παρρησίᾳ περὶ τοῦ μέλλοντος ποιμαίνειν αὐτὸ ποιμαινάρχου, κηρύττομεν τὸν ἅγιον Βελίτση, κύριον Μελέτιον, ἀπαράδεκτον τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν, αἰτούμεν δὲ ἐπιμόνως ἵνα τῶν δὴ εἰρημένων, τοῦτέστιν τὸν ἅγιον Μακαριουπόλεως, κύριον Ἰλαρίωνα, ἢ τὸν ἅγιον πρῶτον Βελεσσοῦ, κύριον Αὐξέντιον. Αὕτη εἶναι ἡ ἐπιθυμία ἡμῶν, αὕτη εἶναι ἡ εὐχή. Διὸ ἐπανειλημμένως ἵκετεύοντες, ὅπως εἰσακουσθῇ ἡ εὐχὴ λογικοῦ ποιμνίου, οὐχὶ εὐαρίθμου, ὑποσημειούμεθα μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

Τῇ 2 Φεβρουαρίου 1860 ἐν Ἀχρίδι.

Τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος

Δούλοι ταπεινοί

οἱ τῆς πόλεως Ὁχρίδος κάτοικοι

(Прѣписъ на прошение).

Ἀξιότιμοι Ἀντιπρόσωποι τοῦ Βουλγαρικοῦ ἔθνους!

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς, ἢ Ἀχρίδος, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἰδόντες, ὅτι παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἢ κοινὴ ἡμῶν Μήτηρ Μ. τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία δὲν ἔδωκεν οὐδεμίαν ἀκρόασιν εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐπιδοθείσας αὐτῇ γενικὰς ἀναφορὰς ἡμῶν, διὰ τῶν ὁποίων θερμῶς ἵκετεύομεν, ὅπως ἀντικαταστήσῃ τὸν παρὰ τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας τῆς ἐπαρχίας μας ψηφισθέντα, Μητροπολίτην, κύριον Μελέτιον, δι' ἄλλου σεμνοβίου, σῶφρονος, παιδείᾳ κεκοσμημένου, καὶ συντελεστικοῦ εἰς τὴν ἡθικὴν μόρφωσιν τοῦ λογικοῦ ποιμνίου, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας αὐθαирέτως καὶ δυναστικῶς ἐξαπέστειλεν αὐτὸν τοῦτον τὸν Μελέτιον, τὸν ὁποῖον, γνωστὸν ἡμῖν ὄντα ἐκ τοῦ σύνεγγυς διὰ τὸν ἀσεμνον βίον του, τὰς παντοίας βαιοπραγίας καὶ καταχρήσεις καὶ τέλος τὴν ἀμαθειάν του, ἐκρίναμεν ἀνάξιον νὰ παραδεχθῶμεν ἀφ' ἐτέρου δὲ πληροφορηθέντες, ὅτι ὁλόκληρον τὸ Βουλγαρικὸν ἔθνος μας, ἀγανακτοῦν διὰ τὰς αὐτάς αἰτίας κατὰ τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, κατέφυγεν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ φιλεωσπλαγχνικωτάτου Ἀνακτοῦ Σουλτάν-Ἀβδουλ Μετζήτ χάν, ἐφέντου μας (οὐ τὸ κράτος εἶναι ἀήττητον!), τοῦ φαίποτε μεριμνῶντος ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν πιστῶν ὑπηκόων αὐτοῦ, καὶ διὰ γενικῶν ἀναφορῶν τῇ ψῆ: Πύλῃ ἐπιδοθεισῶν δι' ἡμῶν, τοὺς ὁποίους ὁλόκληρον τὸ ἔθνος δι' ἰδιαιτέρων γενικῶν ἐπιτροπικῶν ἀνεγνώρισε πληρεξουσίου ἀντιπροσώπους του, ἐζήτησε τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Αὐτοκεφάλου Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς πρώ-